

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างดีเยี่ยมจากอาจารย์ที่ปรึกษาคือ รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เอียวหวาน อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร. พrushilay Nilwichean รองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต เวชกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และ อาจารย์ ดร. โภนล เพรอกทอง จากการอุทิyanแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ทำให้การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จเรียบร้อย สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอสึกษานะชี้ในความกรุณาของท่านดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.จรัส อติวิทยากรณ์ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย และ รวมถึงการใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ส่วนพุทธศาสตร์ วรรณคดีภาคใต้ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือและให้ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนกำลังใจจากรรยา ธิดา เพื่อนนักศึกษา และเพื่อนร่วมงาน ซึ่งนับเป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง จนทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในศึกษาเพื่อ การพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ของชาติให้สามารถอื่อประโยชน์แก่ชุมชนมากที่สุด คุณค่าและประโยชน์อันเพียงจากวิทยานิพนธ์ ขออนดับเดพระคุณมาตรา-บิชา คณาจารย์ทุกท่าน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านไว้ ณ ที่นี่

วัชรินทร์ นวลแก้ว

มิถุนายน 2547

**ชื่อวิทยานิพนธ์ ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้ความรู้ และบริการของ
สวนพฤกษศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้**

**ผู้วิจัย นายวัชรินทร์ นวลแก้ว บริญญา เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (สังเสริมการเกณฑ์)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์บัวเพ็ญ เกี้ยวหวาน (2) รองศาสตราจารย์ ดร.พrushiee' นิติวิเศษ
(3) รองศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิ์ เวชกิจ ปีการศึกษา 2546**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพทั่วไปของสวนพฤกษศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้
(2) ความพึงพอใจ ความคาดหวัง ผลที่บรรลุของประชาชนผู้ใช้บริการเกี่ยวกับการให้ความรู้และบริการของ
สวนพฤกษศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้ (3) เปรียบเทียบความพึงพอใจ ความคาดหวัง ผลที่บรรลุ ของผู้ใช้บริการที่อยู่
ในสถานบันการศึกษา และนอกสถานบันการศึกษาในการจัดการสวนพฤกษศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้ และ
(4) ข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการในการจัดการสวนพฤกษศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ผู้ใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป
จำนวน 300 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่อยู่ในสถานบันการศึกษา และกลุ่มที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา เก็บข้อมูล
โดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หา
ความแตกต่างของข้อมูล 2 กลุ่ม โดยการใช้สถิติ t-test วิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS
for Windows Version 11.0

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุเฉลี่ย 25.62 ปี จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา^๑
สถานภาพโสด ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในจังหวัดสงขลา และไม่มีตำแหน่งในสังคม ด้านสภาพเศรษฐกิจผู้ที่มี
^๒ อาชีพส่วนใหญ่รับราชการ รายได้เฉลี่ย 8,376.15 บาท กลุ่มที่อยู่ในสถานบันการศึกษามีรายได้เฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่
อยู่นอกสถานบันการศึกษา การเดินทางมาใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้ส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทาง
30 นาที-60 นาที ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เคยไปเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติต่าง ๆ แต่ไม่เคยมาเที่ยว
สวนพฤกษศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้ และทราบแหล่งข้อมูลจากการบอกเล่าของผู้ที่เคยมาใช้บริการ

เมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่
(1) ความคาดหวังและผลที่บรรลุของทั้งผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถานบันการศึกษา และนอกสถานบันการศึกษา และของ
ผู้ใช้บริการของทั้ง 2 กลุ่ม และ (2) ความพึงพอใจของทั้ง 2 กลุ่ม ในด้านการให้บริการด้านความรู้ ด้านการ
ให้บริการด้านการคิดต่อเจ้าหน้าที่ ด้านการจัดการพื้นที่ ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัด
บริเวณแคนป์พักระยะ ด้านการบริการบ้านพักรับรอง และความพึงพอใจโดยภาพรวมในทุก ๆ ด้าน ส่วนความพึง
พอใจด้านการใช้บริการอาคารสถานที่ของผู้ใช้บริการของ 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

**Thesis title: VISITORS SATISFACTION ON PROVIDING OF KNOWLEDGE AND SERVICES AT
SOUTHERN BOTANICAL GARDEN IN CLASSICAL THAI LITERATURE**

Researcher: Mr. Watcharin Nuankaew; **Degree:** Master of Agriculture (Agricultural Extension);

Thesis advisors: (1) Bumpen Keowan, Associate Professor; (2) Dr. Pornchulee Nilvises, Associate Professor;
(3) Dr. Dusit Wechakit, Associate Professor; **Academic year:** 2003

ABSTRACT

The objectives of this study were to study about Southern botanical garden in classical Thai literature in (1) physical environment (2) the visitors satisfaction, expectation and achievement on providing of knowledge and services (3) to comparison with the visitors satisfaction, expectation and achievement on providing of knowledge and services and (4) visitors recommendation to improve the management of botanical garden.

Data collection was made by using questionnaire survey of 300 visitors; 150 in education institute group and 150 in the another group; randomly selected by over 15 years old, and the statistically analyzing data was the percentage, mean, standard deviation, t-test used by SPSS/FW version 11.0

Finding showed that majority of sample were male, an average of 25.62 years old, having second level of education, single, domicile in Songkla province, no position in the society, worked in the government office and having average monthly income of 8,376.15 bath. Visitors in education institute group had average monthly income higher than in the another group. Most of visitors took 30 minutes to an hour in a journey, accustomed to traveling in the natural place but never visited Southern botanical garden and got the information from the other visitors.

The hypotheses were proved that the difference significantly at 0.01 were the expectation and achievement in (1) with in each group and between group and (2) the satisfaction of the both groups on providing knowledge, information services, landscape and planning, facility management, camping area, accommodations services and all of those providing. Meanwhile, the satisfaction on the office services were not significant.

Keywords: Satisfaction, Southern botanical garden in classical Thai literature

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๗
สารบัญตาราง	๘
สารบัญภาพ	๙
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
กรอบแนวคิดการวิจัย	๓
สมมติฐานการวิจัย	๔
ขอบเขตการวิจัย	๕
นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๗
ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์	๘
แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง	๙
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	๑๐
พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพสิ่งแวดล้อม	๑๓
แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริการ	๑๖
แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการบริการการท่องเที่ยว	๒๔
แนวคิดเกี่ยวกับการนันทนาการและกิจกรรมนันทนาการของมนุษย์	๓๒
การจัดการสวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	๓๕
แนวคิดเกี่ยวกับสวนพุกฤษศาสตร์และการจัดการสวนพุกฤษศาสตร์	๓๘
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๒
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๔๔
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๔๔
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๔
การทดสอบแบบสอบถาม	๔๕

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	46
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
ตอนที่ 1 ความเป็นมา วัตถุประสงค์ ลักษณะทางกายภาพที่เป็นองค์ประกอบของปัจจัย ธรรมชาติ และสภาพปัจจุบันของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้	48
ตอนที่ 2 สภาพพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ ของประชาชนผู้มารับความรู้และบริการของ สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้	59
ตอนที่ 3 รูปแบบและลักษณะของการมารับความรู้และใช้บริการของสวน พฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้	63
ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	67
ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการ	86
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อกกิประยพล และข้อเสนอแนะ	90
สรุปการวิจัย	90
อกกิประยพล	96
ข้อเสนอแนะ	99
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	109
ก แบบสอบถามสำหรับการวิจัย	110
ข ภาพแสดงพื้นที่ทั่วไป และกิจกรรมของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้	123
ประวัติผู้วิจัย	133

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1	สภาพพื้นฐานทางสังคมของประชาชนผู้มารับความรู้และบริการของ สวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคีภาคใต้	59
ตารางที่ 4.2	สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประชาชนผู้มารับความรู้และบริการของ สวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคีภาคใต้	62
ตารางที่ 4.3	รูปแบบและลักษณะของการมารับความรู้และบริการของสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคี ภาคใต้	64
ตารางที่ 4.4	เปรียบเทียบความคาดหวัง และผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา	67
ตารางที่ 4.5	เปรียบเทียบความคาดหวัง และผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา	68
ตารางที่ 4.6	เปรียบเทียบความแตกต่างของความคาดหวังของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา	69
ตารางที่ 4.7	เปรียบเทียบความแตกต่างของผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และ นอกสถาบันการศึกษา	70
ตารางที่ 4.8	เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านความรู้ ของ ผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา	71
ตารางที่ 4.9	เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านการศึกษาต่อของ เจ้าหน้าที่ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา	73
ตารางที่ 4.10	เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการจัดการพื้นที่ ของผู้ใช้บริการที่อยู่ ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา	74
ตารางที่ 4.11	เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ของ ผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา	86
ตารางที่ 4.12	เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการใช้บริการอาคารสถานที่ ของ ผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา	79
ตารางที่ 4.13	เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการจัดบริเวณแฉ้มปีพักแรม ของ ผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา	80
ตารางที่ 4.14	เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการบริการบ้านพักรับรอง ของ ผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจในทุก ๆ ด้านของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา.....	84
ตารางที่ 4.16 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการ	86

สารบัญภาพ**หน้า**

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
ภาพที่ 4.1 แผนที่จังหวัดสงขลา แสดงที่ตั้งสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้.....	51
ภาพที่ 4.2 แผนที่ระวัง แสดงที่ตั้งสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้.....	52
ภาพที่ 4.3 แสดงผังบริเวณสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้.....	58

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมเมืองใหญ่ ๆ ในปัจจุบันมีความเจริญทางด้านวัตถุ มีสิ่งก่อสร้างมากมายขึ้นมา ทดแทนและบดบังธรรมชาติอันสวยงามทำให้สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นด้านน้ำ ภูเขา หรือดิน ไม่ได้ถูกทำลายลงไปเป็นจำนวนมาก ในขณะที่สังคมเมืองมีการเร่งพัฒนากระบวนการผลิตและบริการ แต่ยังขาดมาตรการในการจัดการควบคุมอย่างเป็นระบบ สัญลักษณ์ที่มีมาในอดีต เริ่มสูญหาย ทั้งนี้เพราะคนไทยส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับการปลูกไม้ป่าchein ต้นในเขตเมืองกัน เท่าที่ควร ยิ่งไปกว่านั้นยังมองว่าไม้เชิงดันเป็นอุปสรรคในการพัฒนาสาธารณูปโภคและสิ่งก่อสร้าง ต่าง ๆ ดังนั้นมีการขยายถนนหรือก่อสร้างอาคารต่าง ๆ จึงมักจะโค่นล้มต้นไม้กันอย่างง่ายดาย ไม่เสียดายแม้แต่น้อย ประกอบกับคนไทยส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ คุณค่าและความสำคัญของการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้

ในการพัฒนาเมืองและคุณภาพชีวิตของคนในเมืองนี้ ผู้บริหารเมืองควรเริ่มต้นที่ สิ่งแวดล้อมของเมืองเป็นอันดับแรก เพราะแม้ว่าเมืองจะใหญ่อลังการแค่ไหน แต่ก็ต้องไร้เส่นไร้ให้ เพราะขาดชีวิต ขาดสีเขียว การมีพื้นที่สีเขียวในเมืองไม่ว่าจะเป็นสวนหย่อม สวนสาธารณะ หรือ แม้แต่สวนเล็ก ๆ ในชุมชน นอกจากจะเป็นที่พักผ่อนของคนเมืองแล้ว พื้นที่สีเขียวเหล่านี้ยังเป็น หน้าด้านสวยงามที่จะทำให้ผู้ที่เดินทางมาเยือนเข้าใจความประทับใจ และกล่าวว่าชื่นชมถึงเมือง นั้น

ดังนั้น การจัดทำสวนพฤกษศาสตร์ (Botanical Garden) และสวนรุกษาดี (Arboretum) จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้มีแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อน และศึกษาทางธรรมชาติ นิเวศวิทยา และสิ่งแวดล้อม ของสังคมเมือง ให้แก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ช่วย ให้ประชาชนทั่วไปได้เข้าไปสัมผัศึกษาหาความรู้ หากความเพลิดเพลินจากการธรรมชาติ นอกงานนี้ สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกษาดี ยังเป็นแหล่งอนุรักษ์ความหลากหลายทางพันธุกรรมตลอดจน พันธุ์พืชที่หายากและใกล้สูญพันธุ์ไว้ได้ เป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์ไม้ทุกชนิดในภูมิภาคของประเทศไทย และจากต่างประเทศ ทั้งยังเป็นแหล่งที่จะสร้างให้เกิดจิตสำนึกรัก หวงเหงา และเห็นความสำคัญ ของป่าไม้ ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติอีกอย่างหนึ่งที่มี

ความสำคัญ และมีคุณประโยชน์แก่ชาติและประชาชนอย่างยิ่ง

ปัจจุบัน กรมอุทชานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช นับเป็นหน่วยงานหลักที่จะด้องรับผิดชอบดำเนินการจัดสร้างสวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกษาดิ เพื่อพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ต้องประสงค์ให้ได้ ซึ่งได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องสร้างเสริมให้ประชาชนทั่วไปมีจิตสำนึกรักและหวงแหนคุณค่าของป่าไม้ และดันไม้ อันจะทำให้ประชาชนทุกคนเป็นกำลังสำคัญในการช่วยกันรักษาทรัพยากรป่าไม้ และเพื่อให้มีแหล่งท่องเที่ยว พักผ่อนหย่อนใจทางธรรมชาติ หลากหลายรูปแบบยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาเพื่อหาแนวทางในการนำมาปรับปรุงการพัฒนาสวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกษาดิเพื่อการศึกษา และการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ให้มีศักยภาพที่จะเป็นสถานที่ศึกษาพัฒนาทางธรรมชาติ ให้เป็นแหล่งข้อมูลและให้บริการทางวิชาการด้านพฤกษศาสตร์ ตลอดจนเป็นแหล่งพักผ่อนหากความเพลิดเพลินทางธรรมชาติของชุมชนเพิ่มขึ้น จึงเป็นแนวทางที่จะทำให้การจัดสร้างสวนพฤกษศาสตร์สำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

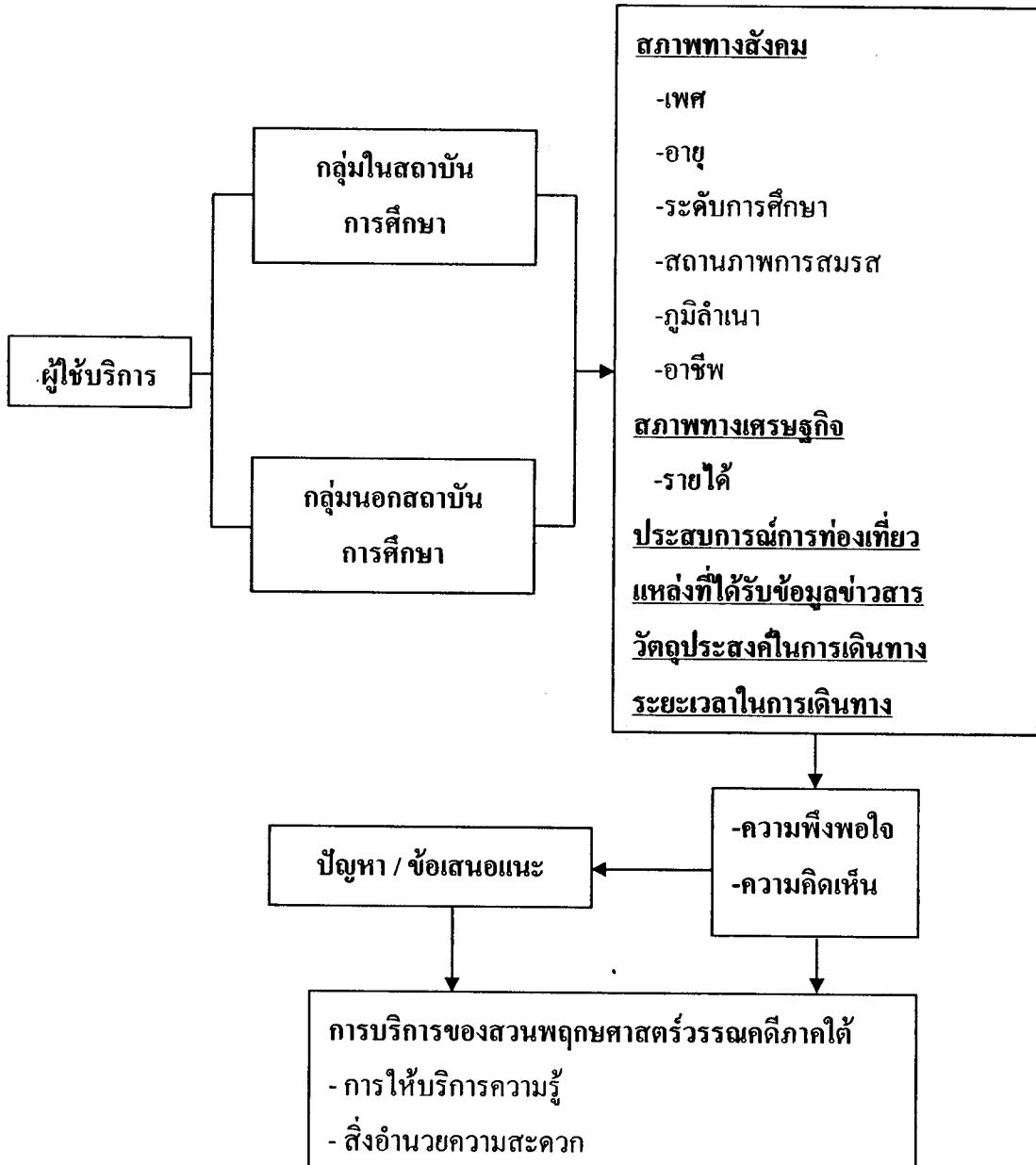
2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ความคาดหวัง ผลที่บรรลุของประชาชนผู้ใช้บริการ เกี่ยวกับการให้ความรู้และบริการของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

2.3 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจ ความคาดหวัง และผลที่บรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถานบันการศึกษา และนอกสถานบันการศึกษา ในการจัดการสวนพฤกษศาสตร์ วรรณคดีภาคใต้

2.4 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการในการจัดการสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า

4.1 ความคาดหวัง และผลที่บรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

4.2 ความคาดหวัง และผลที่บรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

4.3 ความคาดหวังของผู้ใช้บริการผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

4.4 ผลที่บรรลุของผู้ใช้บริการผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

4.5 ความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านความรู้ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

4.6 ความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านการติดต่อเข้าหน้าที่ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

4.7 ความพึงพอใจด้านการจัดพื้นที่ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

4.8 ความพึงพอใจด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

4.9 ความพึงพอใจด้านการใช้บริการอาคารสถานที่ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

4.10 ความพึงพอใจด้านการจัดบริเวณแฉ้มปีพักแรมของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

4.11 ความพึงพอใจด้านการบริการบ้านพักรับรองของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

4.12 ความพึงพอใจโดยภาพรวมในทุกๆ ด้านของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

5. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการส่วนพุกามศาสตร์ วรรณคดีภาคใต้ โดยมุ่งศึกษาจากผู้ใช้บริการที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จากผู้ใช้บริการ 2 กลุ่ม คือกลุ่มผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และกลุ่มผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ความพึงพอใจ หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ต้องการ และจะไม่เกิดขึ้นหากความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

6.2 ผู้ใช้บริการส่วนพุกามศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป เดินทางมาท่องเที่ยว มาพักผ่อนหย่อนใจ และ หรือนามศึกษาดีกว่า วิจัย ที่ส่วนพุกามศาสตร์ วรรณคดีภาคใต้

6.3 ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการส่วนพุกามศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกของผู้มาใช้บริการส่วนพุกามศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ ต่อการจัดการพื้นที่ของส่วนพุกามศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ ซึ่งพิจารณาในด้านหลัก 4 ด้าน คือ ด้านจิต ความสามารถในการรองรับของพื้นที่ การกำหนดเขตพื้นที่ การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและ การให้บริการความรู้

6.4 สิ่งอำนวยความสะดวกและดูแล หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จัดไว้ เช่น ป้ายแสดงผังบริเวณ ป้ายสื่อความหมายต่าง ๆ ทางเดินเท้าศึกษาพิรภัณฑ์ไม้ จุดน้ำพักผ่อน ถนน ที่จอดรถ

6.5 การให้บริการความรู้ หมายถึง การจัดการพื้นที่เพื่อการให้ความรู้ทางด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ด้านพุกามศาสตร์ป่าไม้ พีชสมุนไพร ตลอดจนการใช้สื่อในการให้ความรู้แก่ผู้ที่มาใช้บริการ เช่น สื่อบุคคล หรือสื่ออื่น ๆ

6.6 ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ใช้บริการ

6.7 สถานภาพสมรส หมายถึง สถานภาพโสด สมรส หย่าร้างของผู้ใช้บริการ

6.8 ภูมิลำเนา หมายถึง ถิ่นที่อยู่ปัจจุบันของผู้ใช้บริการ

6.9 อายุพหลักษณ์ หมายถึง อายุพการงานที่ได้รับเงินรายได้ต่อเดือนโดยใช้เวลาทำงานมากที่สุดในรอบปี

6.10 อาชีพรอง หมายถึง อาชีพอื่น ๆ ที่มีเงินรายได้นอกจากอาชีพหลัก

6.11 ประสบการณ์ของผู้ใช้บริการ หมายถึง ประสบการณ์ของผู้ใช้บริการที่เคยมาใช้บริการสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

6.12 จำนวนครั้งที่มาใช้บริการ หมายถึง จำนวนครั้งของผู้ใช้บริการที่มาใช้บริการสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

6.13 แหล่งที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร หมายถึง แหล่งหรือสื่อต่าง ๆ ที่ผู้ใช้บริการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

6.14 วัตถุประสงค์ของการเดินทาง หมายถึง วัตถุประสงค์ที่ผู้ใช้บริการเดินทางมาใช้บริการของสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษา มาใช้เป็นแนวทางในการจัดการสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มาใช้บริการสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ และประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำมาใช้ในการวางแผน และพัฒนาสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ต่อไปในอนาคต

7.2 สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางประยุกต์ใช้กับหน่วยงานอื่นที่มีลักษณะการดำเนินงานแบบเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการส่วนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ มีประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหลากหลายประเด็นเนื่องจากส่วนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ เป็นพื้นที่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อใช้พื้นที่รองรับกิจกรรมต่าง ๆ ในหลายด้าน เช่น การใช้พื้นที่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจในลักษณะส่วนสาธารณะ การศึกษาค้นคว้าเรียนรู้เรื่องวรรณไม้ต่าง ๆ การศึกษาวิจัย การเข้าค่ายพักแรมของนักเรียน นักศึกษา เพื่อการศึกษาทางด้านทรัพยากรป่าไม้ ตลอดจนการใช้สถานที่ในการจัดประชุมสัมมนาของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน ดังนั้นในการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ใช้บริการส่วนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ จึงมีประเด็นแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น ดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์
2. แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 3.1 ความหมายของคำว่าความพึงพอใจ
 - 3.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
4. พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพสิ่งแวดล้อม
5. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริการ
 - 5.1 แนวคิดการให้บริการ
 - 5.2 แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ
6. แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการบริการท่องเที่ยว
 - 6.1 ความปลดปล่อยของผู้ใช้บริการ
 - 6.2 บุคลิกของผู้บริการการท่องเที่ยว
 - 6.3 การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
 - 6.4 สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการการท่องเที่ยว
 - 6.5 ปัจจัยความสามารถในการรองรับ
7. แนวคิดเกี่ยวกับการนันทนาการและกิจกรรมนันทนาการของมนุษย์

8. การจัดการสวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
 - 8.1 ลักษณะที่ดีของสวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
 - 8.2 การจัดการในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการในสวนสาธารณะ
9. แนวคิดเกี่ยวกับสวนพฤกษศาสตร์และการจัดการสวนพฤกษศาสตร์
 - 9.1 ความหมายของสวนพฤกษศาสตร์
 - 9.2 วัตถุประสงค์ของสวนพฤกษศาสตร์
 - 9.3 เป้าหมายการดำเนินงานสวนพฤกษศาสตร์
 - 9.4 ประวัติการเกิดสวนพฤกษศาสตร์
 - 9.5 แนวทางการจัดสร้างสวนพฤกษศาสตร์
10. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. พฤกษ์ความต้องการของมนุษย์

Maslow (1970) ได้ลำดับความต้องการของมนุษย์ไว้ 5 ขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (physical needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานและเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดในการดำรงชีพ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยาภัยโรค และความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เป็นความต้องการความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิต รวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นทางใจ

3. ความต้องการทางสังคม (social or belonging needs) เป็นความต้องการให้สังคม ยอมรับตนเข้าเป็นสมาชิก การได้รับความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการมีฐานะเด่น หรือมีชื่อเสียง (esteem needs) เป็นความต้องการให้สังคมหรือบุคคลอื่นๆ ยกย่องสรรเสริญ

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิด (self realization or self actualization) ความต้องการในลำดับนี้ เป็นความต้องการที่ยกแก่การเสาะแสวงหา

Romney (1945: 14) กล่าวถึง พฤกษ์ความต้องการของมนุษย์เรา แบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย ได้แก่ การนอน การรับประทานอาหาร ฯลฯ
2. ความต้องการทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การทำงาน ฯลฯ
3. ความต้องการทางด้านการพักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ การเล่นกีฬา การพักผ่อนใน

ส่วนสาระณัช

เกี่ยวกับการใช้เวลาวันหนึ่ง ๆ (24 ชั่วโมง) ของมนุษย์ ประมาณว่า 1/3 ของเวลาในแต่ละวันที่ดำรงชีวิตอยู่ เป็นเวลาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ดังที่ Romney ได้ศึกษาการใช้เวลาในแต่ละวันของชาวอเมริกันวัยผู้ใหญ่ (adult) เป็นดังนี้

- เวลาสำหรับการนิริเวศตอยู่ เท่ากับ 10 ชั่วโมง (ความต้องการทางด้านร่างกาย)
- เวลาสำหรับการหาเลี้ยงชีพ เท่ากับ 9 ชั่วโมง (ความต้องการทางด้านเศรษฐกิจ)
- เวลาว่าง (ความต้องการด้านการพักผ่อนหย่อนใจ) เท่ากับ 5 ชั่วโมง

ส่วน Buston and Roberts (1975: 329) ได้แบ่งเวลาแตกต่างไปจาก Romney

เล็กน้อย โดยแบ่งชีวิตปัจจุบันในแต่ละวันออกเป็น 3 ส่วนเท่า ๆ กันคือ

- เวลา 8 ชั่วโมง สำหรับการทำงาน
- เวลา 8 ชั่วโมง สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ
- เวลา 8 ชั่วโมง สำหรับการอนหลับ

จากทฤษฎีนี้ จะเห็นว่ามนุษย์ใช้เวลาในชีวิตประจำวันเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจถึงหนึ่งในสามของเวลาทั้งหมด

2. แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง

สุพิญ ธีรคากร (2525) ให้ความหมายของความคาดหวังว่า คือการทำนายเหตุการณ์ว่า จะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง การคาดหวังจะเกิดขึ้น ได้เมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เรามีประสบการณ์เดิมมาก่อน

สุรangs จันทร์เอม (2524) กล่าวว่า ความคาดหวัง คือ อันดับของจุดหมายที่ตั้งไว้ เป็นความคาดหวังที่น่าจะเป็นไปได้ ชีวิตของคนเราทุกคนย่อมเข้าอยู่กับความคาดหวังด้วยกัน ทั้งสิ้น พฤติกรรมทุกอย่างที่บุคคลแสดงออกในปัจจุบัน เรายอมความคาดหวังผลในอนาคต ฉะนั้น ความคาดหวังจึงเป็นผลมาจากการประสบการณ์ในอดีตของบุคคล

ความคาดหวังของบุคคลย่อมแตกต่างกัน ไป เพราะคนเราต่างกันก็มีความคิดและความต้องการต่างกัน พฤติกรรมทางสังคมของบุคคลจึงต่างกันด้วย และบุคคลได้รับอิทธิพลมาจากการคาดหวังของคนในองค์กร หรือจากจุดประสงค์ขององค์กร ซึ่งเรียกว่าเป็นฝ่ายสถาบันมิติ (monothetic dimension) กับความต้องการของตัวเอง ซึ่งเรียกว่าเป็นฝ่ายบุคคลมิติ (idiographic dimension) ทั้ง 2 ประการนี้จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางสังคม

ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์และความคาดหวังมีลักษณะคล้ายคลึงกันและเกี่ยวข้องกัน คือ ถ้าความคาดหวังหรือนิ่งหง่วงของบุคคลได้รับการตอบสนองแล้วมนุษย์จะมีความต้องการที่สูงขึ้น จึงก่อให้เกิดความคาดหวังในลิ่งเหล่านั้นตามมาและมากขึ้นไปตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ที่กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลเป็นการตอบสนองต่อความต้องการ ดังนั้นความต้องการเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันแบบแยกไม่ออก เพราะถ้ามนุษย์เกิดความต้องการแล้วความคาดหวังก็จะตามมา อย่างไรก็ตามความต้องการของมนุษย์เมื่อได้รับการตอบสนองในระดับที่ตนต้องการแล้ว ก็จะมีความคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นไปอีกตามลำดับตามทฤษฎีของมาสโลว์ที่ได้กล่าวถึงไว้แล้ว

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

3.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ตามความหมายของพจนานุกรมทางค้านจิตวิทยา Chanplin (1968: 437) “ได้ให้ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของผู้มารับบริการต่อสถานบริการตามประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าไปคิดต่อขอรับบริการจากสถานบริการนั้น ๆ และมีนักคิดเหยียดท่านได้ให้ความหมาย และคำจำกัดความของคำว่าความพึงพอใจไว้ดังนี้

Wolman (1973: 384) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก

† (feeling) มีความสุข เมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (goals) ความต้องการ (wants) หรือแรงจูงใจ (motivation)

Krech and Crutchfield (1962: 77-84) มีความเห็นที่คล้ายกับ Wolman ซึ่งกล่าวว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อความต้องการ ได้รับการตอบสนองพร้อมบรรลุจุดมุ่งหมาย (goals) ที่ตั้งไว้ระดับหนึ่ง

Waldestein (1971: 25-26) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ ไว้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายหรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้าย (end-state in felling) ที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

Tiffin and McCormic (1965: 349) กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นแรงจูงใจของมนุษย์ที่ตั้งอยู่บนความต้องการขั้นพื้นฐาน (basic needs) มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์และสิ่งจูงใจ (incentive) และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ต้องการ

นักวิชาการของไทย 2 ท่าน ได้ให้ความหมายความพึงพอใจที่คล้ายกัน คือ วิมลสิติธิ หรายกุร (2526: 74) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่า

ความรู้สึกของคนเราที่สัมพันธ์กับระบบโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึก ดี – เเล้ว พอใจ – ไม่พอใจ สนใจ – ไม่สนใจ เป็นต้น

หลุย จำปาเทศา (2533: 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ(need) ได้บรรลุเป้าหมายพุทธิกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สังเกตได้จากสายตาคำพูดและการแสดงออก

จากความหมายของความพึงพอใจที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นส่วนใหญ่จะมีความเห็นที่คล้ายกันพอสรุปได้ว่าความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ต้องการหรือบรรลุเป้าหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนองหรืออาจล่าวได้ว่าทัศนคติและความพึงพอใจเกือบจะเป็นเรื่องเดียวกัน เพราะว่าความพึงพอใจเป็นทัศนคติในทางบวก

3.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

โดยทั่วไปการศึกษาเกี่ยวกับ ความพึงพอใจมีการศึกษา กันในสองมิติ คือ มิติความพึงพอใจในงาน (job satisfactions) อันเป็นการศึกษามุ่งตอบค่าถามว่า ทำอย่างไรจึงจะເອົາຫະວານ จำเจ และความเบื้องหน่ายของงาน ส่วนการศึกษาอีกมิติ คือ มิติความพึงพอใจในการรับบริการ (service satisfaction) ซึ่งเป็นการศึกษาในเชิงการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยเฉพาะในลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการที่ประกอบด้วยบุคคล 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายผู้ให้บริการ คือ การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาในมิติหลัง ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับ ความพึงพอใจ ไว้จำนวนมา

งานวิจัยในอดีต ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพ หรือความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ผู้ที่ทำการศึกษาได้นำแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์ของมาสโลว์ (Maslow's General Theory Human Motivation) Maslow (1970: 69-80) มาอธิบายซึ่งอาจสรุปได้ว่าความพึงพอใจของมนุษย์จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการ ได้รับการตอบสนองในระดับหนึ่งซึ่งจะพัฒนาจากความต้องการในระดับหนึ่ง (lower needs) ซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน (basic needs) ก่อน เมื่อความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์ก็จะเกิดความต้องการในระดับสูงต่อไป (higher needs)

Krech and Crutchfield (1962: 77) กล่าวว่า เมื่อเกิดความต้องการคนเราจะจะกำหนดเป้าหมาย (goals) หลายอย่างเพื่อสร้างความพึงพอใจ กำลังความต้องการของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้

1. วัฒนธรรมและค่านิยม (Cultural norms and Values)

2. ความสามารถทางร่างกาย (Biological Capacity)
3. ประสบการณ์ (Personal experience)
4. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมทางสังคม (Physical and Social Environment)

มณีวรรณ ตันไทย (2533: 66-69) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจหลังการได้รับบริการว่า เป็นระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการได้รับบริการในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ด้านความสะอาดที่ได้รับ
2. ด้านด้วยหน้าที่ที่ให้บริการ
3. ด้านคุณภาพของบริการที่ได้รับ
4. ด้านระยะเวลาในการดำเนินการ
5. ด้านข้อมูลที่ได้รับจากการบริการ

Shelly (1975: 252-268) เสนอทฤษฎีความพึงพอใจ สรุปไว้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกทางลบ

1. ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความถูก มีความสัมพันธ์กันอย่างสัดส่วนชัดเจน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจของบุคคลจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองในระดับหนึ่ง เมื่อก็ต้องการต้องการบุคคลจะตั้งเป้าหมายเพื่อให้บรรลุความต้องการ ความพึงพอใจของบุคคลจะแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมทางกายภาพและลักษณะส่วนบุคคล

2. สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์ได้แก่ทรัพยากร (resources) หรือสิ่งเร้า (stimuli) ความพอใจจะเกิดได้มากที่สุด เมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นที่ต้องการครบถ้วน แต่เนื่องจากทรัพยากรในโลกนี้มีอยู่จำกัด ดังนั้นความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้มากที่สุด เมื่อมีการจัดทรัพยากรที่มีอยู่อย่างถูกต้องเหมาะสม สภาพแวดล้อมทางกายภาพก็เป็นทรัพยากรของระบบความพึงพอใจอันหนึ่ง ดังนั้น การออกแบบสภาพแวดล้อม คือ การตัดสินใจว่าควรจัดทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีอยู่อย่างไรให้เกิดความพึงพอใจ

เมื่อพิจารณาในระบบที่กว้างขึ้นเพื่อให้เข้าใจว่า ความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพนี้ จะเกิดได้อย่างไร ซึ่งจากแนวความคิดของเซนดร่า เจ นิวแมน (Sandra J. Newman 1977 : 182-198) ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพสามารถศึกษาได้ชัด เมื่อแยกออกเป็นการตอบรับ (response) และปฏิกิริยา (reaction) ของมนุษย์ต่อสภาพแวดล้อม หมายถึงการเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพหรือสติํริํร ใบจะที่การตอบรับหมายถึง การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมที่แสดงออก ซึ่งรวมเรียกว่าการตอบรับทาง สังคม – จิตวิทยา และพฤติกรรม

(Social-Psychological and Behavioral Response) ปัจจัยต่าง ๆ ที่ได้ให้เกิดการตอบรับในสภาพแวดล้อมทางกายภาพดังนี้ คือ

1. ลักษณะของบุคคลผู้ตอบรับสภาพแวดล้อม
2. ลักษณะทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ทำให้เกิดการตอบรับ
3. การรับรู้ของบุคคล
4. การประเมินสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น

ปัจจัย 2 ปัจจัยแรก เป็นสิ่งที่ป้อนเข้าระบบโดยลักษณะของบุคคลรวมถึงปัจจัยต่าง ๆ ด้านประชาราศาสตร์ พื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ ส่วนปัจจัย 2 กลุ่มหลังเป็นผลที่ส่งออกมาจากระบบนี้ การที่บุคคลจะรับรู้สภาพแวดล้อมได้ จะขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพและมาตรฐานของบุคคลนั้น การประเมินและความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพของบุคคลก็เกิดตามมาจากการรับรู้ พฤติกรรมแสดงออกของบุคคลก็เกิดตามมาจากการรับรู้ การประเมินผลการแสดงออกนี้จะสะท้อนว่าบุคคลนั้นมีความพึงพอใจสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้นหรือไม่

ในปัจจุบัน ความสำคัญของการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้นกับผู้ใช้สภาพแวดล้อมนั้นเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปไม่ว่าจะเป็น นักออกแบบ นักสังคมวิทยา หรือผู้ใช้สภาพแวดล้อมนั้นต่างหวังว่าความเข้าใจในความสัมพันธ์ ดังกล่าวจะสามารถนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของสภาพแวดล้อมให้ตรงต่อความพึงพอใจมากขึ้น เรื่อยๆ การวัดทัศนคติเกี่ยวกับความพึงพอใจนี้มีแนวโน้มว่าสามารถใช้เป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ อย่างยิ่งต่อผู้ตัดสินใจนโยบายทั้งของเอกชนและของรัฐ

‘ 4. พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพสิ่งแวดล้อม

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของมนุษย์กับสภาพสิ่งแวดล้อมนี้ มนุษย์มีบทบาททั้งทางตรงและทางอ้อม มนุษย์ใช้พยาบาลเข้าไปควบคุมสภาพแวดล้อมไว้และพยาบาลสร้างสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับความต้องการ และความพึงพอใจของตนเป็นจำนวนมากที่สุดซึ่งมีทั้งผลดี และผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ที่เป็นปัญหาที่มนุษย์พยาบาลที่จะกำหนดขอบเขตและแนวทางในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปัญหาที่เกิดขึ้นในอนาคต

เกย์ม จันทร์แก้ว (2530: 14) กล่าวโดยสรุปว่า การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์นั้น เป็นปัจจัยหลักของการศึกษาวิทยาศาสตร์สังคม เพราะแนวทางการศึกษาวิทยาศาสตร์สังคม จำเป็นต้องศึกษาบทบาทของสิ่งแวดล้อมต่อพฤติกรรมมนุษย์และการแสดงพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ด้านมนุษย์จะหนักถึงบทบาทและพฤติกรรมของมนุษย์เป็นส่วนสำคัญต่อการศึกษา

ระบบสิ่งแวดล้อมแล้ว เชื่อเหลือเกินว่ามีผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะไม่เกิดขึ้นต่อระบบสิ่งแวดล้อมของมนุษย์อย่างแน่นอน

เคิร์ท เลwin (Kurt Lewin 1951) บิดาแห่งจิตวิทยาสังคมสมัยใหม่ กล่าวว่า พฤติกรรมเป็นผลร่วมขององค์ประกอบ 2 ประการ คือ ลักษณะนิสัยของบุคคล และสภาพแวดล้อมในขณะนั้น (พิสมัย พิบูลสวัสดิ์ และคณะ 2528: 311) พฤติกรรมย่อมขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลต่าง ๆ ของบุคคลกับสภาพแวดล้อมที่บุคคลนั้นรับรู้ สภาพแวดล้อมนี้จึงไม่ใช่สภาพแวดล้อมที่ปราศจากจริง และไม่ได้หมายถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพเท่านั้น แต่รวมถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมด้วย

วิมลสิทธิ์ หรายานุกร (2535 : 3-6) กล่าวว่าอิทธิพลที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมนั้น มาจากตัวกำหนดคต่อไปนี้คือ

1. ตัวกำหนดด้านมนุษย์ ประกอบด้วย

1) อิทธิพลด้านสรีรวิทยา เป็นอิทธิพลที่เกี่ยวกับพื้นฐานทางชีวภาพของมนุษย์ เกี่ยวกับประสาทส่วนกลางที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมภายนอก (convert behavior) และต่อพฤติกรรมภายนอก (overt behavior)

2) อิทธิพลด้านบุคคลิกภาพ คือ ลักษณะส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งมีความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน

3) อิทธิพลด้านสังคม คือ มนุษย์มีบทบาทหน้าที่ตลอดจนโครงสร้างทางสังคม

แตกต่างกัน

4) อิทธิพลทางด้านวัฒนธรรม คือ วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้อันเป็น

ส่วนหนึ่งของการณ์ในแต่ละบุคคล และประสบการณ์ย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

2. ตัวกำหนดด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย

1) ลักษณะของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งเสริมหรือขัดขวางพฤติกรรมนั้นๆ

2) คุณสมบัติต่าง ๆ ของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ในฐานะเป็นสิ่งเร้าที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรม

3) ตำแหน่งของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

Baker (อ้างในศรีนภา จำรมาน และพิพิวัลย์ สุรินยา, 2530) นักจิตวิทยาสิ่งแวดล้อมกล่าวว่า การพิจารณาด้านสภาพสิ่งแวดล้อมนั้น จะต้องมีการพิจารณาถึงรูปแบบของการออกแบบทางกายภาพ (physical design) ควบคู่กับพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอก (overt behavior) ที่มีลักษณะของรูปแบบพฤติกรรมที่มักแสดงออกหรือการกระทำเกิดขึ้นสอดคล้องกับ

สถานที่ที่พฤติกรรมเกิดขึ้น ซึ่งมีขอบเขตทางกายภาพ และขอบเขตชั่วคราว (physical and temporal boundaries) ซึ่งสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมมนุษย์จะมีขั้นตอนของการเกิดพฤติกรรมดังนี้

1. กระบวนการรับรู้ (perception) คือ กระบวนการรับรู้ข่าวสารหรือเร้าใจจากสภาพแวดล้อม โดยผ่านระบบประสาทสัมผัสซึ่งรวมทั้งความรู้สึก (sensation) ต่าง ๆ อิทธิพล
2. กระบวนการรู้ (cognition) คือ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตที่รวมทั้ง การเรียนรู้ การคิดและการพัฒนา ซึ่งเป็นขั้นตอนการทางปัญญา
3. กระบวนการเกิดพฤติกรรมในสภาพแวดล้อม (spatial behavior) คือ กระบวนการที่บุคคลแสดงพฤติกรรมในสภาพแวดล้อม ซึ่งผ่านการกระทำ สังเกตเห็นได้จากภายนอก

โดยที่ทั้ง 3 กระบวนการนี้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีความสัมพันธ์ซับซ้อน ในบางครั้งไม่สามารถแยกขั้นตอนของมาอย่างเด่นชัด ประกอบกับความสัมพันธ์ทางพฤติกรรมกับสภาพแวดล้อมนั้นไม่เกิดจากสภาพแวดล้อมที่ปราศจากจริงแต่เกิดจากจินตนาการรวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ในระบบโน้ตศัณของมนุษย์ ที่มาจากสภาพแวดล้อม ถ่ายทอดออกมามีเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม นั้นคือความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อม จึงควรพิจารณาทั้งในแง่สถานที่ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมและกระบวนการทางพฤติกรรมอีกด้วย

โดยเช่น ศันสนะบุฑ และชุมพล พูลภัทรชีวน (2524: 138) กล่าวว่า นักจิตวิทยาสังคม ได้ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ที่มีผลต่อพฤติกรรมมนุษย์มาก เพราะตามหลักของโฮเมโอสเตติก (homeostatic) นั้น มนุษย์จะแสวงหาการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมอย่างพอดีเหมาะสม ไม่มากหรือน้อยเกินไป โดยมนุษย์จะใช้สิ่งแวดล้อมทางกายภาพเป็นตัวกำหนดขอบเขตการมีปฏิสัมพันธ์ (interaction) กับผู้อื่น ซึ่งตัวกำหนดขอบเขตนั้นได้แก่

1. พฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคล (personal space behavior) เป็นพฤติกรรมของบุคคลกับการแสดงออกที่เป็นการปกป้องการล่วงล้ำอาณาเขต เรียกอาณาเขตที่เว้นว่างส่วนบุคคลนี้ว่า เขตกันชนร่างกาย (body buffer zone) เป็นอาณาเขตที่เล็กที่สุดที่จำเป็นต่อมนุษย์ในฐานะสั่งมีชีวิต เพื่อจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยไม่ได้รับผลกระทบหรือความเจ็บปวดต่อร่างกายและจิตใจที่เว้นว่างส่วนบุคคลนี้มีระยะห่างระหว่างกันที่เหมาะสมกับการกระทำที่มีต่อกัน และกับการสัมผัสที่เกิดขึ้น แบ่งออกเป็น 4 ระยะ (Hall E.T. 1966 : 14-117)

1) ระยะใกล้ชิด (intimate distance) เป็นระยะที่มีความสัมพันธ์ค่อนข้างใกล้ชิด นับแต่เขตที่สัมผัสได้จนถึง 1.5 ฟุต

2) ระยะส่วนบุคคล (personal distance) เป็นอาณาเขตส่วนตัวของบุคคล มีระยะห่างระหว่าง 1.54 – 4 ฟุต เป็นระยะที่ใช้สันทนากันเบาๆ ในหมู่เพื่อนสนิท ญาติพี่น้อง หรือสามีภรรยา

3) ระยะทางสังคม (social distance) เป็นรูปแบบของการติดต่อธุรกิจ หรือการติดต่อที่เป็นทางการ มีระยะห่างระหว่าง 4 – 12 ฟุต

4) ระยะสาธารณะ (public distance) เป็นระยะที่มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล น้อยมาก ระยะห่างระหว่าง 12-25 ฟุต

2. การยึดอาณาเขต (territoriality) หมายถึงการรับรู้ว่าเนื้อที่หรือสถานที่เฉพาะแห่งนั้น ๆ มีเจ้าของ การยึดอาณาเขตซึ่งมีอาณาเขตแน่นอน และช่วยกำหนดความเป็นส่วนตัว

3. ความแออัด (crowding) คือความไม่สมดุลระหว่างจำนวนคนกับพื้นที่ เช่น คนจำนวนมากใช้เนื้อที่จำกัดรวมกัน ย่อมทำให้มีที่ว่างไม่เพียงพอสำหรับทำกิจกรรมส่วนตัวตามที่ต้องการ

5. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริการ

5.1 แนวคิดการให้บริการ

กฎธน ธนาพงศ์ธร (2530: 303-304) ได้ชี้ให้เห็นถึงหลักการให้บริการที่สำคัญมี

1 ประการ คือ

1. หลักการสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ประโยชน์และบริการที่องค์การจัดให้นั้น จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคลากรส่วนใหญ่ หรือห้องหมด มิใช่เป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ มิฉะนั้นแล้วอกจากจะไม่เกิดประโยชน์สูงสุดในการเอื้ออำนวยประ予以ชัน และบริการแล้ว ยังไม่คุ้มค่ากับการดำเนินงานนั้นๆ ด้วย

2. หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการนั้น ๆ ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มิใช่ทำ ๆ หยุด ๆ ตามความพอใจของส่วนราชการ หรือผู้ปฏิบัติงาน

3. หลักความเสมอภาค บริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอหน้า และเท่าเทียมกัน ไม่มีการใช้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มนุ่บคคลใดกลุ่มนุ่บคคลหนึ่งในลักษณะต่างจากกลุ่มคนอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัดเจน

4. หลักความประยัด ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการบริการจะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ

5. หลักความสอดคล้อง บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะปฏิบัติได้ง่าย สะดวก สนับสนุนเปลี่ยงทรัพยากรไม่นานกัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างความยุ่งยากใจให้แก่ผู้รับบริการ หรือผู้ใช้บริการมากจนเกินไป

Bertam (1964) พบว่าธรรมชาติของการบริการมีลักษณะ 4 ประการ คือ

1. มีลักษณะเป็นกิจกรรม การบริการมีลักษณะที่เป็นนามธรรมและมีการเคลื่อนไหว การบริการเป็นกิจกรรมของประชาชน เช่น ครู หมอ นักบริหาร เป็นต้น โดยมีหน้าที่ หรือ งาน เป็นตัวบ่งชี้ถึงชนิดของกิจกรรม การบริการเป็นการเคลื่อนไหวของคน หรือ สิ่งของจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง แต่หลังจากที่บริการถูกส่งออกไปแล้วนั้นจะไม่มีการเคลื่อนไหว อีก ขณะที่มีการส่งมอบบริการจะมีการตรวจสอบไปด้วย สำหรับการตรวจสอบทำได้โดยการสังเกตปฏิกริยา หรือผลที่ได้หลังจากการให้บริการ

2. มีลักษณะไม่จริงยังยืน การบริการเมื่อเกิดขึ้นจะสูญหายไปในทันทีทันใด แม้บางครั้งการให้บริการจะถูกกำหนดเป็นช่วงเวลาสั้นบ้าง ยาวบ้าง แต่ทันทีที่มีการส่งมอบบริการมักจะถูกบริโภคไปในทันทีทันใด

3. มีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้บริการ เนื่องจากการบริการมีลักษณะที่ไม่จริงยังยืน ดังนั้น การบริการจึงไม่สามารถอยู่อย่างโดดเดี่ยว จะต้องมีรูปแบบของการติดต่อกับผู้รับบริการที่มีความต้องการตรงกับบริการนั้นๆ ถ้าไม่มีลูกค้าหรือผู้หรือผู้บริการ เช่น ในกรณีครุภัณฑ์ห้องเรียนที่ว่างเปล่าบ้านไม่เรียกว่า การบริการ

4. มีขอบเขตที่ไม่ชัดเจน เป็นเรื่องยากที่จะกันพอบอกเขตของการบริการ เนื่องจากการบริการเป็นกิจกรรม จึงมีลักษณะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ทำให้เห็นไม่ชัดถึง จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด ดังนั้นมีอ้างเวลาสั้นสุดการให้บริการจะพบร่วมกับการให้บริการอาจถูกทำให้ล้าเร็วเสร็จสิ้นไปเพียงบางส่วนเท่านั้น เช่น เป็นเรื่องยากที่การให้บริการของสมุนไบัญชีจะถูกทำให้สิ้นสุดลงเมื่อสิ้นปีงบประมาณ

Katz และ Danet (1973: 5) เสนอความเห็นว่า หลักการสำคัญของการบริการ ลูกค้าที่ควรปฏิบัติ ทั้งในองค์การของรัฐบาลและเอกชน ควรยึดหลักการปฏิบัติ ดังนี้

1. การติดต่อเฉพาะงาน (specificity) หมายถึง การติดต่อสื่อสารระหว่างลูกค้า กับหน่วยงานจะจำกัดเฉพาะเรื่องงานเท่านั้น พนักงานไม่ควรนำเรื่องส่วนตัวออกเหนือจากหน้าที่มาเกี่ยวข้องด้วย

2. การปฏิบัติโดยเสมอภาคเท่าเทียมกัน (universality) หมายความว่า พนักงานจะต้องปฏิบัติต่อลูกค้าโดยความเป็นธรรม ไม่ถือเขาถือเรา เช่นการให้บริการตามลำดับก่อนหลัง ไม่ริบบริการก่อน เป็นต้น

3. การวางแผนเป็นกลาง (affective neutrality) หมายถึง พนักงานจะต้องให้บริการลูกค้าโดยไม่เอออารมณ์ส่วนตัวเข้ามายุ่งเกี่ยวกับงาน ปฏิบัติงานด้วยเหตุผล และใช้หลักการความถูกต้อง “ไม่ผู้ใดคอกหรือหานเหตุชวนวิวานลูกค้า”

Millett (อ้างใน ไพบูลย์ เจริญพาณิช . 2539: 6-7) ได้ชี้ให้เห็นว่าคุณค่าประการแรกของการบริหารรัฐกิจทั้งหมด คือ การปฏิบัติงานด้วยการให้บริการที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน (equitable service) โดยยึดหลักว่าคนเราทุกคนเกิดมาเท่าเทียมกัน ความเท่าเทียมกันนี้ หมายถึงประชาชนทุกคนควรมีสิทธิเท่าเทียมกันทั้งทางกฎหมาย และทางการเมือง การให้บริการของรัฐต้องไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ ผิวหนัง หรือความยากจน ตลอดจนสถานะทางสังคม

2. การให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา (time service) หมายถึงในการบริการจะต้องมองว่าการให้บริการสาธารณะต้องตรงต่อเวลา ผลการปฏิบัติจะถือว่าไม่มีประสิทธิผลเลยถ้าไม่ตรงเวลา และจะสร้างความไม่พึงพอใจให้กับประชาชน

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (ample service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะต้องมีลักษณะ มีจำนวนการใช้ และสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม ความเสื่อมสภาพและการตรวจต่อเวลาจะไม่มีความหมายเลย ถ้ามีจำนวนการให้บริการที่เพียงพอ และสถานที่ตั้งให้บริการไม่เพียงพอ

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (continuous service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะต้องเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ ยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก

5. การพัฒนาการบริการทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพให้มีความเจริญก้าวหน้า (progressive service) หมายถึง การให้บริการที่มีการปรับปรุงคุณภาพ และผลของการปฏิบัติงานอยู่ตลอด

Zeithal และ Barry (อ้างในรชยา ภูลวนิช ไชยนันท์, 2535: 14-15) กล่าวถึงหลักการบริการที่ดีต้องประกอบด้วย

1. ความเชื่อถือได้ (reliability) ประกอบด้วย ความสม่ำเสมอ และความพร้อมที่จะให้บริการและการอุทิศเวลา

2. การตอบสนอง (response) ประกอบด้วย ความเต็มใจที่จะให้บริการ ความพร้อมที่จะให้บริการและการอุทิศเวลา ความต่อเนื่องในการติดต่อ และปฏิบัติต่อผู้ใช้บริการเป็นอย่างดี

3. ความสามารถ (competence) ประกอบด้วยความสามารถในการบริการ

ความสามารถในการสื่อสาร และความสามารถในความรู้วิชาการที่จะให้บริการ

4. การเข้าถึงบริการ (access) ประกอบด้วย ผู้ใช้บริการเข้าไปใช้บริการ หรือรับบริการได้สะดวก ระเบียบขั้นตอนไม่คุณภาพชั้นต่ำเกินไป ผู้ใช้บริการใช้เวลาอุดຍน้อย เวลาที่ให้บริการเป็นเวลาที่สะดวกสำหรับผู้ใช้บริการ และอยู่ในสถานที่ที่ผู้ใช้บริการติดต่อได้สะดวก

5. ความสุภาพอ่อนโยน (courtesy) ประกอบด้วย การแสดงความสุภาพต่อผู้ใช้บริการ การให้การต้อนรับที่เหมาะสม และผู้ให้บริการมีบุคลิกภาพที่ดี

6. การสื่อสาร (communication) ประกอบด้วย มีการสื่อสารของเขตและลักษณะงานบริการ และมีการอธิบายขั้นตอนการให้บริการ

7. ความสื่อสารย์ (credibility)

8. ความมั่นคง (security) ได้แก่ความปลอดภัยทางกฎหมาย เช่น เครื่องมืออุปกรณ์

9. ความเข้าใจ (understanding) ประกอบด้วย การเรียนรู้ผู้ใช้บริการ การให้คำแนะนำและเอาใจใส่ผู้ใช้บริการ และการให้ความสนใจต่อผู้ใช้บริการ

10. การสร้างสิ่งที่จับต้องได้ (tangibility) ประกอบด้วย การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ให้พร้อมสำหรับให้บริการ การเตรียมอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ และการจัดสถานที่ที่ให้บริการสวยงาม สะอาด

Verma (อ้างใน พิทักษ์ ตรุษทิม, 2538 : 33) กล่าวว่าการให้บริการที่ดีส่วนหนึ่ง ขึ้นกับการเข้าถึงบริการ ดังนี้

1. ความพอใจของบริการที่มีอยู่ คือ ความพอใจระหว่างบริการที่มีอยู่กับความต้องการขอรับบริการ

2. การเข้าถึงบริการ ได้อย่างสะดวกตามลักษณะที่ต้อง การเดินทาง

3. ความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งบริการ

4. ความสามารถของผู้รับบริการในการที่จะเสียค่าใช้จ่ายสำหรับการบริการ

5. การยอมรับคุณภาพของการบริการ ในที่นี่รวมถึงการยอมรับลักษณะของผู้ให้บริการด้วย

การศึกษาประสิทธิภาพในการให้บริการนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวัดประสิทธิภาพในการให้บริการ ได้มีผู้ศึกษาให้ทัศนะไว้ดังนี้ คือ

อมร รักษาสัตย์ (2522: 6) "ได้ให้ทัศนะในแง่ของการบริหารราชการว่า อาจมองโดยการวัดประสิทธิภาพในการให้บริการไว้ 2 แห่ง คือ

1. มองในแง่ประสิทธิภาพสมบูรณ์ (absolute efficiency) เรามักมองว่าการทำงานนั้นจะดีที่สุดเมื่อได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการอย่างเปอร์เซ็นต์เต็ม แต่ความจริงที่เกิดขึ้นนั้น ประสิทธิภาพสมบูรณ์ย่อมไม่เกิดขึ้น เพราะเป็นเรื่องนั้นไม่ได้ตามความจริง

2. มองในแง่ประสิทธิภาพสัมพันธ์ (relative efficiency) เมื่อเราไม่สามารถที่จะศึกษาประสิทธิภาพในแง่ของประสิทธิภาพสมบูรณ์ได้ตามความเป็นจริง สิ่งที่เราสามารถจะศึกษาความเป็นไปได้ของประสิทธิภาพ คือ การศึกษาในแง่ของการเปรียบเทียบกันเอง นั่นคือ แนวความคิดในเชิงเปรียบเทียบ คือ

1) เปรียบเทียบกับทุนซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพสูง ถ้าทำงานได้คุ้มทุน
 2) เปรียบเทียบกับองค์การที่ปฏิบัติงานอย่างเดียว หรือคล้ายคลึงกัน
 3) เปรียบเทียบผลงานของตนเองในอดีตในแง่ของมูลค่า หรือผลิตผล หรือทรัพย์สิน ซึ่งการเปรียบเทียบโคลาชีน์ใช้วัดประสิทธิภาพในช่วงระยะเวลาต่างกัน

4) เปรียบเทียบกับศักยภาพความจุ ขีดความสามารถของตนเองในแต่ละช่วงเวลา ใช้เปรียบเทียบว่าเราทำงานได้เต็มที่ตามขีดความสามารถหรือไม่

5) เปรียบเทียบความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน โดยคูณที่ผลงานที่กระทำในครั้งก่อน และครั้งหลังนำมาเปรียบเทียบกันโดยใช้เวลาเป็นตัววัด

6) เปรียบเทียบความพอใจของผู้รับบริการจากเสียงที่สะท้อนกลับมา Carson (1963: 12-14) ได้อธิบายถึงลักษณะการบริการที่พนอยู่เสนอดังนี้คือ

1. ชุดมุ่งหมายของการบริการคือ การให้บริการประชาชนทั่วไป ซึ่งหากที่จะวัดประสิทธิภาพและผลสำเร็จในรูปของดัชนี หรือตัวเลขแห่งผลกำไรทางเศรษฐกิจได้
 2. มีการให้บริการที่สลับซับซ้อนและมีทางปฏิบัติที่ยุ่งยากสับสน จนทำให้ผู้บริหารราชการระดับสูงต้องรับผิดชอบในผลที่จะต้องปฏิบัติจนถูกประชานโภนตือญเสนอด้วย

3. ผู้บริหารราชการจะต้องปฏิบัติราชการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และปฏิบัติราชการนอกเหนือไปจากการเบี่ยงข้อมั่นคับที่กำหนดไว้ไม่ได อันทำให้เกิดความล่าช้าอยู่เสนอด้วย

4. ผู้บริหารราชการสามารถใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจได้น้อย ความเป็นอิสระในการบริหารมีจำกัดในทางกฎหมาย ระบุข้อบังคับ นิติคำสั่งต่างๆ ได้จำกัดทางเลือกของผู้บริหารราชการอยู่ตลอดเวลา การที่ผู้บริหารราชการตกลอยู่ในภาวะเช่นนี้ เราต้องปฏิบัติตามนโยบาย และแนวทางของฝ่ายการเมืองโดยเคร่งครัด รวมถึงการให้มีเสถียรภาพทางความมั่นคง ปลอดภัยของประเทศด้วย

5. การบริหารราชการมักอยู่ในความสนใจของประชาชนโดยทั่วไป มีผู้ให้การวิพากษ์วิจารณ์ รวมถึงพยายามที่จะโกรล้มผู้ที่ปฏิบัติตามระบบที่มีความสำคัญที่่เคร่งครัดอยู่เสนอด้วย

5.2 แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุข

วัลลภา ชาญหาด (2532: 65) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณสุขว่า หมายถึงระดับของความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการได้รับบริการในลักษณะของ

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน
2. การให้บริการอย่างรวดเร็ว ทันเวลา
3. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง
4. การให้บริการอย่างก้าวหน้า

บรรจุ กาญจนคุณ (2523: 80-82) ได้ให้ความหมายของการบริการสาธารณสุขว่า หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่รัฐบาลจัดทำขึ้น เพื่อสนับสนุนความต้องการส่วนรวมของประชาชน ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. กิจการที่สนับสนุนความต้องการได้รับความปลอดภัย คือหน่วยงานที่ให้บริการเพื่อตอบสนับสนุนความต้องการความปลอดภัย ควบคุมคุณภาพให้ประชาชนอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน เช่น สำนักงานตำรวจนครบาล
2. ให้บริการที่ตอบสนับสนุนความต้องการ ด้านความสะอาดสวยงามในการดำเนินชีวิต เช่น การไฟฟ้า การประปา

ประยูร กาญจนคุณ (2491: 149-122) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการบริการสาธารณสุขว่า มีหลักสำคัญ ซึ่งอาจแยกพิจารณาได้ 5 ประการ คือ

1. บริการสาธารณสุขเป็นกิจการที่อยู่ในความอำนวยความสะดวก หรือควบคุมของผู้ฝ่ายปกครอง
2. บริการสาธารณสุขมีวัตถุประสงค์ในการสนับสนุนความต้องการของส่วนรวมของประชาชน
3. การจัดระเบียบและวิธีดำเนินการบริการสาธารณสุขย่อมจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้เพื่อให้เหมาะสมแก่ความจำเป็นแห่งกาลสมัย

4. บริการสาธารณสุขจะต้องดำเนินการอยู่เป็นนิจและโดยสมำเสมอ ไม่มีการหยุดชะงัก ถ้าบริการสาธารณสุขต้องหยุดชะงักลงด้วยประการใด ประชาชนย่อมได้รับความเดือดร้อน หรือได้รับความเสียหาย

5. เอกชนย่อมมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากการบริการสาธารณสุขเท่าเทียมกัน สมชาย ใจวัพันธ์ (2539: 47) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการบริการประชาชน หมายถึง การรับใช้ประชาชน อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน และช่วยเหลือเกื้อกูลประชาชน ซึ่งถือ

ว่าเป็นหน้าที่ของข้าราชการทุกคนที่จะต้องบริการประชาชนให้ได้รับความพอใจมากที่สุด การบริการประชาชนที่จะก่อเกิดความพึงพอใจแก่ผู้มารับบริการนั้นจะต้องเป็นบริการที่มีลักษณะดังนี้

1. ให้บริการด้วยความเต็มใจ
2. ให้บริการด้วยความรวดเร็ว
3. ให้บริการด้วยความถูกต้อง
4. ให้บริการด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

ชูวงศ์ ฉะยะบุตร (2536: 11-14) กล่าวว่า การพัฒนาการให้บริการในเชิงรุก หรือ การให้บริการแบบครบวงจรของรัฐนั้น จะต้องเป็นไปตามหลักการซึ่งอาจเรียกว่า ๆ ว่า หลักการให้บริการแบบครบวงจร (package service) ดังนี้

1. ยึดการตอบสนองความต้องการจำเป็นของประชาชนเป็นเป้าหมาย (people oriented) การให้บริการของรัฐต้องมุ่งประโภชน์ของประชาชนผู้มารับบริการ มากกว่าการให้บริการตามระเบียบแบบแผน
2. ความรวดเร็วในการให้บริการ (acceleration) ควรจะต้องมีการพัฒนาให้ผู้ให้บริการมีทักษะคิด ความรู้ ความสามารถ ความกระตือรือร้น และกล้าตัดสินใจในเรื่องที่อยู่ในอำนาจตน ปรับปรุงระเบียบวิธีการทำงานให้มีขั้นตอน และใช้เวลาในการบริการให้สั้นที่สุด
3. การให้บริการต้องเสร็จสมบูรณ์ (completion) หมายถึง การเสร็จสมบูรณ์ตามสิทธิประโภชน์ผู้รับบริการจะต้องได้รับ โดยที่ผู้รับบริการไม่จำเป็นต้องมาติดต่อบ่อยครั้งนัก
4. ความกระตือรือร้นในการให้บริการ (keen) เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการต้องให้บริการด้วยความกระตือรือร้น จะทำให้ผู้มารับบริการเกิดทัศนะคิดที่ดี ยอมรับฟังเหตุผล คำแนะนำต่าง ๆ มากขึ้น และเต็มใจที่จะมารับบริการในเรื่องอื่น ๆ อีก ซึ่งจะนำไปสู่ความเชื่อดือครั้งชาของประชาชนในที่สุด
5. การให้บริการด้วยความถูกต้องสามารถตรวจสอบได้ (accountability) ทั้งในระเบียบแบบแผนของทางราชการและในเชิงศีลธรรม รวมทั้งสามารถตรวจสอบได้ จากกลไกภายในระบบราชการเอง ตรวจสอบโดยประชาชน และตรวจสอบโดยความสำนึกรับผิดชอบทางวิชาชีพของตัวข้าราชการเอง
6. ความสุภาพอ่อนน้อม (gentle) เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการจะต้องปฏิบัติต่อประชาชนผู้มาติดต่อขอรับบริการด้วยความสุภาพอ่อนน้อม อันจะส่งผลให้การสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างกันเป็นไปอย่างง่ายขึ้น

7. ความเสมอภาค (equality) การให้บริการจะต้องเป็นไปภายใต้ระเบียบแบบแผนเดียวกัน ไม่ว่าผู้รับบริการจะจากนหรือร่วม รวมทั้งการให้บริการจะต้องคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสที่จะรับบริการด้วย

พิทักษ์ ตรุยทิม (2538: 30) ได้ให้ความหมายของการให้บริการสาธารณณะว่า เป็นการบริการในฐานะที่เป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการเพื่อให้ความพอใจ จากความหมายนี้จึงเป็นการพิจารณาการให้บริการว่าประกอบด้วยผู้ให้บริการ (providers) และผู้รับบริการ (recipients) โดยฝ่ายแรก คือปฏิบัติเป็นหน้าที่ที่ต้องให้บริการเพื่อให้ฝ่ายหลังเกิดความพึงพอใจ

ปรัชญา เวสารัชช์ (2540 : 6-8) ได้ให้ความหมายลักษณะและความสำคัญของ การบริการประชาชน โดยหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

1. ความหมายของการบริการประชาชนโดยหน่วยงานของรัฐ เป็นการอำนวย ความสะดวกที่หน่วยงานของรัฐจัดให้แก่ประชาชน

2. ลักษณะของการบริการ โดยทั่วไป มีลักษณะดังนี้

2.1 มีผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ผู้ให้บริการ คือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในขณะที่ ผู้รับบริการในที่นี้หมายถึงประชาชนทั่วไป

2.2 เป็นเรื่องที่รัฐกำหนดและมีลักษณะผูกขาด รัฐเป็นผู้กำหนดรายละเอียด ในการให้บริการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎหมาย กฎหมาย ขั้นตอนที่รัฐกำหนด

2.3 มีการกำหนดระยะเวลาและบทลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข หาก ประชาชนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐกำหนด ก็อาจมีบทลงโทษด้วย เช่น ปรับ เพิกถอนใบอนุญาต หรืออาจถูกฟ้องร้องดำเนินคดี

2.4 มีกฎระเบียบรองรับ คือเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งอาจเป็น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎหมาย ระหว่างประเทศ หรือคำสั่ง รวมทั้งมีการกำหนดขั้นตอน เงื่อนไขต่างๆ ไว้ก่อนข้างรัดกุม จนเป็นกรอบกำหนดการบริการ ซึ่งจะเดียวกันกับเป็นข้อจำกัด ของการบริการด้วยเช่นกัน

3. ความสำคัญของการบริการประชาชน โดยหลักการเด็กการบริการประชาชน เป็นเรื่องที่เกี่ยวพันกับการพัฒนาประเทศ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความสะดวกของ ประชาชนซึ่งส่วนใหญ่แล้วรัฐจะเป็นผู้ดำเนินการ

6. แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการบริการการท่องเที่ยว

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2542) ได้อธิบายลักษณะของการบริการไว้ว่า เป็นงานที่มาสามารถจับต้องได้ การผลิตและการบริโภคเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน มีรูปแบบที่หลากหลายแปรผันไปตามคุณลักษณะของผู้ให้บริการในช่วงเวลาหนึ่ง การตัดสินหรือวัดคุณภาพการบริการขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้รับบริการ และเป็นงานที่ไม่มีผลงานไม่สามารถเก็บสะสมผลงานไว้ได้ นอกจากนั้นยังได้วิเคราะห์และจำแนกลักษณะเฉพาะของ การบริการการท่องเที่ยวไว้ว่า มีลักษณะ 4 ประการ ดังนี้

1. เป็นการให้บริการแบบใกล้ชิดตัวต่อตัว สามารถทำให้ผู้ได้รับบริการได้รับความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจทันทีเมื่อได้รับบริการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพอารมณ์และทัศนคติของผู้ให้และผู้รับบริการ
2. การบริการการท่องเที่ยวจำเป็นต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าเป็นเวลานาน และมีความพร้อมเสมอเมื่อนักท่องเที่ยวมาถึง เช่น ความพร้อมของห้องพัก ร้านอาหาร
3. การพัฒนางานบริการจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องรูปแบบ ความรวดเร็ว และประสิทธิภาพของการให้บริการ ตลอดจนบุคลากรผู้ให้บริการ เนื่องจากนักท่องเที่ยวจะใช้เวลาในการให้บริการสั้นมาก เช่น การพักแรมเพียง 1 คืน ดังนั้น ผู้ให้บริการจึงมีเวลาสั้นมากในการให้บริการอย่างเสมอภาค ถูกต้อง และเป็นที่ประทับใจ
4. ใช้แรงคนในการให้บริการ ไม่สามารถ หรือไม่เป็นที่นิยมที่จะมีการทดแทนด้วยเครื่องจักร งานด้านนี้จึงมีปัญหาด้านแรงงานอยู่เสมอ เช่น คุณวุฒิ คุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถ และค่าตอบแทน สำหรับอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ เป็นเพียงส่วนช่วยให้พนักงานทำงานได้สะดวกรวดเร็วขึ้นเท่านั้น

จักรี โภคผล (2532) ได้ให้ความหมายการบริการการท่องเที่ยวว่า หมายถึง การให้ความสะดวกสบายในด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้ทรัพยากรัตนธรรมชาติที่มีอยู่ ทั้งในธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นมา เพื่อประโยชน์ในการท่องเที่ยว และได้แบ่งประเภทของงานบริการการท่องเที่ยว ออกเป็น 9 ประเภท ได้แก่ ร้านอาหารและภัตตาคาร สถานบันเทิง เริงรมย์ ร้านขายของที่ระลึก ความปลอดภัย บริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สาธารณูปโภค ที่พักอาศัย การคมนาคม และการบริการการท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่นศูนย์บริการข่าวสาร หรือสำนักงานท่องเที่ยวต่าง ๆ

6.1 ความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ

สุวรรณชัย ฤทธิรักษ์ (2535) ได้กล่าวถึงความปลอดภัยจากการบริการ ซึ่งถือ

เป็นความต้องการพื้นฐานที่สำคัญของนักท่องเที่ยว ไว้ว่า ความไม่ปลอดภัยในร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย

1. ความไม่ปลอดภัยต่อจิตใจ หรือความรู้สึกว่าไม่ปลอดภัย เช่น ข่าวสารว่ามีการจี้ปล้น โรคระบาดในแหล่งท่องเที่ยว
2. ความไม่ปลอดภัยจากการท่องเที่ยว อันเนื่องจาก
 - 2.1 การคุณภาพและบริการขนส่ง เช่น อุบัติเหตุรถชนต์ สาเหตุจากสภาพถนน ภาระทางในการขับรถของพนักงานขับรถไม่เหมาะสม
 - 2.2 การบริการของบริษัทนำเที่ยว เช่น การให้บริการไม่ครบตามที่ตกลงไว้ในการขายบริการ
 - 2.3 การบริการของมัคคุเทศก์มิจฉาชีพ เช่น การหลอกลวงนักท่องเที่ยว
 - 2.4 การบริการของสถานที่พักแรม เช่น ทรัพย์สินสูญหาย
 - 2.5 การบริการของภาคตากลางอาหาร เช่น อาหารเป็นพิษ หรือโกงราคา
 - 2.6 การบริการขายของที่ระลึก เช่น สินค้าไม่มีคุณภาพ สินค้าปลอม
 - 2.7 ปัญหาอาชญากรรมในสังคม เช่น การปล้น ชกชิ่งวิ่งราว
 - 2.8 ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนักท่องเที่ยว เช่น การลอบลู๊ฟารานา
 - 2.9 กลุ่มนบุคคลเร่ขายบริการทัวไป เช่น รถหรือเรือรับจ้าง ร้านอาหารเร่
 - 2.10 สภาพทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว เช่น ความลึกชั้นของชายหาด

ความลื้น โกลบบริเวณน้ำตก

6.2 บุคลิกของผู้บริการการท่องเที่ยว

根據 ประจวนอัญ (2538) ระบุไว้ว่าบุคลิกที่เหมาะสมของบุคลากรเพื่อรับการท่องเที่ยว ได้แก่

1. การเป็นคนมีบุคลิกที่เหมาะสม ประกอบด้วย
 - 1.1 มีความภูมิใจในอาชีพของตนเอง ให้บริการด้วยความเต็มใจ และเต็มความสามารถ ทำให้นักท่องเที่ยวกิดความประทับใจ
 - 1.2 มีจรรยาบรรณ และจริยธรรมในอาชีพของตน เพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีงามของประเทศไทยและส่วนรวม
 - 1.3 มีความอดทนต่อความผิดพลาดของลูกค้า
 - 1.4 มีดุลยพินิจ และมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
2. การเป็นคนที่มีความรู้และทักษะที่เหมาะสม ได้แก่
 - 2.1 มีความรู้ในด้านภาษา ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ

- 2.2 มีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอด เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดี
- 2.3 มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย ทึ้งต่อตนของและนักท่องเที่ยว
- 2.4 มีความรู้รอบด้าน เป็นคนทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ และสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้
- 2.5 มีความรู้เรื่องสันงานการ เพื่อสร้างความอนุรักษ์ และบรรเทาความที่ดีต่อนักท่องเที่ยว

6.3 การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2541) เสนอไว้ว่า บุคลากรการท่องเที่ยว นายถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการการท่องเที่ยว เช่น พนักงานร้านอาหาร พนักงานโรงแรม พนักงานขับรถบันได เจ้าหน้าที่บริการนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และบุคลากรเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพดี เนื่องจากเป็นผู้ที่มีโอกาสสร้างความประทับใจ ความพึงพอใจ หรือจะสร้างความรำคาญใจ ความไม่พอใจให้แก่นักท่องเที่ยวได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริการให้แก่นักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มเป้าหมายพิเศษ บุคลากรการท่องเที่ยวจะต้องมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยต้องมีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถที่จะให้บริการ เช่น การให้บริการเชิงอนุรักษ์นั้น บุคลากรการท่องเที่ยวจะต้องเป็นผู้ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการอนุรักษ์วัฒนธรรมให้แก่นักท่องเที่ยว โดยตรง

ประกาศ ตั้งตระกิจวงศ์ (2532) ระบุว่าการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวที่ไม่ต่อเนื่อง มีผลทางลบต่อกุณภาพหรือประสิทธิภาพในการให้บริการของบุคลากรทางการท่องเที่ยว และเกิดการจ้างงานไม่ถาวร และไม่มีความช้านาญเฉพาะด้าน

6.4 สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการท่องเที่ยว

6.4.1 สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการท่องเที่ยว

ศูนย์วิจัยการป่าไม้ (2541) ระบุไว้ว่า สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวว่า หมายถึง บริเวณพื้นที่และโครงสร้าง สิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่ผู้บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวจัดให้มีขึ้นภายใต้กฎหมายในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรับรองกิจกรรมของผู้มาเยือน และกิจกรรมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ตัวอย่างเช่น พื้นที่ปิกนิก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว บ้านพักนักท่องเที่ยว บ้านพักเจ้าหน้าที่ ห้องน้ำ ห้องสุขา ร้านอาหาร ลานจอดรถ ถนนและทางเดินเท้า พื้นที่การเต้นท์ ป้ายสื่อความหมาย โคมไฟ ม้านั่ง ถังขยะ ระบบกำจัดและบำบัดน้ำเสียและอื่นๆ ที่สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการมีบทบาทสำคัญต่อแหล่งท่องเที่ยว โดยสรุปดังนี้

1. สนองความต้องการของผู้มาเยือน หรือนักท่องเที่ยว ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ใช้สอยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

2. ช่วยป้องกันรักษาระบบน้ำพื้นที่อันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวในขณะประกอบกิจกรรมไม่ให้เสื่อมโทรมลง อันเนื่องมาจากกิจกรรมการท่องเที่ยว

3. ช่วยป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวในขณะประกอบกิจกรรม

4. เป็นเครื่องมือ หรือสื่อในการให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ และเพิ่มโอกาสให้กับนักท่องเที่ยวสัมผัสร่องรอยประวัติศาสตร์ เช่น

5. อำนวยความสะดวกให้กับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว เช่น อาคารสำนักงานสำหรับเจ้าหน้าที่ บ้านพักเจ้าหน้าที่ ป้อมยาน ค่านตรวจสอบ

6. มีบทบาททางอ้อมในการสร้างภาพลักษณ์ (image) ของแหล่งท่องเที่ยว เช่น ป้ายแหล่งท่องเที่ยวที่แสดงเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่

6.4.2 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่นันทนาการ

สูรเชษฐ์ เหยี่ยวนานา และศิริลักษณ์ ปั้นเกย์ยร (2535) ได้กล่าวว่าการจัดการพื้นที่นันทนาการ โดยเฉพาะอุทยานแห่งชาตินั้นจะต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ การส่งเสริมการรักษาสภาพแวดล้อมของพื้นที่ให้คงอยู่อย่างไม่เสื่อมคลาย หรือมีไว้ใช้ตลอดไป ประการหนึ่ง และประการที่สอง คือ การให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ใช้ประโยชน์หรือนักท่องเที่ยวที่เข้ามายังพื้นที่ ตลอดจนการให้บริการและอำนวยความสะดวก ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้จัดให้มีขึ้นเพื่อสนับสนุนความสะดวก ความพอใจ และความปลอดภัยของผู้ใช้พื้นที่ ขณะเดียวกันก็เพื่อป้องกันภัยพิบัติ เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม ดินถล่ม ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่นันทนาการ

การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นเครื่องมือสำคัญอันหนึ่งในการจัดการพื้นที่นันทนาการต่างๆ โดยเฉพาะในอุทยานแห่งชาติซึ่งมีชุมชนอยู่อาศัยจำนวนมากในการจัดการเพื่อสงวนไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ และในขณะเดียวกันก็ให้ประโยชน์ในการพัฒนาอย่างยั่งยืน ให้กับมนุษย์และธรรมชาติ จึงต้องคำนึงถึงความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติ จึงต้องศึกษาและเข้าใจถึงผู้ใช้ประโยชน์หรือนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ลักษณะของพื้นที่และสิ่งแวดล้อมจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบของสิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งก่อสร้างต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาสิ่งเหล่านี้ไม่ทำลายเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่อุทยานแห่งชาติมากเกินไป ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงผลกระทบของสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ ตำแหน่ง หรือแหล่งที่ตั้ง และการออกแบบของสิ่งอำนวยความสะดวก โดยพิจารณาจากได้ข้อจำกัดของพื้นที่ และสามารถบริการแก่นักท่องเที่ยวให้ได้รับความสะดวกสบาย ความปลอดภัย และความเพลิดเพลินมากที่สุด

6.4.3 การบริการท่องเที่ยว

จักรี โภคผล (2532) ได้กล่าวว่า การบริการท่องเที่ยว หมายถึงการให้ความสะดวกสบายในด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้ทรัพยากรัตนธรรมชาติที่มีอยู่ ทั้งในธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในการท่องเที่ยว

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2540) ได้รายงานไว้ว่า การบริการท่องเที่ยว (tourism service) หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ในขณะที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งสิ่งบริการที่รองรับก่อนและหลังการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความสะดวกสบาย และตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐาน และได้กล่าวถึงการบริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. สถานที่พัก
2. บริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
3. ร้านค้า ร้านอาหาร และนันทนาการ

ส่วนอุทยานแห่งชาติทางทะเล (2541) ได้กล่าวถึงหลักการและแนวทางเกี่ยวกับการบริการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

องค์ประกอบของสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการมี 5 ประเภท คือ

1. ข้อมูลข่าวสาร (information) เป็นการบริการข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับ ก่อนไปปั่งที่ท่องเที่ยว

2. โปรแกรมการสื่อความหมาย (interpretative programme) เป็นงาน

บริการที่สนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในด้านการเรียนรู้

3. ที่พัก ซึ่งมีหลายรูปแบบจากโรงแรม รีสอร์ท บังกะโล หรือที่ทางเดินที่
4. การบริการอาหาร เครื่องดื่ม

5. ของที่ระลึกและอื่น ๆ

หน้าที่ในการให้บริการนักท่องเที่ยวมี 4 ประการคือ

1. งานบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น บ้านพัก ร้านค้า ร้านอาหาร ห้องสุขา

2. งานบริการเพื่อรักษาความปลอดภัย เช่น การตรวจตราบริเวณที่พักแรม และแหล่งนันทนาการเพื่อป้องกันเหตุร้ายต่าง ๆ

3. งานบริการด้านข้อมูลและการสื่อความหมายธรรมชาติ เช่น ในศูนย์บริการนักท่องเที่ยว การเดินศึกษาธรรมชาติ

4. งานบริการอื่น ๆ เช่น การเก็บเงินค่าธรรมเนียม การจัดค่ายเยาวชน

การรับเรื่องร้องเรียน

หลักการทั่วไปในการให้บริการ

1. งานบริการข้อมูลข่าวสาร ต้องมีการนออกกล่าวให้นักท่องเที่ยวเตรียมตัวให้พร้อมและให้มีความคาดหวังในมาตรฐานการบริการ

2. ผู้ให้บริการ ต้องมีมนุษย์สัมพันธ์เข้าใจผู้อื่น อดทนมีอัชญาศัยและมีอารมณ์ดี

3. มีความสนใจในการให้บริการ และการบังคับใช้กฎระเบียบต่าง ๆ

4. ผู้ปฏิบัติงานด้านการบริการ ควรมีความยืดหยุ่นและแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ดี

5. เจ้าหน้าที่ต้องมีความเข้าใจว่างานบริการคือการสร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว และประเทศชาติ

6. ผู้ให้บริการต้องเข้าใจและยอมรับว่างานบริการเป็นหน้าที่ และมีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานในทุกเวลาและสถานการณ์

7. ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในงานที่ได้รับมอบหมาย

8. ปฏิบัติงานตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้ มีการประเมินรายงานผลอย่างสม่ำเสมอ

9. มีความสนใจในการให้บริการ และตามลำดับก่อนหลัง

10. ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ทรัพย์สินส่วนรวม และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

11. ไม่เอาเปรียบผู้รับบริการ

12. มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงานสม่ำเสมอ

6.5 ข้อความสามารถในการรองรับ

กราเดช พยัชวิเชียร (2525) ระบุไว้ว่า ผลกระทบต่อการท่องเที่ยวสองประการคือ ประการแรกผลกระทบต่อภาพพจน์ของการท่องเที่ยว คือการลดลงในด้านคุณภาพที่ดึงดูดใจต่อนักท่องเที่ยว และประการที่สอง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมคือการทำลายสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และสังคม ดังนั้นเมื่อธุรกิจการท่องเที่ยวเข้ามายืนทบทำสำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมนักท่องเที่ยวให้เหมาะสม ให้พอดีกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น การจัดการขยะต่อไป โดยมุ่งเน้นถึงความสามารถในการรองรับทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และจิตวิทยา เป็นหลัก ซึ่งก็หมายถึงการขยายตัวอย่างรวดเร็วของสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ที่

เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับความรู้สึกของประชากรที่มีต่อ นักท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยวด้วย เพื่อให้ง่ายต่อการควบคุมคุณภาพ และพัฒนาการท่องเที่ยว

สันติ ชุดินธรา (2526) กล่าวว่า ความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยวของ พื้นที่ได้พื้นที่หนึ่ง หมายถึง จำนวนนักท่องเที่ยว หรือกิจกรรม หรือช่วงเวลาที่พื้นที่นั้น ๆ จะ รองรับได้ โดยไม่ทำให้สภาพภูมิภาค และชีวภาพเสื่อมลงอย่างถาวร และทั้งนี้พื้นที่ยังคงคุณค่า เพียงพอที่จะสร้างความพอใจ และความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวได้ ในด้านการท่องเที่ยว ความสามารถในการรองรับอาจกำหนดได้โดย

1. พิจารณาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยการศึกษาถึงความสัมพันธ์ ของกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวจะสามารถทำได้ในแหล่งท่องเที่ยวนั้น

2. พิจารณาทั้งระบบมิเวศวิทยา โดยศึกษาถึงกระบวนการทางธรรมชาติของพืช สัตว์ แหล่งน้ำ เป็นต้น ว่าเป็นอย่างไร และสามารถทนต่อผลกระทบของมนุษย์ที่เป็นสิ่ง แปรเปลี่ยนในระบบมิเวศนั้น ได้มากน้อยเพียงไร

ดังนั้น การกำหนดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยวเพื่อการวางแผน พัฒนาการท่องเที่ยวสำหรับแต่ละกรณี แต่ละกิจกรรม ในแต่ละพื้นที่เป็นราย ๆ ไป เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่จะได้ตัวเลขที่เหมาะสมทั้งด้านนักท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยวด้วย

Pearce และ Kirk (1986) กล่าวว่า ความสามารถในการรองรับของ

สภาพแวดล้อม (environmental carrying capacity) จะพิจารณาได้จากระดับที่นักท่องเที่ยว หรือ กิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ ได้เริ่มทำให้สิ่งแวดล้อมลดคุณค่าลง เช่น การทิ้งขยะมูลฝอย การ ปล่อยน้ำเสียลงในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น และความสามารถในการรองรับทางกายภาพ (physical carrying capacity) คือ ระดับที่เริ่มนิการอิ่มตัวของสิ่งอิ่มตัวของความต้องการต่าง ๆ เช่น ที่ พัก ร้านอาหาร เป็นต้น

O' Reilly (1986) ชี้ให้เห็นว่า จัดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว สำหรับแต่ละกรณี คือ จำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดที่จะมีได้ในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งความหมายนี้ได้ ครอบคลุมประเด็นที่สำคัญสองประการ คือ ประการแรก เป็นจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดของแหล่ง ท่องเที่ยวที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาได้ ประการที่สอง เป็นระดับที่การพักผ่อนและการ ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเริ่มลดลง เนื่องจากหมดความพึงพอใจ หรือแหล่งท่องเที่ยวนั้นไม่เป็นที่ ดึงดูดอีกต่อไป ซึ่งจัดความสามารถในการรองรับนี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามประเภทของแหล่ง ท่องเที่ยว เวลา และสถานที่

ชุมพล งานผ่องใส (2531) กล่าวว่า ขีดความสามารถในการรองรับ หรือ สมรรถนะการยอมให้มีได้ในระบบสิ่งแวดล้อม (carrying capacity) หมายถึง ความสามารถสูงสุด ที่สภาวะแวดล้อม หรือพื้นที่หนึ่ง หรือระบบสิ่งแวดล้อมหนึ่ง จะสามารถมีได้ของสรรพสิ่งร่วมกัน ในจำนวนสูงสุด ได้จำกัด ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความอยู่ดีมีสุขของสรรพสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น

การที่จะทราบว่าพื้นที่หรือสภาพแวดล้อมหนึ่ง ๆ ถึงจุดที่เหมาะสมที่สุดหรือไม่นั้น สังเกตได้จากสิ่งที่ปรากฏขึ้นตามธรรมชาติ หรือสภาพแวดล้อมนั้นแสดงออกมา เช่น มีการพังทลายของดิน ดินไม่ตาย เป็นต้น แสดงว่าสภาพแวดล้อมดังกล่าวเกินจุดที่เหมาะสมไปแล้ว ต้องมีการแก้ไขและป้องกันต่อไป เพราะความสามารถสูงสุดของพื้นที่ใด ๆ จะเปรียบด如同ปัจจัยของสิ่งแวดล้อมในขณะนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้เราสามารถแก้ไขปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงความสามารถสูงสุดของพื้นที่ หรือสภาวะแวดล้อม ซึ่งอาจกระทำได้โดย

1. ปรับปรุงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการในปริมาณและสัดส่วนที่พอดี

2. ปรับปรุงโดยการนำเอาผลิตผลส่วนที่เกินออกไปใช้ประโยชน์ ซึ่งเท่ากับเป็นการเพิ่มความสามารถของพื้นที่ หรือสภาพแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน

3. พยายามให้มีการกระจายตัว โดยเฉพาะในช่วงที่สภาพแวดล้อมไม่อำนวย คือการรวมกลุ่มเพียงจุดเดียว ซึ่งจะเป็นการทำลายสภาพแวดล้อม และความหลากหลายนิคของพื้นที่ เพราะการกระจายและความหลากหลายนิคของสิ่งแวดล้อมจะช่วยในการเพิ่มความสามารถของพื้นที่ และระบบสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ

Neilson และคณะ (อ้างถึงใน ทักษิณ นิมมตรัตน์, 2533) ได้สร้างแบบจำลอง ความพอใจของผู้ใช้ แบบจำลองนี้ได้อธิบายว่า ระดับความพอใจของผู้ใช้พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง เช่น น้ำตก ทะเล ชายทะเล สะพานข้ามแม่น้ำ ฯลฯ จะมีขีดจำกัด ณ จุดหนึ่งเท่านั้น หากพื้นที่ใหม่ผู้ใช้เกินจุด ระดับความพอใจของผู้ใช้พื้นที่ก็จะลดลงเรื่อย ๆ ตามจำนวนผู้ใช้พื้นที่ที่เพิ่มมากขึ้น แบบจำลองนี้ยังให้ข้อคิดเพิ่มเติมอีกว่า มีตัวแปรอีกสองตัวที่ไม่รวมอยู่ข้างตัวแรกได้แก่ จำนวนครั้งที่ใช้พื้นที่ และตัวแปรที่สอง คือ จำนวนคนที่ผู้ใช้พื้นที่ต้องเกี่ยวข้องด้วย เช่น เมื่อนักท่องเที่ยวคนหนึ่งต้องเดินทางไปข้างแหล่งท่องเที่ยวเดิมที่เคยไปมาแล้ว ได้พบกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพเดิม พบรากับคนท่องถิ่นเดิม ก็จะทำให้ระดับความพอใจลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับการเดินทางครั้งแรก

จากความหมายและแนวคิดในเรื่องขีดความสามารถในการรองรับ จึงมีความจำเป็นต้องมีการศึกษาและนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อเป็นเครื่องมือ หรือกำหนดเป็นกรอบในการวางแผน การจัดการเพื่อการพัฒนาสภาพแวดล้อม ทั้งยังเป็นการป้องกันปัญหาอันอาจเกิดขึ้นได้

ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ใช้สภาระล้อมอย่างมีระบบที่ดี จะได้นำซึ่งข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจงานนโยบาย แผนงาน เพื่อการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการ และถ้ามีการศึกษาอย่างค่อเนื่องในระยะเวลาพอสมควรแล้ว การศึกษาเหล่านี้จะเป็นเครื่องกระตุ้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งของเอกชน และของรัฐบาลในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับสภาระล้อมชีวภาพ กายภาพ และการบริการไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นได้ในอนาคต

7. แนวคิดเกี่ยวกับการนันทนาการและกิจกรรมนันทนาการของมนุษย์

นันทนาการ หรือการพักผ่อนหย่อนใจ (recreation) ได้มีผู้ให้คำนิยามไว้ว่า “ฯ กัน คั่งนี้”

อัน นิมนานเหมินทร์ (2516: 251) ได้ให้คำจำกัดความว่า เป็นการกระทำใดๆ ก็ตามที่ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ในการทำงานทางเดิมชีพ เมื่อปฏิบัติไปแล้วมิส่วนช่วยระบายน้ำมันผู้เร่งเครื่อง ผ่อนคลายความเหนื่อยหน่าย กล่าวให้เกิดความพึงพอใจ และรู้สึกสดชื่นภายหลังเป็นการปรับตัวให้เหมาะสมที่จะปฏิบัติกิจของตนให้ลุล่วงเป็นผลดีต่อไป

Butler (อ้างถึง ในสูรเชยญ្ត และศรีลักษณ์, 2535: 635) ให้ความหมายของนันทนาการ หรือการพักผ่อนว่า เป็นรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่งของกิจกรรมในเวลาว่างที่บุคคลเลือกกระทำเพื่อให้เกิดความรื่นรมย์ และความพึงพอใจแก่ตนเองโดยตรง

Danford (อ้างถึงใน สูรเชยญ្ត และศรีลักษณ์, 2535: 635) กล่าวเสริมว่า นันทนาการ หรือการพักผ่อนเป็นกิจกรรมในเวลาว่างที่สังคมยอมรับ ซึ่งบุคคลสมัครใจเข้าร่วมโดยได้รับความพึงพอใจในทันทีทันใด และต่อเนื่องในเวลาถัดมาด้วย

สูรเชยญ្ត เชยญ្តามาส (2525: 53) ได้สรุปความหมายของนันทนาการ หรือการพักผ่อนว่า เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลดีต่อร่างกาย จิตใจ หรืออารมณ์ต่อผู้เข้าโครงการ เป็นกิจกรรมที่ทำในเวลาว่างและด้วยความสมัครใจของผู้กระทำเอง และกิจกรรมนี้จะต้องเป็นที่พึงประสงค์ของสังคมไม่ใช่อนามัย และได้ขยายความไว้ว่า นันทนาการหรือการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจ แต่กิจกรรมบางอย่างที่ทำให้เกิดความสนุกสนานแต่มีคุณค่าแก่ชีวิตน้อยมาก เช่น การใช้เวลาว่างเพื่อการเที่ยว เที่ยว เล่นการพนัน นั่ง หรือนอนผ่าเวลา ประพฤติพาลเกร และการกระทำอื่นๆ ที่เป็นพิษเป็นภัยแก่ตัวเองและสังคม จะเห็นว่ากิจกรรมเหล่านี้ไม่ใช่กิจกรรมที่เป็นการสร้างสรรค์ มีแต่ผลเสียและลดโอกาสของตนเองในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ หรือเพิ่มพูนประสิทธิภาพทางร่างกายและจิตใจ กิจกรรมดังกล่าวไม่จัดเป็นกิจกรรมนันทนาการ หรือการพักผ่อนหย่อนใจ

ເອັນພຣ ວິສມໍານາຍ (2527: 9) ໄກສະວັນທະນາການໄວ້
ດັ່ງນີ້ ການທຶນນຸ່ມຍີໄດ້ໃຊ້ຂ້ວໂນງໃນການພັກຜ່ອນຮ່າງກາຍ ສມອງ ແລະຈິຕໃຈຍ່າງແທ່ງຮົງເຊື່ອສາມາດທຳ
ໄດ້ຈາກການແສດງອກໃນການພັກຜ່ອນຫຍ່ອນໃຈທີ່ຕົນເຊື່ອຂອບ ການພັກຜ່ອນມີຫລາຍຮູບແບບແລະຫລາຍ
ກຸ່ມ ເຊັ່ນ ພົງວິທຸ ອູກພາບນົກ ພົງເພັງ ປິບປາ ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວຈະເປັນໄປຄວາມພຶກພອໃຈ
ນາກກວ່າສໍາຄັນທາງດ້ານຮ່າງກາຍ

ຕີຣິວຸພີ ອູ້ຕີຣິກົມ (2524: 6) ສຽງໄວ້ວ່າ ການພັກຜ່ອນຫຍ່ອນໃຈເປັນສິ່ງຈຳເປັນແລະເປັນທີ່
ຕ້ອງການຂອນນຸ່ມຍີທຸກຄົນ ອັນເນື່ອງນາຈາກແຮງພັກດັນທັງທາງດ້ານສ୍ତରວິທາຍແລະທາງດ້ານສັກຄົນ
ກລ່າວົກື່ອ

1. ໃນດ້ານສ୍ତରວິທາຍ ເນື່ອງຈາກປະກອບອາຊີພທຣອກິຈວັດປະຈຳວັນ ກ່ອໄທເກີດຄວາມ
ເມື່ອຍັງເຊື້ອທັງທາງຮ່າງກາຍແລະສມອງ ກລ່າວົກື່ອ

1.1 ຄວາມເມື່ອຍັງທາງຮ່າງກາຍ (physical fatigue) ການທີ່ຮ່າງກາຍທຳງານໜັກ ທຳໄຫ້
ຕ້ອງສູງເຖິງພັດຈຳໄປເປັນຈຳນວນນາກສ່າງພລໄທເກີດຄວາມອ່ອນເພີ້ຍເຊື້ອ ນຸ່ຄລກລຸ່ມນີ້ສ່ວນໃຫຍ່ື້ອ
ຜູ້ເຊື້ອແຮງງານ ເຊັ່ນ ກຣມກ ຂາວນາແລະນັກສຶກຢາ ເປັນດັ່ນ ຄວາມຕ້ອງການພັກຜ່ອນຫຍ່ອນໃຈຂອງຄົນ
ກຸ່ມນີ້ຈະອອກນາໃນຮູບປຸງຂອງກິຈກຽມປະເກທນເບາາ ເຊັ່ນ ກາຣູໂທຮັກນີ້ ກາຣັງວິທຸ ເປັນດັ່ນ

1.2 ຄວາມເມື່ອຍັງທາງສມອງ (mental fatigue) ການທີ່ສມອງທຳງານໜັກຕ້ອງໃຊ້
ຄວາມຄົດອູ່ຕລອດເວລາຍ່ອນກ່ອໄທເກີດຄວາມຕຶງເຄີຍດ ນຸ່ຄລກລຸ່ມນີ້ ໄດ້ແກ່ ນັກບຣິຫາຣ ນັກວິຊາກາ
ແພທຍ໌ ລາຍ ຄວາມຕ້ອງການພັກຜ່ອນຫຍ່ອນໃຈຂອງຄົນກຸ່ມນີ້ຈະອອກນາໃນຮູບປຸງຂອງກິຈກຽມທີ່ຈະຕັ້ງທໍາ
ໃຫ້ຮ່າງກາຍເຄື່ອນໄຫວ ເຊັ່ນ ກາໄປເຖິງວິທະເລ ວຸກອຸທຍານ ກາປິບປາ ຊມສວນສາຫະລະ ເປັນດັ່ນ

2. ໃນດ້ານສັກຄົນ ໃນສັກຄົນສມັບໃໝ່ໂດຍເລີພາໄນບຣີເວັນຕົວເມືອງ ແລະເມືອງຫລວງ ຖຸກ
ໜີວິຕອູ່ທ່ານກຳລາງການແບ່ງຂັນເພື່ອຄວາມອູ່ຮົດໃນປັ້ງຈຸບັນ ແລະຄວາມນັ້ນຄົງໃນບັນປລາຍແໜ່ງໜີວິຕິຈຶ່ງ
ຈຳເປັນອູ່ອ່ອງທີ່ຕ່າງຄົນຈະຕ້ອງຄືນຮນເພື່ອບະດັບຮູານະຄວາມເປັນອູ່ໃຫ້ເຊື້ອ ພຸດຕິກຽມດັ່ງກ່າວຂອງ
ນຸ່ມຍີທີ່ເປັນປັ້ງຈັບເກື້ອທຸນໃຫ້ທຸກຄົນຈະຕ້ອງດໍາຮັງໜີວິຕິຍ່າງມີກຸງເກີມທີ່

ດັ່ງນີ້ແລ້ວທີ່ມີອູ່ໃນວັນທີ່ນີ້ນອກຈາກຈະໃຊ້ໃນການທຳງານປະຈຳວັນແລ້ວ ເວລາວ່າງທີ່
ເຫັນວ່າຈະຕ້ອງໃຊ້ໄປໃນການທຳງານນັ້ນ ກາຣິນແລະນອນຫລັບ ກາຣຳເນີນໜີວິຕິໃນລັກຍະພະເຫັນຍ່ອນ
ກ່ອໄທເກີດຄວາມເບື້ອໜ່າຍແລະຄວາມຕຶງເຄີຍດເຊື້ອໄດ້ ວິທີກາຮນັ້ນທີ່ຈະສາມາດຄຸດກວາງກາຮນັ້ນດັ່ງກ່າວ
ໄດ້ື້ອ່ານ ກາໃຊ້ເວລາວ່າງທີ່ມີອູ່ຍ່າງຈຳກັດໄປເພື່ອກິຈກຽມທາງດ້ານການພັກຜ່ອນຫຍ່ອນໃຈ

Hackett (1971: 35) ໄດ້ຈຳນວນກິຈກຽມນັ້ນທະນາການຫຼືກິຈກຽມພັກຜ່ອນຫຍ່ອນໃຈ
ທີ່ຄົນເຮົາຕ້ອງການ ແລະເລືອກພັກຜ່ອນຕາມຄວາມພອໃຈທີ່ມີອູ່ 2 ລັກຍະພະ ດ້ວຍກັນື້ອ່ານ

1. *passive recreation* ເປັນການພັກຜ່ອນຫຍ່ອນໃຈທີ່ໄມ່ໃຊ້ການອົກແຮງ ອອກກຳລັງກາຍ
ແຕ່ເປັນໄປໃນລັກຍະພະຄວາມສົງ ການພັກຜ່ອນຄລາຍຄວາມເໜື້ອຍ ໄດ້ແກ່ ກາຊື່ນໜົມຮຽມຫາຕີ

ภูมิทัศน์ของเมือง การได้ใกล้ชิดธรรมชาติ ได้ยินเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงน้ำตก นกร้อง ในไม้ไหว การฟังคนครีในที่สาธารณะ การนั่งเล่นในสวนสาธารณะ การชมสัตว์ในสวนสัตว์

2. active recreation เป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่ต้องออกแรง ออกกำลังกาย ได้แก่ การเดิน การขี่จักรยาน การเล่นเรือ การเล่นกีฬา เช่น ว่ายน้ำ เล่นฟุตบอล การวิ่งออกกำลังกาย อีอมพร วิสมหมาย (2527: 18-19) “ได้แบ่งประเภทการพักผ่อนเป็นดังนี้”

1. การพักผ่อนนอกอาคาร (outdoor recreation) แบ่งได้เป็น 2 ประเภท

1.1 การพักผ่อนนอกอาคารที่เป็นของสาธารณะ (outdoor public) ได้แก่ การเล่น กีฬา การเดินชมธรรมชาติ นั่งเล่น การพายเรือเล่น การปิกนิก ขับรถเล่น เป็นต้น

1.2 การพักผ่อนนอกอาคารที่เป็นส่วนตัว (outdoor private) ได้แก่ การทำสวน ปลูกผัก ว่ายน้ำ เล่นกีฬา ฯลฯ

2. การพักผ่อนในอาคาร (indoor recreation) แบ่งเป็น 2 ชนิดเช่นกัน คือ

2.1 การพักผ่อนภายในอาคารที่เป็นของสาธารณะ (indoor public) ได้แก่ การเล่น กีฬาในร่ม การชมพิธภัณฑ์ อ่านหนังสือในห้องสมุด

2.2 การพักผ่อนภายในอาคารที่เป็นส่วนตัว (indoor private) เช่น การอ่านหนังสือ พิงเพลง ดูโทรทัศน์ทำงานอดิเรก ฯลฯ

การพักผ่อนนอกบ้านหรือการพักผ่อนกลางแจ้งเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่ สอดคล้องกับความต้องการชีวิตในเมือง (urban life) ซึ่ง Halprin (1963: 11) “ได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. ชีวิตเพื่อสังคม มีการสัมพันธ์ติดต่อกับคนอื่นๆ และเปิดเผยตัวเอง ซึ่งได้แก่ ชีวิต ของผู้คนตามท้องถนน ที่ว่างกว้างๆ อย่างพลาซ่า ในสวนขนาดใหญ่ สุนีย์กลางบริเวณต่างๆ เช่น สุนีย์เยาวชน สมาคมต่างๆ แหล่งพาณิชยกรรม ผู้คนที่เดินอยู่ตามร้านค้า ตามร้านกาแฟ พิพิธภัณฑ์ ท่าน้ำ โรงพยาบาล ในตึกลับ ชีวิตเหล่านี้ส่วนใหญ่อยู่ภายนอก อยู่ในพื้นที่ต่างๆ ของเมือง ซึ่งจะมีคนมากมาย มีการติดต่อกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของเมืองเป็นไปตาม ธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องอยู่ร่วมกันเป็นสังคม

2. ชีวิตเพื่อความเป็นส่วนตัว ไม่เป็นทางการ ปิดตัวเอง ต้องการความเงียบสงบ ต้องการออกไปจากผู้คนที่มากมายเพื่อหาความสงบและพักผ่อน

Clawson และ Knetsch (1966: 38) “ได้แบ่งสถานที่พักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน โดย พิจารณาจากลักษณะทางกายภาพ และความสะดวกในการเดินทาง ไปยังสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ดังนี้คือ

1. user – oriented areas ลักษณะสำคัญของสถานที่พักผ่อนหย่อนใจประเภทนี้คือ

ผู้ใช้บริการสามารถเดินทางไปใช้บริการได้อย่างสะดวกและอยู่ไม่ไกลจากแหล่งชุมชนมากนัก เดินทางไปใช้บริการได้อย่างสะดวก เสียเวลาเพียงเล็กน้อย ทำให้สามารถไปใช้บริการได้ตลอดเวลา เช่น หลังจากเดิกงาน วันหยุด หรือวันธรรมชาติ พื้นที่ของสถานที่พักผ่อนดังกล่าวก็มีขนาดไม่ใหญ่

2. resource – based areas ลักษณะที่สำคัญคือ อยู่ห่างไกลจากแหล่งชุมชน

ผู้ใช้บริการจึงต้องเสียค่าใช้จ่ายและเวลาในการเดินทางสูง นอกจากนี้ยังมีลักษณะเด่นทางด้าน คุณภาพ หรือลักษณะทางกายภาพที่พิเศษเป็นแบบฉบับของตัวเอง ที่จะดึงดูดความสนใจได้มาก ทางด้านพื้นที่ก็มีขนาดใหญ่ ยกเว้นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ซึ่งอาจมีพื้นที่ไม่นัก การเดินทางไปใช้เวลาอย่างน้อย 3-4 วันขึ้นไป

3. intermediate areas มีลักษณะอยู่ระหว่างสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ 2 ประเภท ข้างต้น กล่าวคือ ผู้เดินทางไปใช้บริการอาจสามารถเดินทางไปและกลับได้ภายในวันเดียวโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เวลา และความพยายามในการเดินทางนัก

8. การจัดการสวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

8.1 ลักษณะที่ดีของสวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

เอื่อมพร วีสมหมาย (2527: 35-37) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของสวนสาธารณะและ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ให้ความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ

1.1 มีป้ายบอกชื่อสวนสาธารณะบริเวณประตูทางเข้าทั่วไป

1.2 มีแผนที่ หรือแผนที่แสดงขอบเขต และตำแหน่งต่างๆ ของสวนสาธารณะ เพื่อให้ผู้มาใช้บริการสามารถทราบได้ว่าควรจะไปที่ใดก่อน สวนสาธารณะแต่ละแห่ง จะต้องมี รูปแบบหนึ่งที่เหมือนกัน บริเวณทางแยกต่างๆ อาจใช้ตัวอักษรให้พองเหมาะสมอ่านง่าย หรืออาจจะใช้ สัญลักษณ์แทนความหมายของสถานที่ได้

1.3 ถนนภายในสวนสาธารณะมีขนาดความกว้าง ส่วนโถงมีสัดส่วน ต่างๆ ตามมาตรฐานทั่วไป เพื่อให้ความปลอดภัยในการขับขี่ มีที่จอดรถ และต้นไม้ที่ร่มรื่นสอง ข้างทางเพื่อให้ความสวยงามและความสนับสนุนแก่ผู้ใช้สถานที่ และควรจะมีป้ายบอกทางด้วย ควร ใช้สัญลักษณ์ที่ใช้กันทั่วไปเพื่อให้ง่ายในการจดจำ

1.4 ดังขยะ ควรตั้งไว้ทุกๆ ระยะ 100-200 เมตร สองฝั่กถนนตามตำแหน่งที่ ผู้ใช้สถานที่ต้องการรับประทานอาหาร และเครื่องดื่ม

1.5 ก็อกน้ำ เพื่อไว้สำหรับให้ผู้ที่เข้าไปพักผ่อนได้ใช้ประโยชน์

1.6 มีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่เพียงพอโดยจัดไว้ตามจุดต่างๆ ที่เหมาะสม และมี

ความสะอาดอยู่เสมอ

1.7 มีเก้าอี้จัดไว้เป็นที่นั่งพักผ่อนตามจุดที่เหมาะสม

1.8 มีสนามเด็กเล่นจัดไว้ในจุดที่เหมาะสมสำหรับผู้มาเที่ยวที่มีเด็กมาด้วย

1.9 บริเวณปีกนิก ควรตั้งอยู่ในบริเวณที่มีวิวทิวทัศน์สวยงามรอบด้าน ไม่มีเสียงดังรบกวนจากถนน มีสนามหญ้า มีโต๊ะปีกนิกเพื่อการรับประทานอาหาร

1.10 เวทีกลางแจ้ง ควรอยู่ในตำแหน่งที่แสงไม่ส่องตา คืออยู่ในแนวหน้า ใต้ไม่มีเสียงรบกวนจากการรอบด้าน ควรมีม้านั่ง ไม้ระดับสูง สำหรับเด็ก

1.11 บริเวณตั้งแคมป์ ควรอยู่ทางทิศตะวันออกเพื่อรับแสงแดดยามเช้า ที่ตั้งแคมป์ควรเป็นดินรายเรียบๆ ไม่มีก้อนหิน หรือพืชที่เป็นอันตรายอยู่ใกล้ๆ ควรมีห้องน้ำ บานรักษาความปลอดภัย

1.12 มีแหล่งธรรมชาติ ควรตั้งอยู่ใกล้พื้นที่ที่มีธรรมชาติสวยงาม และสิ่งต่างๆ ตามธรรมชาติที่น่าสนใจ มีอาคารอยู่ใกล้แหล่งที่เริ่มนั่นธรรมชาติเพื่อให้คำแนะนำหรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ มีทางเดินป่าเป็นทางเดินเรื่อยๆ ลักษณะผ่านจุดที่น่าสนใจต่างๆ

1.14 มีศูนย์ให้คำแนะนำบริการ

1.15 ควรมีร้านขายอาหาร และร้านขายของที่ระลึกบริเวณจุดศูนย์กลางของสถานที่ หรือใกล้อาคารที่ทำการและแหล่งพักผ่อน

2. ให้ความปลอดภัย มีบันไดทางลาดคีน และมีประตูเข้าออกไม่นักนัก เพราะจะทำให้บุคคลในการควบคุมระบบความปลอดภัย มีป้ายบอกจราจร และป้ายบอกเตือนบริเวณที่มีอันตราย ทำรั้วกันในบริเวณที่ไม่ปลอดภัย ที่จอดรถควรอยู่ใกล้ทางเข้าออก แยกถนนออกจากทางเดินอย่างเด็ดขาด สำรวจและซ่อมแซมสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ อยู่เสมอ ตรวจสอบไฟ และปลั๊กไฟเสมอ และควรมีหน่วยพยาบาล

3. มีการดูแลรักษาที่ดีทำความสะอาดสม่ำเสมอ ตัดหญ้า ตกแต่งทรงพุ่มของต้นไม้ให้สวยงาม ให้ปูรูปน้ำ พรวนดิน ปลูกต้นไม้ทดแทนไม้เดิมที่ตายไป ซ่อมแซมอุปกรณ์ให้ใช้งานได้ในสภาพที่ดี ซักซวนให้ประชาชนช่วยกันรักษาความสะอาด

สวนสาธารณะนี้ควรจะมีการแบ่งพื้นที่ส่วนที่มีวิวสวยงาม มีที่นั่งพักและจัดให้มีที่นั่งตามจุดต่างๆ บังจุดให้ผู้ใช้เกิดความเป็นอิสระที่จะทำอะไรตามใจชอบ

8.2 การจัดการในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการในสวนสาธารณะ
สุรเชษฐ์ เขยรูนาส (2525) ได้ให้แนวความคิดพื้นฐานของการจัดการพื้นที่นันทนาการโดยทั่วไป ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นปัจจัยของการจัดการพื้นที่นันทนาการ ที่สำคัญ ได้แก่ การจัดการให้บริการและอำนวยความสะดวก ตลอดจนให้ความรู้และความเข้าใจผู้ใช้ประโยชน์ หรือนักนันทนาการ และการส่งเสริมรักษาระบบนิเวศธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ให้คงอยู่อย่างไม่เสื่อมคลาย และมีไว้ใช้เพื่อการนันตลอดไป

แนวความคิดนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนก่อสร้างที่นันทนาการได้ทุกประเภท โดยได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการจัดการสวนสาธารณะไว้ดังนี้

1. เพื่อจัดให้เป็นสถานที่ในลักษณะสภากาแฟคล้องธรรมชาติ
2. เพื่อกันพื้นที่ส่วนหนึ่งให้มีลักษณะเป็นธรรมชาติให้มีดินไม้ และเป็นที่ว่างเพื่อตลาดภาคเป็นพิษ

3. เพื่อเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการช่วยอนุรักษ์ธรรมชาติ โดยเฉพาะในเรื่องพืชพันธุ์ที่หายากหรือกำลังจะสูญพันธุ์ จะได้รับการคุ้มครองให้ปลอดภัยในสวนสาธารณะ

4. เป็นสถานศึกษาในเรื่องธรรมชาติให้แก่ประชาชนโดยทางอ้อม
5. เป็นสถานที่แสดงถึงความเจริญของผู้คนในประเทศไทย ในเรื่องความรู้ความเข้าใจในวิทยาการธรรมชาติ เป็นที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยและวินัยอันดีของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการในสวนสาธารณะ

สำหรับแนวความคิดในการจัดการพื้นที่นันทนาการประเภทสวนสาธารณะ ได้นำหลักการของการจัดการทางด้านอุทิศและชุมชน ซึ่งสุรเชษฐ์ เขยรูนาส (2535: 8-11) ได้เสนอ แนวทางการแบ่งเขตการจัดการไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการแบ่งเขตการจัดการสวนสาธารณะไว้ดังนี้

1. เขตบริการ (service zone) เป็นเขตที่จัดไว้เพื่อรับการพัฒนาสิ่งก่อสร้าง และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการสวนสาธารณะ และเพื่อการบริการแก่ผู้มาใช้บริการในสวนสาธารณะ ได้แก่อาคารในส่วนของการบริหาร ศูนย์ประชาสัมพันธ์ ห้องน้ำ ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ที่จอดรถ เป็นต้น

2. เขตนันทนาการแบบสงบเงียบ (passive recreation zone) เป็นเขตการพักผ่อนหย่อนใจที่ไม่ใช้การออกแรงหรือออกกำลังกาย แต่เป็นบริเวณของการพักผ่อนหย่อนใจซึ่งใกล้ชิดกับธรรมชาติ ให้ความสงบและร่มรื่น รูปแบบของการพัฒนาหรือจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรม หรือความต้องการแก่ผู้เข้ามาใช้บริการ

3. เขตนันทนาการแบบใช้พลาสติก (active recreation zone) เป็นเขตพักผ่อน หย่อนใจที่ต้องการออกแรง ออกกำลังกาย จะต้องมีการจัดบริเวณเพื่อเป็นเขตในการให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ ได้อย่างเหมาะสม เช่น สนามกีฬา โรงยิมเนเซี่ยม สะพานว่ายน้ำ ทางเดินเท้า ฯลฯ

9. แนวคิดเกี่ยวกับสวนพฤกษศาสตร์และการจัดการสวนพฤกษศาสตร์ :

9.1 ความหมายของสวนพฤกษศาสตร์

จำลอง เพ็งคล้าย (2536: 97) ได้ให้ความหมายของสวนพฤกษศาสตร์ไว้ว่า คือ สวนปัจจุบันรวมพันธุ์ไม้นานาพรรณ ด้วยจุดประสงค์หลักเพื่อการศึกษา โดยการจัดปัจจุบันไม่ตามหลักการจำแนกเป็นหมวดหมู่ มิได้นำเพื่อการประดับให้สวยงาม หรือประโยชน์การใช้สอย เป็นการจัดเพื่อการค้นคว้าวิจัยและการเรียนการสอน แต่ในความเป็นจริงนุյย์ย้อมขอบสิ่งสวยงาม จะนับการจัดสวนพฤกษศาสตร์นอกจากจะให้ได้วัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว จะต้องเน้นค้านสุนทรียศาสตร์ เอกลักษณ์ ความภาคภูมิใจ และให้เป็นส่วนหนึ่งของมรดก วัฒนธรรมของชาติด้วย

9.2 วัตถุประสงค์ของสวนพฤกษศาสตร์

วัตถุประสงค์ในการจัดทำสวนพฤกษศาสตร์ (ส่วนพฤกษศาสตร์ป่าไม้, 2542)

กล่าวไว้ว่า

- 1. เพื่อเป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุกรรมพืช อาทิ พืชที่มีค่าหายาก พืชที่ใกล้สูญพันธุ์ พืชที่มีค่าทางเศรษฐกิจ พืชสนุนไฟ พืชกินได้ พืชให้สีข้อมือ พืชที่มีค่าสวยงาม พืชที่เป็นไม้ประดับและพันธุ์ไม้ประจำจังหวัด เป็นต้น
- 2. เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์ไม้ทุกชนิดในภูมิภาคของประเทศไทยและจากต่างประเทศ ทั้งไม้ต้น ไม้พุ่ม และพืชล้มลุกต่างๆ โดยจัดปัจจุบันเป็นหมวดหมู่ ตามหลักวิชาพฤกษศาสตร์สาขาระบบทั่วไป
- 3. เพื่อเป็นแหล่งศึกษาวิจัยพันธุ์พืชในทุกสาขาวิชาพฤกษศาสตร์ เช่น การศึกษาทางด้านสัณฐานวิทยาของพืช (morphology) การศึกษาทางด้านกายวิภาคของพืช (anatomy) การศึกษาทางด้านอนุกรมวิธานของพืช (plant systematic) และการจำแนกพันธุ์พืช (plant taxonomy) เป็นต้น
- 4. เพื่อเป็นแหล่งศึกษาทางธรรมชาติวิทยา นิเวศวิทยา และสิ่งแวดล้อม
- 5. เพื่อเป็นแหล่งบริการ และถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการด้านพฤกษศาสตร์และพันธุ์ไม้แก่ ประชาชน นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป

6. เพื่อเป็นแหล่งเก็บเม็ดไม้ที่หายาก และเม็ดไม้ไก่สูญพันธุ์
7. เพื่อสร้างจิตสำนึกรักประเทศชาติที่มีคุณประโยชน์ของชาติ เปิดกว้างให้ประชาชนโดยทั่วไปเข้าไปสัมผัสหาความเพลิดเพลินจากการธรรมชาติ และเพื่อเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนผู้รักและชื่นชมในธรรมชาติ ภายใต้เงื่อนไขทางวิชาการ ระเบียบ และกฎหมายของกรมป่าไม้

9.3 เป้าหมายการดำเนินงานส่วนพฤกษาศาสตร์

ส่วนพฤกษาศาสตร์ (ส่วนพฤกษาศาสตร์ป่าไม้, 2542) มีเป้าหมายในการดำเนินงานดังนี้

1. ให้เป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุ์พืชและสัตว์ในพื้นที่เดิมให้คงอยู่ และทำการบำรุงรักษาให้ดียิ่งขึ้น
2. ให้เป็นแหล่งรวมพรรณพืช ซึ่งเก็บรวบรวมจากแม่พันธุ์จากแหล่งต่าง ๆ มาปลูกขยายพันธุ์ไว้ในส่วนที่เป็นแปลงรวมพันธุ์ และในเรือนกระจก
3. ให้เป็นแหล่งศึกษาและเก็บข้อมูล การศึกษาสายพันธุ์เดิมของไม้ที่มีความสำคัญต่อการเกษตร การอุดสาหกรรม การแพทย์ ซึ่งในอนาคตข้างหน้าอาจถูกทำลายจากแหล่งธรรมชาติเดิมจนสูญพันธุ์ได้
4. ให้เป็นแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ไม้ที่หายาก พันธุ์ไม้ป่าไก่สูญพันธุ์ ตลอดจนพันธุ์ไม้มีค่าทางเศรษฐกิจ เพื่อส่งเสริมกิจการอุดสาหกรรมป่าไม้ และอุดสาหกรรมต่อเนื่อง
5. ให้เป็นสถานที่ศึกษานิคมของพรรณพืชของประเทศไทย และต่างประเทศ ในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่เบื้องต้นจนถึงระดับนานาชาติ ทั้งนี้โดยอาศัยศึกษาจากในแปลงรวมพันธุ์ หรือพรรณไม้แลกเปลี่ยนในห้องสมุดธรรมชาติวิทยา
6. ให้เป็นสถานที่สาธิตเผยแพร่องค์กรกิจกรรมที่ต่อเนื่องเกี่ยวกับป่าไม้และพรรณไม้ เช่น การปลูกบำรุงรักษาไม้ที่เป็นไม้คอกไม้ประดับ พืชอาหาร พืชให้สีข้อม พืชมีพิษ จำพวก นำมันหนองเหย พืชเส้นใย พืชเลี้ยงสัตว์ และอื่น ๆ
7. ให้เป็นพื้นที่ตัวอย่างของการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และสิ่งแวดล้อมด้านต่าง ๆ ที่มีกิจกรรมหลากหลายทางด้านพฤกษาศาสตร์อย่างสมบูรณ์แบบ โดยจะมีการจัดการอย่างกลมกลืนต่อเนื่องระหว่างส่วนที่มนุษย์เข้าไปจัดการกับส่วนที่เป็นธรรมชาติอยู่เดิม เพื่อเป็นตัวอย่างของการจัดการแก่เอกชนและส่วนราชการที่มีความรักความสนใจทางด้านนี้
8. ให้เป็นแหล่งผลิตเอกสาร และคุณย์ข้อมูลการวิจัยทางพฤกษาศาสตร์ ระดับประเทศที่สามารถติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกับนานาชาติที่สมบูรณ์แบบ เพื่อผลการศึกษาทางด้านพฤกษาศาสตร์ ภายในประเทศไทยและต่างประเทศทั่วโลก

ทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้น การปลูกพืชในสวนพฤกษศาสตร์จะเน้นเป็นกลุ่มหรือหมวดหมู่ตามหลักพฤกษศาสตร์ ผู้สนใจจะได้พบและทราบว่าพืชใดเป็นพืชที่สูญพันธุ์ไปแล้ว พืชใดใกล้สูญพันธุ์ พืชใดหายากหรือล้อแหลมต่อการเก็บสูญพันธุ์ หรือพืชใดที่หายาก พืชใดที่มีขึ้นอยู่เฉพาะในประเทศไทยและมีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร พืชใดที่พบครั้งแรกในโลกในประเทศไทย สิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและความสำนึกรักษาที่จะดูแลรักษาไว้ให้เป็นอนุรักษ์ ได้คงอยู่ต่อไปและขยายมากขึ้น ทำให้ผู้มาเยือนสวนพฤกษศาสตร์ ได้รับทั้งความรู้และความเพลิดเพลินซึ่งค่าของความพอใจและความเป็นสุขเช่นนี้ ไม่อาจประเมินค่าหรือราคาออมเป็นอัตราแลกเปลี่ยนได้

2. อาการหอพรรณไม้ มีไว้เพื่อเก็บรวบรวมตัวอย่างพันธุ์ไม้แห่งจากภูมิภาคต่างๆ ของโลกที่ไม่สามารถนำมาปลูกได้ สำหรับให้ผู้ที่สนใจได้ศึกษา โดยการนำส่วนที่ประกอบด้วยใบ ดอก หรือผล นำมาอัดแห้งให้เป็นแผ่นราบเรียบ อบและอบน้ำยาแก้เมล็ดที่จะนาทำลาย ผนังติดกับกระดาษแข็งพร้อมให้ชื่อและรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับพันธุ์ไม้นั้นๆ เช่นวันเดือนปีที่เก็บ ชื่อผู้เก็บ แหล่งที่เก็บ สภาพพืชพันธุ์ไม้นั้นๆ รูปร่าง สีสรรของใบ ดอกและผล ฯลฯ จัดเข้าชุดที่มีการป้องกันเมล็ด ความชื้นและอุณหภูมิแยกไปตามหมวดหมู่ของพันธุ์พืช คล้ายกับการเก็บเอกสาร ให้สะดวกแก่การใช้และคุ้มครอง ตัวอย่างพันธุ์พืชชนิดนี้สามารถเก็บอยู่ได้นับเป็นร้อยๆ ปี เป็นหลักฐานยืนยันในการกระจายพันธุ์ เป็นข้อมูลในการศึกษาพันธุ์ไม้ในห้องปฏิบัติการ เป็นศูนย์รวบรวมตัวอย่างพรรณไม้แห่งที่มาระยะห่างต่างๆ ได้ทุกมุมโลก ทำให้ง่ายแก่การศึกษาของจริง ทั้งประบัติและจำัดเวลา ได้ดีที่สุด ภายใต้สถานการหอพรรณไม้นอกจากจะมีห้องเก็บตัวอย่างพรรณไม้แล้ว ยังประกอบไปด้วยห้องสำนักงาน ห้องฝึกอบรม ห้องสาธิต ห้องตรวจพิสูจน์ห้องเครื่องอุปกรณ์และเครื่องมือ และห้องสำนักงานทดสอบอื่นๆ ตามสมควร

3. อาคารศูนย์ข้อมูลธรรมชาติวิทยา อาจเป็นในรูปของห้องสมุด และระบบคอมพิวเตอร์ ในศูนย์ข้อมูลเหล่านี้จะต้องมีหน่วยงานแปลงเอกสาร และหน่วยงานผลิตสื่อความเข้าใจทั้งในรูปเอกสาร แผ่นดิสก์และแผ่นภาพด้วย เพื่อเป็นการช่วยนักวิจัยและกระจายผลงานไปสู่ประชาชน

4. ห้องปฏิบัติงานวิจัย เพื่อใช้เป็นที่สำหรับนักวิจัยเกี่ยวกับพันธุ์พืช ได้ทำการค้นคว้าทดลองปลูก การคัดเลือกพันธุ์ การปรับปรุงพันธุ์ การผสมพันธุ์ การกระจายพันธุ์ ซึ่งจะทำให้ได้พันธุ์ใหม่ๆ ที่ดีขึ้นกว่าเดิมทั้งที่ใช้ในการบริโภค และเพื่อการประดับตกแต่ง นอกจากนี้ห้องปฏิบัติการควรจะต้องมีโรงเรือนทดลอง เพื่อการเพาะปลูก เช่น เรือนกระจก เรือนเพาะชำ โรงเลี้ยงพืชพิเศษ รวมทั้งธนาคารพืชเพื่อเป็นหลักประกันที่มั่นคงยิ่งขึ้นว่าพืชนั้นๆ จะไม่ขาดแคลนหรือสูญหายไปจากภูมิภาคนี้

จำลอง เพิ่งคล้าย บังได้กล่าวถึงการปลูกพันธุ์ไม้ในสวนพฤกษาศาสตร์ไว้ว่า การปลูกพันธุ์ไม้ในสวนพฤกษาศาสตร์ อาจแยกให้เป็น 2 แบบใหญ่ๆ คือ ปลูกกลางแจ้งตามลักษณะพื้นที่ และปลูกในโรงเรือน พันธุ์ไม้ที่ปลูกนอกโรงเรือนนั้นอาจจะจัดเป็นกลุ่ม เช่น กลุ่มไม้ต้น (tree) กลุ่มไม้มีต้นและไม้พุ่ม กลุ่มไม้ต้น ไม้พุ่ม และไม้พื้นด่างซึ่งมักเป็นพวงพรรณไม้ล้มลุก กลุ่มพรรณไม้ที่ชอบขึ้นกับพืช กลุ่มพืชหัว และกลุ่มพืชประเภทไก่คีบยังกัน เช่น พวงสน ปรง เป็นต้น การจัดกลุ่มพรรณไม้ค่างๆ เหล่านี้ มักจะคำนึงถึงขนาด รูปทรงของต้น ใบดอก ประกอบด้วย เพื่อให้เกิดภูมิทัศน์ที่สวยงาม

สวนพฤกษาศาสตร์ในเขตตอนอุ่น มักจะสร้างโรงเรือนสำหรับปลูกพรรณไม้ที่นำมายาจากต่างถิ่น เช่น จากข้าวโลก จากมะเดื่อราษฎร์ จากเขตร้อน หรืออาจปลูกพืชอื่นๆ ที่ต้องการดูแลเป็นพิเศษ เช่นพืชกินแมลงหรือสัตว์เล็กๆ พืชน้ำ เป็นต้น

นอกจากนั้น แต่ละสวนพฤกษาศาสตร์มักจะนำพันธุ์ไม้แปลกๆ ที่หาดูได้ยาก หรือพันธุ์ไม้เด่นของท้องถิ่นมาปลูกไว้เพื่อเป็นจุดเด่นของสวน เช่น ปลูกไม้ต้นชนิดที่มีขนาดใหญ่มาก ไม่คอกขนาดใหญ่ พันธุ์ไม้ที่ได้จากการปรับปรุงพันธุ์ฯลฯ

ในส่วนของการให้ความรู้แก่ประชาชน จัดทำได้หลายรูปแบบ โดยทั่วๆ ไปจะมีการติดป้ายชื่อพันธุ์ไม้พร้อมข้อมูลสั้นๆ เช่น บกถึงถิ่นเดิม หรือบางชนิดอาจมีข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ใช้สอยเพิ่มเติม ลักษณะของป้ายอาจใช้รูปภาพ รูปวาด สี เป็นสื่อให้เข้าใจง่ายยิ่งขึ้น อาจจัดให้มีเอกสารประกอบให้ผู้เข้าชมสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ง่ายๆ และมักจะมีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับพรรณไม้ทั่วไปตามความเหมาะสม

10. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คำพอง ศรีทับทิม (2535 : 124-128) "ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี พนวจปัจจัยด้านอายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อารชีพ รายได้ ภูมิลำเนา ประเททกกลุ่มนักท่องเที่ยว และจำนวนวันพักที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแควแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้าน เพศ ประสบการณ์การท่องเที่ยว จำนวนครั้งที่มาเที่ยว และกิจกรรมการพักผ่อนที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแควไม่แตกต่างกัน"

เมตตา เศรษฐเลข (2539 : 126-129) "ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทนันทนาการ ศึกษาเฉพาะกรณีสวนสัตว์ดุสิต พนวจปัจจัยด้าน การศึกษา อายุ

และระยะเวลาในการพักผ่อนที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทนันทนาการ แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้าน เพศ อาร์ชิพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภูมิลำเนา ประเภทของนักท่องเที่ยว และเวลาในการเดินทางที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทนันทนาการ ไม่แตกต่างกัน

รัฐวุฒิ เจียมศรีวงศ์ (2542 : 103-108) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี พบว่าปัจจัยด้าน เพศ อาร์ชิพ การศึกษา ที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้าน อายุ รายได้ ภูมิลำเนา กิจกรรมการท่องเที่ยว การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน

นิกร เกเลียงพิบูลย์ (2544 : 66-69) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาส่วนพุทธศาสนาสตรีพุడค์ จังหวัดสระบุรี ในด้านความสัมพันธ์ของปัจจัยพบว่า เพศ การศึกษา ภูมิลำเนา สถานภาพสมรส อาร์ชิพรอง รายได้ จำนวนครัวเรือนที่มาเที่ยว แหล่งที่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร วัดถุประสงค์ของการมาเที่ยว และระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับ อายุ อาร์ชิพ หลัก ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

วิชิต อุกกะโโซก (2545 : 77-80) ได้ศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมล่องแก่งน้ำว้า อำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน พบว่าความคาดหวังของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมล่องแก่งน้ำว้าด้านความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในด้านการท่องเที่ยวเพื่อรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และในด้านอัชญาศัยของคนในท้องถิ่น ส่วนความคาดหวังในด้านการจัดสื่อความหมายธรรมชาติ ความประทับใจธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรักษาความปลอดภัย การบริการอาหารเครื่องดื่ม และค่าใช้จ่ายในการร่วมกิจกรรม มีความแตกต่างกับความพึงพอใจที่ได้รับ

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยศึกษาสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ ประสบการณ์การท่องเที่ยว แหล่งที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร วัดถุประสงค์ในการเดินทาง ระยะเวลาในการเดินทางของผู้ใช้บริการส่วนพุทธศาสนาและภูมิภาคได้ รวมถึงการศึกษาความพึงพอใจ ความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะ ในการบริการของส่วนพุทธศาสนาและภูมิภาคได้ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาส่วนพุทธศาสนาและภูมิภาคให้ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยการศึกษาความพึงพอใจ ความคาดหวังและความคิดเห็น ต่อการให้บริการของสวนพฤกษศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้ใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้ที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป จำแนกประชากรเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และกลุ่มประชาชนทั่วไป ที่มาใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้ในระหว่างเดือนธันวาคม 2546 – เมษายน 2547

1.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างผู้ใช้บริการทั้ง 2 กลุ่มจำนวน 300 คน แยกเป็นกลุ่มผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา 150 คน และประชาชนทั่วไป 150 คน

1.3 การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างทำการสุ่มตัวอย่างแบบพบรอยบังเอิญ (accidental sampling) แล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่เข้ามาใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้ในช่วงเวลาที่กำหนดจนครบตามจำนวนตัวอย่างที่กำหนดคือ 300 ตัวอย่าง

2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นแบบผสมทั้งแบบปลายปิด (Closed-end question) และแบบปลายเปิด (Opened-end question) ควบคู่กัน มีทั้งหมด 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ ของประชาชนผู้มา_rับความรู้ และบริการ

ตอนที่ 2 รูปแบบและลักษณะของการมารับความรู้และบริการสวนพฤกษศาสตร์
วรรณคดีภาคใต้

ตอนที่ 3 ความคาดหวังในการมารับความรู้และบริการของสวนพฤกษศาสตร์
วรรณคดีภาคใต้

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้ความรู้และบริการของ
สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

ตอนที่ 5 ปัญหาในการใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการที่ต้องการให้สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้
มีการจัดการในด้านต่าง ๆ

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ด้านอื่น ๆ ได้ทำการเก็บรวม
รวมข้อมูลโดยการสำรวจสภาพของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ และศึกษาจากข้อมูลทุกช่วง
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. การทดสอบแบบสอบถาม

3.1 การหาความตรงของเนื้อหา (Content Validity)

เมื่อได้จำแนกกรอบแนวความคิด(Conceptual Framework)แล้วกำหนดขั้นตอน
เรียนเรียงข้อมูลตามตัวแปรที่ต้องการให้เป็นหมวดหมู่แล้วนำมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรง

3.2 การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability)

โดยการใช้แบบสอบถามนำไปสอบตามผู้ใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดี
ภาคใต้จำนวน 25 คน แล้ววิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ในส่วนของความพึงพอใจ
ของผู้ใช้บริการ โดยเลือกวิธี Cronbach's Alpha ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.973 แล้วจึงนำมาปรับปรุง
แก้ไขให้สมบูรณ์อีกรอบ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ก่อนที่จะนำไปสอบตามกลุ่ม
ตัวอย่าง

4. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือสอบถามตามแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ไปใช้บริการ
สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ โดยได้ชี้แจงให้ผู้ที่มาใช้บริการเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการ

วิจัย พร้อมทั้งอธิบายเป็นรายข้อแล้วให้ทำแบบสอบถาม ตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมา วัตถุประสงค์ ลักษณะทางภาษาภาพ และสภาพปัจจุบันของสวนพฤษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ จากเอกสารและข้อมูลต่างๆ ที่หน่วยงานต่างๆ ได้รวบรวมไว้แล้ว รวมถึงการสำรวจสภาพของสวนพฤษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว ได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล อีกครั้ง แล้วนำข้อมูลมาทำการบันทึกลงรหัสข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences) แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้สถิติ ดังนี้

5.1 ဓิบ雅ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean, \bar{X}) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation, S.D.)

5.2 ทำการวิเคราะห์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ t-test เพื่อเปรียบเทียบ และหาความแตกต่างของตัวแปร 2 ตัวที่ทำการศึกษา ดังนี้

- 1) เปรียบเทียบความคาดหวัง และผลบรรลุของกลุ่มที่อยู่ในสถาบันการศึกษา
- 2) เปรียบเทียบความคาดหวัง และผลบรรลุของกลุ่มที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา
- 3) เปรียบเทียบความแตกต่างของความคาดหวังของกลุ่มที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และของกลุ่มที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา
- 4) เปรียบเทียบความแตกต่างของผลบรรลุของกลุ่มที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และของกลุ่มที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา

5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจในประเด็นต่างๆ ของผู้ใช้บริการของกลุ่มที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และกลุ่มที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และของกลุ่มที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา โดยใช้สถิติวิเคราะห์ t-test

5.4 การวัดระดับความคาดหวัง ผลบรรลุ และความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ แบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ 1 – 2 – 3 – 4 – 5 – 6 โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

$$\frac{\text{ช่วงชี้ระดับความคาดหวัง}, \text{ ระดับผลบรรลุ}}{\text{ระดับความพึงพอใจ}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}}$$

= 6 - 1

6

= 0.83

ดังนั้น การแปลความหมายตามค่าเฉลี่ยต่าง ๆ คือ

1.00 – 1.83	หมายถึง	ไม่คาดหวัง, ไม่บรรลุผล, ไม่พอใจ
1.84 – 2.67	หมายถึง	น้อย
2.68 – 3.51	หมายถึง	ค่อนข้างน้อย
3.52 – 4.35	หมายถึง	ปานกลาง
4.36 – 5.19	หมายถึง	ค่อนข้างมาก
5.20 – 6.00	หมายถึง	มาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความเป็นมา วัตถุประสงค์ ลักษณะทางกายภาพที่เป็นองค์ประกอบของปัจจัย ธรรมชาติ และสภาพปัจจุบันของสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

ตอนที่ 2 สภาพพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจของประชาชนผู้มารับความรู้ และบริการ ของสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

ตอนที่ 3 รูปแบบและลักษณะของการมารับความรู้และใช้บริการของสวน พุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการ

ตอนที่ 1 ความเป็นมา วัตถุประสงค์ ลักษณะทางกายภาพที่เป็นองค์ประกอบของปัจจัย ธรรมชาติ และสภาพปัจจุบันของสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

1.1 ความเป็นมา

สวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ เป็นโครงการระยะยาวที่กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ ได้จัดสร้างขึ้นเนื่องในมหามงคลสมัยที่สำคัญสามประการ ได้แก่

ประการที่หนึ่ง เนื่องในมหามงคลสมัยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระ ชนนพพรรษา 57 พพรรษา 33 วัน ในวันที่ 7 มกราคม พุทธศักราช 2528 เสนอคดีวยพระ ชนนพพรรษาสมเด็จพระบรมอัยกาธิราชพระบาทสมเด็จพระบุลจอมเจ้าอยู่หัว

ประการที่สอง เนื่องในมหามงคลสมัยที่ทรงเจริญพระชนนพพรรษากรบ 5 รอบ ในวันที่ 5 ธันวาคม พุทธศักราช 2530

ประการที่สาม ทรงเด็ดขาดรชีพยืนนานกว่าพระเจ้าแผ่นดินทุกพระองค์ อันมี ปรากฏในพระราชพงศาวดารในวันที่ 2 กรกฎาคม พุทธศักราช 2531

ซึ่งตามนโยบายประเพณีในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปูลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อถุงคลสัญดังกล่าวได้โปรดเกล้าฯ โปรดทราบมื่อ ให้ประกอบพระราชบิธิบำเพ็ญพระราชกุศล อุทิศถวายสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาราชเป็นอเนกประการ เพื่อความสวัสดิ์คงคลแก่สิริราช สมบัติแก่พระนครและปวงชนชาวไทย เพื่อให้นั้นเกิดความร่มเย็น ไพบูลย์และความเป็นปึกแผ่น ของบ้านเมือง

ในนามของคลสัญดังกล่าว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้จัดเฉลิมฉลองแสดง กตัญญูคุณเดิร์น และแสดงความจงรักภักดีถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงคุณอันประเสริฐ โดยได้พิจารณาแต่งตั้งคณะที่ปรึกษา คณะกรรมการอำนวยการ คณะอนุกรรมการและคณะทำงาน เพื่อขับเคลื่อนการทั้งระบบสันและระบบขาว ซึ่งจะใช้เป็น ประโยชน์สำหรับส่วนรวม โดยร่วมมือกันทั้งภาครัฐบาลและเอกชน

โครงการจัดสร้างสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดี เป็นโครงการระยะยาวของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์โครงการหนึ่ง ที่ได้จัดสร้างขึ้นทั้ง 4 ภาค คือ

1. สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ภาคกลาง สร้างที่เข้าประจำทั้งสาม อำเภอ จอมบึง จังหวัดราชบุรี

2. สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ภาคเหนือ สร้างที่ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

3. สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สร้างที่อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

4. สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ สร้างที่ตำบลถนน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัด สงขลา

1.2 วัตถุประสงค์

1) เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน ในอภิลักษณ์ กาลพระชนมพรรษา 5 รอบ ในปี พ.ศ. 2530 และเฉลิมฉลองพระราชบิธิรัชมนั้นคลาสิก夷ก ในวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2531

2) เพื่อเป็นถาวรวัตถุ สิ่งสาธารณสุขอันเป็นประโยชน์ในการศึกษาของนักศึกษา เยาวชน เกษตรกร และประชาชนทั่วไป ได้รู้จักพรรณไม้มีวรรณคดีและพืชสมุนไพร

3) เพื่อให้ทางราชการได้รวมรวมพรรณไม้ที่กำลังสูญพันธุ์ไว้เป็นแหล่งรวมพันธุ์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาและขยายพันธุ์

4) เพื่อให้สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้มีทัศนียภาพสวยงาม เป็นที่พักผ่อน หย่อนใจอันจะอำนวยสำหรับประชาชนทั่วไป

1.3 ลักษณะทางกายภาพที่เป็นองค์ประกอบของปัจจัยธรรมชาติของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

1.3.1 สถานที่ตั้ง

สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ ตั้งอยู่ในเขตตำบลคลุง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าควบเขาวัง ป่าคลองต่อและป่าเทือกเขาแก้ว อยู่ห่างจากเทศบาลนครหาดใหญ่ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (เพชรเกษม) ประมาณ 21 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากเทศบาลตำบลรัตภูมิตามเส้นทางหลวงแผ่นหมายเลข 4 (เพชรเกษม) ประมาณ 15 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ฟากตะวันออกของทางหลวงแผ่นหมายเลข 4 ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 17 ถึง 21 (gapที่ 4.1 และ 4.2)

1.3.2 ขนาดและขอบเขตสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

มีพื้นที่ 364 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับสวนปาล์มเทิดพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุਮารี ศูนย์วนวัฒน์วิจัยที่ 4 สถานีทดลองปลูกพรรณไม้สงขลา และศูนย์จัดการเมล็ดพันธุ์ไม้ป่าภาคใต้

ทิศใต้ ติดต่อกับหน่วยป้องกันรักษาป่าที่ ๘๖.๕ (ควบเขัววัง) และศูนย์เพาะชำกล้าไม้ที่ ๖ จังหวัดสงขลา

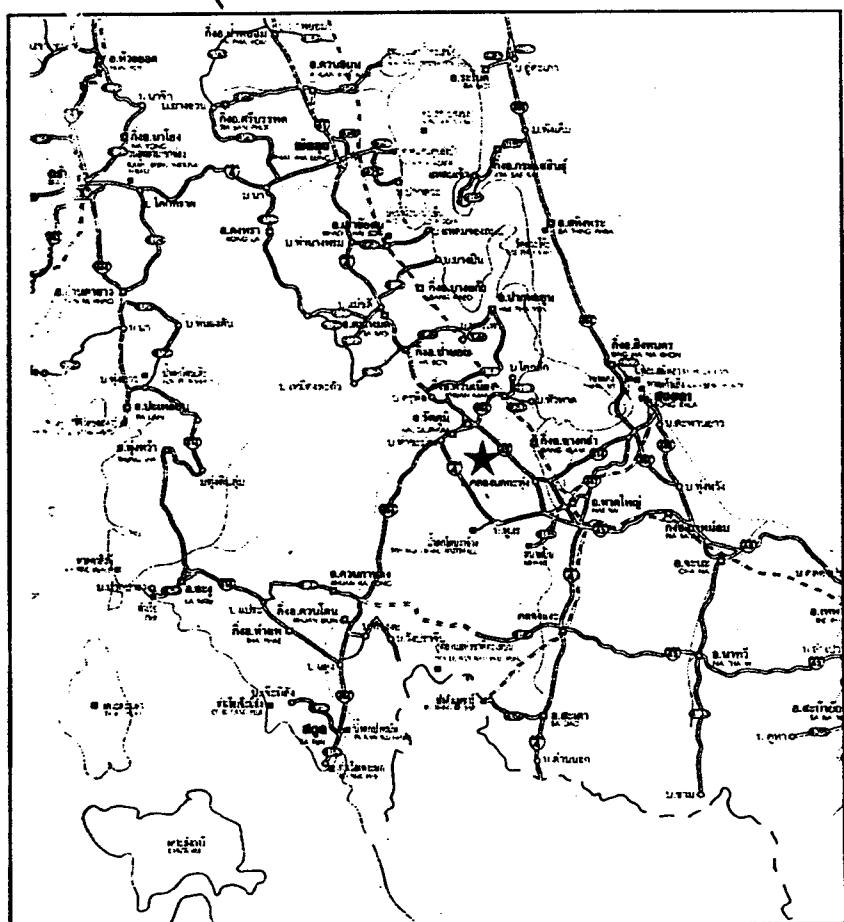
ทิศตะวันออก จดป่าสงวนแห่งชาติป่าควบเขัววังฯ

ทิศตะวันตก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (เพชรเกษม)

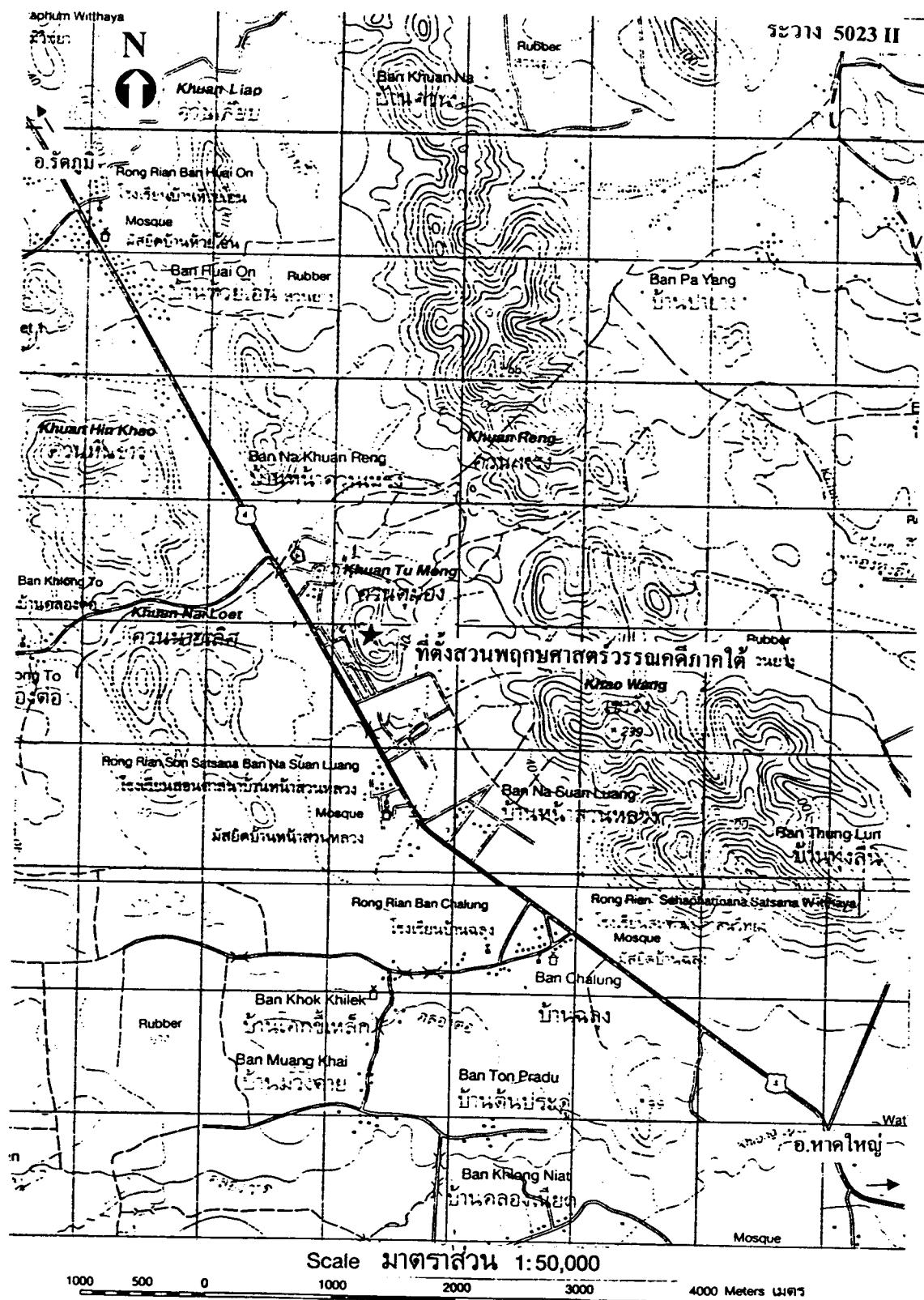
แผนที่จังหวัดสงขลา

แสดงจุดที่ตั้งสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

ภาพที่ 4.1 แผนที่จังหวัดสงขลา แสดงที่ตั้งสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

ภาพที่ 4.2 แผนที่ร่องวัง แสดงที่ดังสวนพฤกษศาสตร์วธรรมคดีภาคใต้

1.3.3 สภาพภูมิประเทศของสวนพฤกษศาสตร์ธรรมชาติภาคใต้

สภาพภูมิประเทศโดยภาพรวมเป็นที่ตอนบนริเวณที่ลาดเชิงเขา หรือเนินเตี้ย พื้นที่มีความลาดชันอยู่ในช่วง 3-35 เปอร์เซ็นต์ เส้นชั้นระดับความสูงมีค่าอยู่ในช่วง 2-92 เมตร หนึ่งระยะดับน้ำทะเลเฉลี่ยปานกลาง

1.3.4 สภาพทางธรณีวิทยาและธรณีสัมฐานของพื้นที่

1) สภาพทางธรณีวิทยาของพื้นที่

โครงสร้างทางธรณีวิทยาของพื้นที่ เป็นหินชั้นและหินแปร (Sedimentary and Metamorphic Rocks) ที่เกิดในยุคไชลูเรียนและยุคดีโวเรียน (Silurian and Devorian : DSK) ที่มีโครงสร้างทางธรณีวิทยาประกอบด้วย หินดินดาน หินดินดานเนื้อหินาน หินทราย และบางบริเวณ อาจพบหินแปรพวก พิลไลต์ อาจิลไลต์ ควอร์ทไซด์ หินชานวนและหินปูน

2) สภาพทางธรณีสัมฐานของพื้นที่

สภาพทางธรณีสัมฐานของพื้นที่เป็นพื้นที่ลาดเชิงเขาและเนินเตี้ย (Foot Hill and Low Hill) ที่มีความลาดชันอยู่ในช่วง 3-35 เปอร์เซ็นต์ ที่มีต้นกำเนิดดินเป็นเศษหินก้อน และเศษหินที่ถลายตัว โดยทั่วไปพบชั้นหินอยู่ตื้นกว่า 1 เมตร เป็นดินเนื้อหินานถึงเนื้อละเอียด ปานกลางและเศษหินป่น

1.3.5 คุณลักษณะดินของพื้นที่

1) การจำแนกหน่วยที่ดินในพื้นที่

พบว่าดินในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียงจัดเป็นหน่วยดินที่ 19 ที่เป็นพื้นที่ ตอนบนริเวณที่ลาดเชิงเขาและเนินเตี้ย ที่มีความลาดชันปานกลางถึงสูงมาก วัตถุต้นกำเนิดดินเกิดจาก การถลายนหินดินดานและหินทราย เป็นดินตื้นถึงลึกปานกลาง ดินมีการระบายน้ำดี ดินบนมีเนื้อดินเป็นคินร่วนเหนียวปนทรายและมีเศษหินป่นเล็กน้อย ส่วนดินล่างมีเนื้อดินเป็นคินเหนียว ปนคินร่วนปนเศษหิน หรือคินเหนียวปนเศษหิน โดยมีปริมาณเศษหินมากกว่าร้อยละ 50 โดย ปริมาตร บางบริเวณอาจพบชั้นหินของหินวัตถุต้นกำเนิดดินพวกพิลไลต์ หินดินดาน หินทราย หรือหินควอร์ทไซด์ปูนกิริยาคินเป็นกรดแก่กรดแก่จัดลดดันดิน มีความสามารถในการดูดซับ พิชอาหารต่อ มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่อ โดยสามารถสรุปคุณลักษณะดินตามการ จำแนกหน่วยที่ดินได้ดังนี้

(1) สภาพภูมิประเทศเป็นที่ลาดเชิงเขาและเตี้ย

(2) ความลาดชันของพื้นที่มีค่าอยู่ในช่วง 3-35 เปอร์เซ็นต์

(3) การระบายน้ำของดินค่อนข้างดี

(4) เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย หรือดินทรายปนคินร่วน หรือดินร่วน

เหนียวปานเศษหิน หรือดินร่วนเหนียวปานรายปานเศษหิน ส่วนเนื้อดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปานเศษหิน หรือดินร่วนเหนียวปานรายปานเศษหินปนหินพื้น

- (5) ความลึกของดินมากกว่า 50 เซนติเมตร
- (6) ปฏิกิริยาของดิน (pH) บนมีค่าอยู่ในช่วง 4.5-5.5 และดินล่างมีค่าอยู่ในช่วง 4.5-5.0

(7) ความอุดมสมบูรณ์ของดินประเมินจากคุณภาพทางเคมีมีค่าด้ำ

1.3.6 สภาพทางอุตุกศาสตร์ของพื้นที่

1) แหล่งน้ำผิวดินในพื้นที่

พื้นที่ส่วนพฤกษาศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ ตั้งอยู่ในพื้นที่ ลุ่มน้ำทะเลสาบสังขลา ที่มีคลองรัตภูมิท่อตัวอยู่ทางตอนเหนือ และคลองวัวคาดตัวอยู่ทางตอนใต้ เนพะส่วนของพื้นที่ส่วนพฤกษาศาสตร์วรรณคดีภาคใต้มีแหล่งน้ำผิวดินที่เป็นลำน้ำสายสั้น ๆ และอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กกระจายตัวอยู่บริเวณที่ลุ่มใกล้เนินเขาเดียว

2) แหล่งน้ำใต้ดิน

ในพื้นที่มีแหล่งน้ำใต้ดินที่เกิดจากชั้นหินแปรของหินตะกอน (Metasediment Aquifers) ยุคเพอร์เมียนถึงยุคคาร์บอนิฟอรัส ที่ประกอบด้วย กลุ่มหินราชบูรีและกลุ่มแก่งกระจาบเป็นส่วนใหญ่ ที่มีโครงสร้างของหินทรายที่มีควอร์ทและเฟลสปาร์สูง หรือหินแปรของหินดินดานและหิรเกรเวค พับชั้นน้ำใต้ดินบริเวณรอยแตกและรอยต่อของชั้นหินที่มีความลึกไม่แน่นอน ปริมาณน้ำประมาณ 30-50 แกลลอนต่อนาที และน้ำมีคุณภาพดี

1.3.7 สังคมพืชพรรณและสัตว์ในบริเวณพื้นที่ส่วนพฤกษาศาสตร์วรรณคดีภาคใต้และพื้นที่ใกล้เคียง

พื้นที่ส่วนพฤกษาศาสตร์วรรณคดีภาคใต้และพื้นที่ใกล้เคียงในอดีตเป็นพื้นที่ที่เคยผ่านการทำไม้มา ก่อน ต่อมาระบบป่าไม้ได้เข้าทำการปลูกสร้างสวนป่า ชนิดไม้ที่ปลูกได้แก่ หลุนพอ ยางนา ตะเคียนทอง พะยอม สะเดาเทียน สนทะเล กระถินธรงค์ มะม่วงหิมพานต์ สภาพของสังคมพืชพรรณจึงปักฐานไปด้วยลูกไม้รุนแรง ใหม่ดังกล่าว รวมถึงหวายชนิดต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าหลายชนิด ที่พับเห็นบ่อย ๆ ได้แก่ เก้ง กระจะ หมูป่า ไก่ป่า เม่น นาก พังพอน และนกชนิดต่าง ๆ

1.3.8 สภาวะอากาศของพื้นที่ส่วนพฤกษาศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

สภาวะอากาศ มีภูมิอากาศประเภทมรสูนในเขตตอน อุณหภูมิอยู่ในระดับสูงที่ค่อนข้างคงที่ อากาศไม่ร้อนจัดเกินไป และมีปริมาณฝนในแต่ละเดือนแตกต่างกันไปตามช่วง นรสูน โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบของสภาวะอากาศ สรุปได้ดังนี้

1) ฤดูกาล

ฤดูกาล แบ่งออกเป็น 2 ฤดู กือ ฤดูฝนและฤดูแล้ง

(1) ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤษภาคมถึงเดือนกรกฎาคม โดยได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

- ฤดูฝนระยะแรก เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน โดยได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ช่วงนี้ปริมาณน้ำฝนค่อนข้างน้อยเนื่องจากแนวเทือกเขาบรรทัดปะทะไว้

- ฤดูฝนระยะที่สอง เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนกรกฎาคม โดยได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ช่วงนี้ปริมาณน้ำฝนค่อนข้างมาก และอากาศค่อนข้างเย็นลงแต่ไม่หนาวเหมือนภาคอื่น ๆ

(2) ฤดูแล้ง เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ที่พัดพาเอาลมร้อนซึ่ง แม้จะมีฝนบ้างแต่มีปริมาณฝนน้อย อากาศโดยทั่วไปร้อนซึ่ง

2) อุณหภูมิ

อุณหภูมิโดยเฉลี่ยของจังหวัดสงขลา 27.9 องศาเซลเซียส เดือนเมษายน เป็นเดือนที่มีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 33.0 องศาเซลเซียส เดือนธันวาคมเป็นเดือนที่มีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด 24.0 องศาเซลเซียส

3) ความชื้นสัมพัทธ์

ความชื้นสัมพัทธ์ในจังหวัดสงขลาเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 78.58 เดือนพฤษจิกายนมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 84.85 เดือนกุมภาพันธ์ เดือนมีนาคม และเดือนสิงหาคมมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ 75.0

4) ปริมาณน้ำฝน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยของจังหวัดสงขลาเท่ากับ 2,035.1 มิลลิเมตรต่อปี เดือนพฤษจิกายนมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 587.9 มิลลิเมตร เดือนกุมภาพันธ์มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 25.5 มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตกเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 152.8 วัน เดือนพฤษจิกายนมีจำนวนวันที่ฝนตกมากที่สุดเฉลี่ยเท่ากับ 22.1 วัน เดือนกุมภาพันธ์มีจำนวนฝนตกน้อยที่สุดเฉลี่ย 3.8 วัน เดือนพฤษจิกายนมีปริมาณฝนตกเฉลี่ยสูงสุดในรอบ 24 ชั่วโมงเท่ากับ 390.6 มิลลิเมตร และเดือนกุมภาพันธ์มีปริมาณฝนตกเฉลี่ยในรอบ 24 ชั่วโมงต่ำสุดเท่ากับ 58.2 มิลลิเมตร

5) ชั่วโมงที่มีแสงแดด ชั่วโมงที่มีแสงแดดร้อยจังหวัดสงขลาเฉลี่ยเท่ากับ 2,710.3 ชั่วโมงต่อปี เดือนกุมภาพันธ์เป็นเดือนที่มีปริมาณแสงแดดรูปสูงสุดเท่ากับ 348.9 ชั่วโมง และ

เดือนพฤษภาคมเป็นเดือนที่มีปริมาณแสงแดดต่ำสุดเท่ากับ 157.9 ชั่วโมง

1.4 สภาพปัจจุบันของสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้

ในระยะเริ่มก่อตั้งดำเนินการ สวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้ อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยสำนักงานเกษตรภาคใต้ ต่อมาได้มอบให้กรมป่าไม้ โดยสำนักงานป่าไม้เขตสงขลา ดูแลรับผิดชอบในปี 2535 และเมื่อได้มีการแบ่งส่วนราชการตามพระราชบัญญัติปฏิรูประบบราชการ พ.ศ. 2545 สวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้ ได้มอบหมายให้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 20 กรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบี และพันธุ์พิช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้ ได้บริหารจัดการพื้นที่ให้เป็นที่ศึกษาทางด้านพฤกษศาสตร์และนิเวศวิทยา สำหรับนักเรียน นักศึกษาและผู้ที่สนใจทั่วไป โดยได้จัดรูปแบบองค์ประกอบของพื้นที่ออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

1) พื้นที่สวนรวมพรรณไม้วรรณคดีไทย โดยทำการรวบรวมชนิดพรรณไม้ ตามเรื่องในวรรณคดีไทย 26 เรื่อง ประกอบด้วยพรรณไม้ 138 วงศ์ จำนวน 720 ชนิด มีเนื้อที่ 80 ไร่ ซึ่งวรรณคดีไทยที่ได้รวบรวมพรรณไม้มามากถูก ได้แก่

กาพย์เหรือเจ้าฟ้าธรรมราธิเบศ	พระอภัยมณี
บุนช้างบุนแผน	พระมหาเหลาโภ
เงาะป่า	พระรถนิราศ
ไชยเชษฐ์	มนโรห
คาหลัง	มหาเวสสันดรชาดก
นิราศเมืองแกลง	ราชาริราชา
นิราศพระแท่นคงรัง	รามเกียรติ
นิราศเมืองสุพรรณ	ลิลิตพะล陀
นิราศเกาจาน	ลิลิตตะเลงพ่าย
นิราศถลาง	ลิลิตเพชรรงกฤทัย
นิราศหารทองแดง	สมบัติอมรินทร์คำกลอน
นิราศหารโศก	สมุทรโภษคำฉันท์
นิราศนรินทร์	อิเหนา

บริเวณแปลงรวมพรรณไม้วรรณคดี จัดทำป้ายบอกชื่อชนิดพันธุ์ไม้ที่ปลูก รวมไว้ และทำป้ายสื่อความหมายให้ความรู้เกี่ยวกับพันธุ์ไม้ และเรื่องราวในวรรณคดี ไปตามเส้นทางเดินเท้า ยาว 2,000 เมตร เพื่อสะดวกในการเดินศึกษาพรรณไม้

2) พื้นที่เพื่อการศึกษาและการพักผ่อน เป็นบริเวณที่ได้ทำการปรับปรุงภูมิทัศน์ ประกอบด้วยเรือนรวมพันธุ์พื้น แปลงรวมรวมพันธุ์ไทย สร้างบัว แปลงไม้ดอก ไม้ประดับ สวนหย่อม และสนามหญ้า เนื้อที่ 20 ไร่

3) แปลงรวมพารณ์ไม้เศรษฐกิจภาคใต้ เนื้อที่ 15 ไร่

4) แปลงรวมพืชสมุนไพร เนื้อที่ 10 ไร่

5) บริเวณพื้นที่ป่าธรรมชาติดินบริเวณด้านใต้ทาง ที่ยังคงสภาพทางธรรมชาติ มีเนื้อที่ 239 ไร่ ทำเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติเพื่อศึกษาธรรมชาติ และระบบน้ำตก

6) ส่วนอาคารสำนักงานเพื่อการใช้บรรยาย ฝึกอบรม ประกอบด้วยอาคารอนenkประสงค์ 2 หลัง หลังที่หนึ่งประกอบด้วยห้องประชุมรองรับคนได้ประมาณ 40 คน หลังที่สองประกอบด้วยห้องทำงานเจ้าหน้าที่ ห้องสมุด และห้องประชุมรองรับคนได้ประมาณ 60 คน

7) บ้านพักบรรจง ขนาด 4 ห้องนอน รองรับคนได้ประมาณ 30 คน

8) พื้นที่การเติบโตพัฒนา เนื้อที่ประมาณ 5 ไร่ โดยได้จัดทำบริเวณใกล้อ่างเก็บน้ำ

9) ส่วนบ้านพักเจ้าหน้าที่และคนงาน ประกอบด้วย บ้านพักข้าราชการระดับ 5-6 และบ้านพักคนงาน 4 ครอบครัว อย่างละหนึ่งหลัง

โดยแต่ละส่วนของพื้นที่ เชื่อมโยงกันด้วยถนน ซึ่งบางส่วนเป็นถนนคอนกรีต บางส่วนเป็นถนนโroyด์ดีบหิน และบางส่วนเป็นถนนลูกรัง

◀ อ้าเกอร์คุณิ

▲ กน.21 ถนนเพชรเกษม

อ้าเกอร์หาดใหญ่ ▶

1. แปลงรวมพรมไม้วรรณคี	2. อาคารเอนกประสงค์
3. บ้านพักรับรองนักท่องเที่ยว	4. ค่ายพักแรม
5. เขาโถะนง	6. ศูนย์เพาะชำกล้าไม้สังขลา
7. หน่วยป้องกันรักษาป่าควบเชาวัง	8. ศูนย์จัดการเมล็ดพันธุ์ไม้ป่าภาคใต้
9. สถานีทดสอบปลูกพรมไม้สังขลา	10. สวนปาล์มน้ำตกพระเกี้ยรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ภาพที่ 4.3 แสดงผังบริเวณสวนพฤกษศาสตร์วราภรณ์คือภาคใต้

**ตอนที่ 2 สภาพพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ ของประชาชนผู้มารับความรู้และบริการ
ของสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้**

2.1 สภาพพื้นฐานทางสังคม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพพื้นฐานทางสังคมของประชาชนผู้มารับความรู้ และบริการของสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้ ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สภาพพื้นฐานทางสังคมของประชาชนผู้มารับความรู้และบริการของสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้

สภาพพื้นฐานทางสังคม ของผู้เข้ารับการ บริการ	ผู้ที่อยู่ใน สถาบันการศึกษา		ผู้ที่อยู่นอก สถาบันการศึกษา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ						
ชาย	75	50.0	80	53.3	155	51.7
หญิง	75	50.0	70	46.7	145	48.3
2. อายุ (ปี)						
≤ 20	78	52.0	68	45.3	146	48.7
21 – 30	30	20.0	40	26.7	70	23.3
31 – 40	22	14.7	31	20.7	53	17.7
41 – 50	16	10.7	10	6.7	26	8.7
> 50	4	2.7	1	0.7	5	1.7
ค่าต่ำสุด	15		15		15	
ค่าสูงสุด	53		51		53	
\bar{X}	25.75		25.50		25.62	
S.D.	10.78		8.94		9.89	
3. ระดับการศึกษา						
-ไม่ได้เรียนหนังสือ	-	-	-	-	-	-
-ประถมศึกษา	10	6.7	19	12.7	29	9.7
-มัธยมศึกษา	41	27.3	81	54.0	122	40.7
-ปวช.	20	13.3	23	15.3	43	14.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สภาพพื้นฐานทางสังคม ของผู้ใช้บริการ	n=150		n=150		n=300	
	ผู้ที่อยู่ใน สถานบันการศึกษา		ผู้ที่อยู่นอก สถานบันการศึกษา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
-ปวส.	21	14.0	15	10.0	36	12.0
-ปริญญาตรี	53	35.3	12	8.0	65	21.7
-สูงกว่าปริญญาตรี	5	3.3	-	-	5	1.7
4. สถานภาพสมรส						
-โสด	110	73.3	92	61.3	202	67.3
-สมรส	40	26.7	55	36.7	95	31.7
-หย่าร้าง	-	-	-	-	-	-
-หม้าย	-	-	3	2.0	3	1.0
5. ภูมิลำเนา						
-จังหวัดสงขลา	110	73.3	126	84.0	236	78.7
-จังหวัดอื่น ๆ ใน ภาคใต้	39	26.0	21	14.0	60	20.0
-จังหวัดในภาคอื่น	1	0.7	3	2.0	4	1.3
6. การค้ำประกันใน สังคม						
-ครูผู้สอน	49	32.7	-	-	49	16.3
-ผู้บริหาร	1	0.7	-	-	1	0.3
-นักเรียน	86	57.3	-	-	86	28.7
-ลูกช้าง	13	8.7	-	-	13	4.3
-พนักงาน	1	0.7	-	-	1	0.3
-กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน	-	-	4	2.7	4	1.3
-กรรมการกลุ่มองค์กร	-	-	25	16.7	25	8.3
-นักการเมืองท้องถิ่น	-	-	2	1.3	2	0.7
-ไม่มีค้ำประกัน	-	-	117	78.0	117	39.0
-อื่น ๆ	-	-	2	1.3	2	0.7

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นสภาพพื้นฐานทางสังคมของผู้ใช้บริการ ดังนี้

2.1.1 เพศ, อายุ

จากการศึกษากลุ่ม ตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่อยู่ใน
สถานบันการศึกษา 150 คน และกลุ่มที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา 150 คน พนวณกลุ่มที่อยู่ใน

สถานบันการศึกษา 150 คน เป็นหญิง 75 คน ชาย 75 คน ส่วนมากมีอายุตั้งแต่ 15 – 20 ปี (ร้อยละ 52.0) รองลงมา มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี (ร้อยละ 20.0) และมีอายุเฉลี่ย 25.75 ปี กลุ่มที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา 150 คน เป็นหญิง 70 คน เป็นชาย 80 คน ส่วนมากมีอายุตั้งแต่ 15 – 20 ปี (ร้อยละ 45.3) รองลงมา มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี (ร้อยละ 26.7) และมีอายุเฉลี่ย 25.50 ปี และจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เป็นหญิง 145 คน (ร้อยละ 48.3) เป็นชาย 155 คน (ร้อยละ 51.7) ส่วนมากมีอายุตั้งแต่ 15 – 20 ปี (ร้อยละ 48.7) รองลงมา มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี (ร้อยละ 23.3) และมีอายุเฉลี่ย 25.62 ปี

2.1.2 ระดับการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มที่อยู่ในสถานบันการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษา ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 35.3) รองลงมา จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 27.3) กลุ่มที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 54.0) รองลงมา จบการศึกษาระดับ ปวช. (ร้อยละ 15.3) และจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา (ร้อยละ 40.7) รองลงมา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 21.7)

2.1.3 สถานภาพสมรส

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มที่อยู่ในสถานบันการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นโสด (ร้อยละ 73.3) กลุ่มที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นโสด (ร้อยละ 61.3) และจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นโสด (ร้อยละ 67.3) รองลงมา สมรส (ร้อยละ 31.7)

2.1.4 ภูมิลำเนา

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มที่อยู่ในสถานบันการศึกษา ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ ในจังหวัดสงขลา (ร้อยละ 73.3) รองลงมา มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ (ร้อยละ 26.0) กลุ่มที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา (ร้อยละ 84.0) รองลงมา มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ (ร้อยละ 14.0) และจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา (ร้อยละ 78.7) รองลงมา มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ (ร้อยละ 20.0)

2.1.5 การดำรงตำแหน่งในสังคม

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มที่อยู่ในสถานบันการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน (ร้อยละ 57.3) รองลงมา เป็นครุพัสดุสอน (ร้อยละ 32.7) กลุ่มที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา ส่วนใหญ่จะไม่มีตำแหน่งในสังคม (ร้อยละ 78.0) รองลงมา เป็นกรรมการกลุ่มองค์กร (ร้อยละ 16.7) และจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่จะไม่มีตำแหน่งในสังคม (ร้อยละ 39.0) รองลงมา เป็นนักเรียน (ร้อยละ 28.7)

2.2 สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประชาชนผู้มารับความรู้ และบริการของสวนพุกยศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้ ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประชาชนผู้มารับความรู้และบริการของสวนพุกยศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้

สวนพุกยศาสตร์วัฒนธรรมคีภากใต้ ของผู้ใช้บริการ	n=150		n=150		n=300	
	ผู้ที่อยู่ใน สถาบันการศึกษา		ผู้ที่อยู่นอก สถาบันการศึกษา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. การประกอบอาชีพ						
-ยังไม่มีอาชีพ	86	57.3	35	23.3	121	40.3
-มีอาชีพ	64	42.7	115	76.7	179	59.7
...รับจ้างทั่วไป	-	-	21	14.0	21	7.0
...ทำงานบ้าน	-	-	5	4.3	5	1.7
...เกษตรกรรม	-	-	30	20.0	30	10.0
...ลูกจ้าง	14	9.3	19	12.7	33	11.0
...เกษตรกรรม	-	-	30	20.0	30	10.0
...ลูกจ้าง	14	9.3	19	12.7	33	11.0
...พนักงาน	-	-	3	2.0	3	1.0
รัฐวิสาหกิจ						
...พนักงานบริษัท	-	-	23	15.3	23	7.7
เอกชน						
...เจ้าของธุรกิจ	-	-	7	4.7	7	2.3
...งานด้านบริการ	-	-	4	2.7	4	1.3
...ข้าราชการ	50	33.3	3	2.0	53	17.7
...อื่นๆ	-	-	-	-	-	-
2. รายได้/เดือน						
-ยังไม่มีรายได้	86	57.3	35	23.3	121	40.3
-มีรายได้(บาท)	64	42.7	115	76.7	179	59.7
≤ 10,000	32	21.3	107	71.3	139	46.3
10,001 – 15,000	10	6.7	5	3.3	15	5.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

สภาพพื้นฐานทาง เศรษฐกิจของผู้ใช้บริการ	ผู้ที่อยู่ใน สถาบันการศึกษา		ผู้ที่อยู่นอก สถาบันการศึกษา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
15,001 – 20,000	9	6.0	1	0.7	10	3.3
20,001 – 25,000	9	6.0	-	-	9	3.0
> 25,001	4	2.7	2	1.3	6	3.4
ค่าค้ำสุด	4,700		2,000		2,000	
ค่าสูงสุด	27,460		30,000		30,000	
\bar{X}	12,406.72		6,133.04		8,376.15	
S.D.	6,703.79		4,328.18		6,082.38	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มที่อยู่ในสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ขังไม่มีอาชีพ (ร้อยละ 57.3) และที่มีอาชีพพบว่าส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ (ร้อยละ 33.3) รองลงมาเป็นลูกจ้าง (ร้อยละ 9.3) โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 4,700 – 10,000 บาท (ร้อยละ 21.3) รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 15,000 บาท (ร้อยละ 6.7) กลุ่มที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา ส่วนใหญ่มีอาชีพ (ร้อยละ 76.7) ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (ร้อยละ 20.0) รองลงมาเป็นพนักงานบริษัท (ร้อยละ 15.3) โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 2,000 – 10,000 บาท (ร้อยละ 71.3) รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 15,000 (ร้อยละ 3.3) และจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่มีอาชีพ (ร้อยละ 59.7) อาชีพส่วนใหญ่รับราชการ (ร้อยละ 17.7) รองลงมาเป็นลูกจ้าง (ร้อยละ 11.0) ส่วนใหญ่มีรายได้ตั้งแต่ 2,000 – 10,000 บาท (ร้อยละ 46.3) รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท (ร้อยละ 5.0)

ตอนที่ 3 รูปแบบและถักขยะของการมารับความรู้และใช้บริการของสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษารูปแบบและถักขยะของการมารับความรู้และใช้บริการของสวนพุกยศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 รูปแบบและลักษณะของการมารับความรู้และบริการของส่วนพฤษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ใน สถานบันการศึกษา		ผู้ที่อยู่นอก สถานบันการศึกษา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. วัตถุประสงค์ในการมาใช้บริการ						
-เพื่อศึกษาหาความรู้	54	36.0	51	34.0	105	35.0
-เพื่อการศึกษาวิจัย	-	-	2	1.3	2	0.7
-เพื่อใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรม กลางแจ้ง/เข้าค่ายพักแรม	91	60.7	54	36.0	145	48.3
-เพื่อใช้สถานที่จัดประชุมสัมมนา	4	2.7	32	21.3	36	12.0
-เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	1	0.7	11	7.3	12	4.0
2. พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง						
-รถชนิดส่วนตัว	39	26.0	25	16.7	64	21.3
-รถชนิดโดยสาร	7	4.7	8	5.3	15	5.0
-รถชนิดของหน่วยงาน	79	52.7	94	62.7	173	57.7
-รถเช่า	25	16.7	23	15.3	48	16.0
3. เวลาที่ใช้ในการเดินทาง (นาที)						
≤ 30 นาที	51	34.0	35	23.3	86	28.7
30 นาที – 60 นาที	46	30.7	62	41.3	108	36.0
1 ชม. – 90 นาที	31	20.7	30	20.0	61	20.3
90 นาที – 120 นาที	13	8.7	14	9.3	27	9.0
> 120 นาที	9	6.0	9	6.0	18	6.0
ค่าต่ำสุด	15		15		15	
ค่าสูงสุด	210		210		210	
\bar{X}	66.47		68.38		67.42	
S.D.	39.57		38.39		38.93	
4. ระดับความสะดวกในการเดินทาง						
-ไม่สะดวก	5	3.3	2	1.3	7	2.3
-สะดวกน้อย	4	2.7	3	2.0	7	2.3
-สะดวกค่อนข้างน้อย	5	3.3	4	2.7	9	3.0
-สะดวกปานกลาง	32	21.3	71	47.3	103	34.3
-สะดวกค่อนข้างมาก	54	36.0	34	22.7	88	29.3

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็น	n=150		n=150		n=300	
	ผู้ที่อยู่ใน สถานบันการศึกษา		ผู้ที่อยู่นอก สถานบันการศึกษา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
-สังคมมาก	50	33.3	36	24.0	86	28.7
5. ประสบการณ์ในการห้องเที่ยว						
5.1 การเคยมาเที่ยว						
-ไม่เคยมา	87	58.0	111	74.0	198	66.0
-เคยมา	63	42.0	39	26.0	102	34.0
5.2 การเคยไปเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติต่างๆ						
-ไม่เคย	34	22.7	46	30.7	80	26.7
-เคย	116	77.3	104	69.3	220	73.3
6. แหล่งรับทราบข้อมูลข่าวสาร						
-แผ่นพับ	18	12.0	28	18.7	46	15.3
-สื่อวิทยุ/โทรทัศน์	4	2.7	2	1.3	6	2.0
-การบอกเล่าจากเจ้าหน้าที่สวน	59	39.3	38	25.3	97	32.3
-การบอกเล่าจากผู้ที่เคยมาเที่ยว	69	46.0	82	54.7	151	50.3
รวม						

จากตารางที่ 4.3 การศึกษารูปแบบและลักษณะของการรับความรู้และใช้บริการ

‘ของสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้ ปราณบุรี’

3.1 วัตถุประสงค์ในการมาใช้บริการ

พบว่า กลุ่มในสถานการศึกษา ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมกลางแจ้งเข้าค่ายพักแรม (ร้อยละ 60.7) รองลงมาเป็นวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาหาความรู้ (ร้อยละ 36.0) กลุ่มนักสถานบันการศึกษาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมกลางแจ้งเข้าค่ายพักแรม (ร้อยละ 48.3) รองลงมาเป็นวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาความรู้ (ร้อยละ 34.0) และจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมกลางแจ้งเข้าค่ายพักแรม (ร้อยละ 48.3) รองลงมาเป็นวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาความรู้ (ร้อยละ 35.0)

3.2 พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

พบว่า กลุ่มในสถานบันการศึกษาส่วนใหญ่เดินทางโดยรถชนิดตู้ของหน่วยงาน (ร้อยละ 52.7) รองลงมาเดินทางโดยรถชนิดตัว (ร้อยละ 26.3) กลุ่มนักสถานบันการศึกษาส่วน

ให้ผู้เดินทางโดยรถบันด์ของหน่วยงาน (ร้อยละ 62.7) รองลงมาเดินทางโดยรถบันด์ส่วนตัว (ร้อยละ 16.7) และจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดส่วนใหญ่เดินทางโดยรถบันด์ของหน่วยงาน (ร้อยละ 57.7) รองลงมาเดินทางโดยรถบันด์ส่วนตัว (ร้อยละ 21.3)

3.3 เวลาที่ใช้ในการเดินทาง

พบว่า กลุ่มในสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทาง 15 นาที - 30 นาที (ร้อยละ 34.0) รองลงมาใช้เวลาเดินทาง 30 นาที - 60 นาที (ร้อยละ 30.7) กลุ่มนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทาง 30 นาที - 60 นาที (ร้อยละ 41.3) รองลงมาใช้เวลาเดินทาง 15 นาที - 30 นาที (ร้อยละ 23.3) และจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทาง 30 นาที - 60 นาที (ร้อยละ 36.0) รองลงมาใช้เวลาเดินทาง 15 นาที - 30 นาที (ร้อยละ 28.7)

3.4 ระดับความสะดวกในการเดินทาง

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มในสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่เดินทางสะดวกค่อนข้างมาก (ร้อยละ 36.0) รองลงมาเดินทางสะดวกมาก (ร้อยละ 33.3) กลุ่มนักศึกษาส่วนใหญ่เดินทางสะดวกปานกลาง (ร้อยละ 47.3) รองลงมาเดินทางสะดวกมาก (ร้อยละ 24.0) และจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดส่วนใหญ่เดินทางสะดวกปานกลาง (ร้อยละ 34.3) รองลงมาเดินทางสะดวกค่อนข้างมาก (ร้อยละ 29.3)

3.5 ประสบการณ์ในการท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า ทั้งในกลุ่มสถาบันการศึกษาและนอกสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยมาเที่ยว (ร้อยละ 58.0 และ 74.0 ตามลำดับ) และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดส่วนใหญ่ไม่เคยมาเที่ยว (ร้อยละ 66.0) กลุ่มในสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่เคยไปเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (ร้อยละ 77.3) กลุ่มนักศึกษาส่วนใหญ่เคยไปเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (ร้อยละ 69.3) และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดส่วนใหญ่เคยไปเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติต่าง ๆ (ร้อยละ 73.3)

3.6 แหล่งรับทราบข้อมูลข่าวสาร

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มในสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่รับทราบแหล่งข้อมูลโดยการบอกเล่าจากผู้ที่เคยมาเที่ยวสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ (ร้อยละ 46.0) รองลงมารับทราบจากเจ้าหน้าที่สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ (ร้อยละ 39.3) กลุ่มนักศึกษาส่วนใหญ่รับทราบแหล่งข้อมูลจากผู้ที่เคยมาเที่ยวสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ (ร้อยละ 54.7) รองลงมารับทราบจากเจ้าหน้าที่สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ (ร้อยละ 25.3) และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดส่วนใหญ่รับทราบแหล่งข้อมูลโดยการบอกเล่าจากผู้ที่เคยมาเที่ยวสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ (ร้อยละ 50.3) รองลงมารับทราบจากเจ้าหน้าที่สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ (ร้อยละ 32.3)

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

4.1 ความคาดหวัง และผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษาแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบความคาดหวัง และผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา

ประเด็น	ความคาดหวัง			ผลบรรลุ			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
1. เพื่อการศึกษาหาความรู้มีระดับความคาดหวังเฉลี่ยค่อนข้างมาก	5.09	0.88	ค่อนข้าง	5.46	0.64	มาก	-3.189	0.002
2. เพื่อการศึกษาวิจัย	ไม่มีผู้ตอบ	-		ไม่มีผู้ตอบ	-	-	-	-
3. เพื่อจัดกิจกรรมกลางแจ้ง/เข้าค่ายพักแรม	5.15	0.99	ค่อนข้าง	5.54	0.62	มาก	-3.599	0.001
4. เพื่อการจัดประชุมสัมมนา	6.00	0.00	มาก	5.75	0.50	มาก	1.000	0.391
5. เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	ไม่มีผู้ตอบ	-		ไม่มีผู้ตอบ	-	-	-	-
รวม	5.15	0.94	ค่อนข้าง	5.52	0.62	มาก	-4.767	0.000
			มาก					

จากตารางที่ 4.4 พบว่า 1) วัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาหาความรู้มีระดับความ

คาดหวังเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีระดับผลบรรลุเฉลี่ยมาก ความคาดหวังและผลบรรลุมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) วัตถุประสงค์เพื่อจัดกิจกรรมกลางแจ้งเข้าค่ายพักแรม มีระดับความคาดหวังค่อนข้างมาก มีระดับผลบรรลุเฉลี่ยมาก ความคาดหวังและผลบรรลุมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประเด็นอื่น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยภาพรวมมีระดับความคาดหวังก่อนมาใช้บริการ เฉลี่ยระดับค่อนข้างมาก มีระดับผลบรรลุหลังใช้บริการเฉลี่ยระดับมาก ความคาดหวังและผลบรรลุมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

**4.2 ความคาดหวังและผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่นอกสถานบันการศึกษาแตกต่างกัน
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตารางที่ 4.5**

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบความคาดหวัง และผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา

ประเด็น	ความคาดหวัง			ผลบรรลุ			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
1. เพื่อการศึกษา	4.76	0.99	ค่อนข้างมาก	5.18	0.97	ค่อนข้างมาก	-2.264	0.028
ความรู้			มาก			มาก		
2. เพื่อการศึกษาวิจัย	5.50	0.71	มาก	4.00	0.00	ปานกลาง	3.000	0.205
3. เพื่อจัดกิจกรรม	4.91	0.99	ค่อนข้างมาก	5.30	0.82	มาก	-2.712	0.009
กลางแจ้ง/เข้าค่ายพักแรม			มาก			มาก		
4. เพื่อการจัดประชุม	4.84	0.85	ค่อนข้างมาก	5.16	0.68	ค่อนข้างมาก	-2.058	0.048
สัมมนา			มาก			มาก		
5. เพื่อการพักผ่อน	3.82	1.08	ปานกลาง	4.73	0.79	ค่อนข้างมาก	-3.194	0.010
หย่อนใจ						มาก		
รวม	4.77	0.99	ค่อนข้างมาก	5.17	0.86	ค่อนข้างมาก	-4.314	0.000
						มาก		

จากตารางที่ 4.5 พบว่า 1) วัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความรู้ มีระดับความ

- คาดหวังและผลบรรลุเฉลี่ยค่อนข้างมาก ความคาดหวังและผลบรรลุมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) วัตถุประสงค์เพื่อจัดกิจกรรมกลางแจ้งเข้าค่ายพักแรม มีระดับความคาดหวังเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีระดับผลบรรลุเฉลี่ยมาก ความคาดหวังและผลบรรลุมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) วัตถุประสงค์เพื่อการจัดประชุมสัมมนา มีระดับความคาดหวัง และระดับผลบรรลุเฉลี่ยค่อนข้างมาก ความคาดหวังและผลบรรลุมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) วัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจมีระดับความคาดหวังเฉลี่ยปานกลาง มีระดับผลบรรลุเฉลี่ยค่อนข้างมาก ความคาดหวังและผลบรรลุมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 5) วัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจมีระดับความคาดหวังเฉลี่ยค่อนข้างมาก ความคาดหวังและผลบรรลุมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประเด็นอื่นไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยภาพรวมมีระดับความคาดหวังก่อนมาใช้บริการเฉลี่ยระดับค่อนข้างมาก มีระดับผลบรรลุหลังใช้บริการเฉลี่ยระดับค่อนข้างมาก ความคาดหวังและผลบรรลุมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

**4.3 ความคาดหวังของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถานบันการศึกษาและนอกสถานบันการศึกษา
แตกต่างกัน**

**ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบความแตกต่างของความคาดหวังของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถานบันการศึกษา¹
และนอกสถานบันการศึกษา**

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
1. เพื่อการศึกษาหา ความรู้	5.09	0.88	ค่อนข้าง มาก	4.76	0.99	ค่อนข้าง มาก	1.799	0.075
2. เพื่อการศึกษาวิจัย	.	.	.	5.50	0.71	มาก	.	.
3. เพื่อจัดกิจกรรม กลางแจ้ง/เข้าค่ายพัก แรม	5.15	0.99	ค่อนข้าง มาก	4.91	0.99	ค่อนข้าง มาก	1.448	0.150
4. เพื่อการจัดประชุม สัมมนา	6.00	0.00	มาก	4.84	0.85	ค่อนข้าง มาก	7.726	0.000
5. เพื่อการพักผ่อน หย่อนใจ	4.00	.	ปานกลาง	3.82	1.08	ปานกลาง	.	.
รวม	5.15	0.94	ค่อนข้าง มาก	4.77	0.99	ค่อนข้าง มาก	3.329	0.001

จากตารางที่ 4.6 พบว่า วัดถูประสงค์เพื่อการจัดประชุมสัมมนาของผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษามีระดับความคาดหวังเฉลี่ยที่ระดับมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษามีระดับความคาดหวังเฉลี่ยที่ระดับค่อนข้างมาก ความคาดหวังของผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษาและนอกสถานบันการศึกษามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประเด็นอื่น ๆ ในนี้ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยภาพรวมระดับความคาดหวังก่อนมาใช้บริการของผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษามีค่าเฉลี่ยที่ระดับค่อนข้างมาก ระดับความคาดหวังก่อนมาใช้บริการของผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษามีค่าเฉลี่ยที่ระดับค่อนข้างมาก ความคาดหวังก่อนมาใช้บริการของผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษาและนอกสถานบันการศึกษามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4 ผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษาและนอกสถาบันการศึกษา^{แตกต่างกัน}

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
1. เพื่อการศึกษาหาความรู้	5.46	0.64	มาก	5.15	0.98	ค่อนข้างมาก	1.937	0.56
2. เพื่อการศึกษาวิจัย	.	.	.	4.00	0.000	ปานกลาง	.	.
3. เพื่อจัดกิจกรรมกลางแจ้ง/เข้าค่ายพักแรม	5.54	0.62	มาก	5.30	0.82	มาก	1.883	0.63
4. เพื่อการจัดประชุมสัมมนา	5.75	0.50	มาก	5.16	0.68	ค่อนข้างมาก	1.687	0.101
5. เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	6.00	.	มาก	4.73	0.79	ค่อนข้างมาก	.	.
รวม	5.52	0.62	มาก	5.17	0.86	ค่อนข้างมาก	4.096	0.000

จากตารางที่ 4.7 พบว่า โดยภาพรวมระดับผลที่บรรลุหลังใช้บริการของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีค่าเฉลี่ยที่ระดับมาก ระดับผลที่บรรลุหลังใช้บริการของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีค่าเฉลี่ยที่ระดับค่อนข้างมาก ผลที่บรรลุหลังมาใช้บริการของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษาและผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนในประเด็นย่อๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.5 ความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านความรู้ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านความรู้ ของ

ผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
1. ด้านเนื้อหาสาระ								
1.1 เนื้อหาสาระ	4.95	0.93	ค่อนข้าง มาก	4.89	0.94	ค่อนข้าง มาก	0.553	0.581
ความรู้ที่เกี่ยวกับไม้มีในวรรณคดีที่ตรงกับ								
ความต้องการ								
1.2 ความชัดเจนและรายละเอียดของเนื้อหา	4.82	0.77	ค่อนข้าง มาก	4.67	1.03	ค่อนข้าง มาก	1.442	0.150
การปฏิสูตรและคุณลักษณะพันธุ์ไม้								
1.3 ความรู้เกี่ยวกับการปฏิสูตรและคุณลักษณะพันธุ์ไม้	4.84	0.96	ค่อนข้าง มาก	4.68	1.08	ค่อนข้าง มาก	1.360	0.175
รวม	4.87	0.71	ค่อนข้าง มาก	4.75	0.87	ค่อนข้าง มาก	1.341	0.181
2. ด้านสื่อในการให้บริการความรู้								
2.1 เอกสารเผยแพร่สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับพันธุ์ไม้ในวรรณคดี	4.38	1.08	ค่อนข้าง มาก	4.37	1.07	ค่อนข้าง มาก	0.820	0.935
2.2 ป้ายสื่อความรู้เกี่ยวกับป้ายชื่อพันธุ์ไม้	5.06	0.95	ค่อนข้าง มาก	4.78	1.02	ค่อนข้าง มาก	2.457	0.150
2.3 ป้ายสื่อความรู้เกี่ยวกับไม้ในวรรณคดี	4.92	0.95	ค่อนข้าง มาก	4.56	1.11	ค่อนข้าง มาก	3.001	0.003
2.4 การให้บริการห้องสมุด	4.14	1.17	ปานกลาง	3.54	1.05	ปานกลาง	4.379	0.000
รวม	4.66	0.84	ค่อนข้าง มาก	4.31	0.84	ปานกลาง	3.583	0.000

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

4.5.1 ด้านเนื้อหาสาระ

พบว่า ความพึงพอใจของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก และไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.5.2 ด้านสื่อในการให้บริการความรู้

1) ป้ายสื่อความรู้เกี่ยวกับป้ายชื่อพันธุ์ไม้

พบว่าผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2) ป้ายสื่อความรู้เกี่ยวกับไม้ในวรรณคดี

พบว่า ความพึงพอใจของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ความพึงพอใจด้านสื่อในการให้บริการความรู้ของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.5.3 ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่วิทยากรด้านวิชาการ

1) ความรู้ของเจ้าหน้าที่

พบว่า ความพึงพอใจของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ให้ความรู้ชัดเจนเข้าใจง่าย

พบว่าความพึงพอใจของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3) พูดคุยเป็นกันเองชวนติดตาม

พบว่าความพึงพอใจของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ความพึงพอใจด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่วิทยากรด้านวิชาการของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบัน การศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนประเด็นอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และโดยภาพรวมความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านความรู้ของผู้ที่อยู่ในสถาบัน การศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.6 ความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านการติดต่อเจ้าหน้าที่ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านการติดต่อของเจ้าหน้าที่ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
1. ความสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่	5.25	0.71	มาก	5.06	0.97	ค่อนข้างมาก	1.939	0.053
2. การให้บริการด้านการต้อนรับ								
2.1 ลูกภาพอ่อนน้อม	5.41	0.70	มาก	5.27	0.89	มาก	1.499	0.135
2.2 เอื้อเพื่อเพื่อแต่	5.42	0.82	มาก	5.25	0.92	มาก	1.689	0.092
2.3 อัธยาศัยดี	5.56	0.69	มาก	5.31	0.93	มาก	2.866	0.004
2.4 การแต่งกาย	5.50	0.69	มาก	5.21	0.97	มาก	2.936	0.004
สุภาพเรียบร้อย								
รวม	5.43	0.57	มาก	5.22	0.82	มาก	2.619	0.009

จากการที่ 4.9 ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

4.6.1 ความสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่

จากการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจต่อความสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่ของผู้ที่อยู่ ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมากและไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.6.2 การให้บริการด้านการต้อนรับ

1) อัธยาศัยดี

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

2) การเด่งกาญภาพ

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

ความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการต้อนรับของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนประเด็นอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และโดยภาพรวม ความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านการติดต่อเจ้าหน้าที่ของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.7 ความพึงพอใจด้านการจัดพื้นที่ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบัน การศึกษา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการจัดการพื้นที่ ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
1. การจัดโครงสร้าง พื้นฐานถนนหนทาง	4.96	0.85	ค่อนข้างมาก	4.44	0.95	ค่อนข้างมาก	4.978	0.000
2. การจัดวางตำแหน่งของอาคาร เหมาะสมกับสภาพ ของพื้นที่	4.99	0.85	ค่อนข้างมาก	4.66	0.97	ค่อนข้างมาก	3.140	0.002
3. การจัดภูมิทัศน์ ของพื้นที่ทั่วบริเวณ	5.31	0.78	มาก	4.85	1.01	ค่อนข้างมาก	4.314	0.000
4. การจัดแปลง รวมรวมพื้นที่ไม่ใน วรรณะเดียวกัน	5.31	0.87	มาก	4.91	1.00	ค่อนข้างมาก	3.593	0.000

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
5. สภาพบริเวณ บ้านพักรับรอง	4.69	0.99	ค่อนข้าง มาก	4.43	1.08	ค่อนข้าง มาก	2.043	0.042
6. สภาพบริเวณพื้นที่ แคมป์ปิ้งแรม	5.16	0.95	ค่อนข้าง มาก	4.75	1.02	ค่อนข้าง มาก	3.540	0.000
รวม	5.09	0.64	ค่อนข้าง มาก	4.67	0.76	ค่อนข้าง มาก	5.028	0.000

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

4.7.1 การจัดโครงสร้างพื้นฐานอนนหนทาง

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย
ค่อนข้างมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมากมีความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.7.2 การจัดวางแผนของอาคารเหมาะสมกับสภาพของพื้นที่

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย
ค่อนข้างมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมากมีความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.7.3 การจัดภูมิทัศน์ของพื้นที่ทั่วบริเวณ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย
มาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.7.4 การจัดแปลงรวมรวมพื้นที่ไม่ให้วาระกด

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย
มาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.7.5 สภาพบริเวณบ้านพักรับรอง

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย
ค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.7.6 สภาพบริเวณแ埙ป์พักแรม

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนประเด็นอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และโดยภาพรวมความพึงพอใจด้านการจัดการพื้นที่ของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.8 ความพึงพอใจด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา			t	sig
	\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย		
1. สภาพถนนหนทาง ภายในพื้นที่	4.93	0.99	ค่อนข้าง มาก	4.35	1.04	ปานกลาง	4.966	0.000
2. สถานที่จอดรถ	4.80	1.03	ค่อนข้าง มาก	4.17	1.06	ปานกลาง	5.168	0.000
3. จำนวนห้องน้ำ	4.33	1.22	ปานกลาง	4.11	1.34	ปานกลาง	1.448	0.149
4. ความสะอาดของ ห้องน้ำ	4.34	1.09	ปานกลาง	4.18	1.33	ปานกลาง	1.122	0.263
5. มีร้านอาหาร ร้านค้าบริการ	3.85	1.26	ปานกลาง	3.27	1.42	ค่อนข้าง น้อย	3.708	0.000
6. ความสะอาดเป็น ระเบียบของร้านค้า	4.11	1.15	ปานกลาง	3.83	1.13	ปานกลาง	2.099	0.037
7. ป้ายสื่อความหมาย ประเภท ดังๆ								
7.1 ป้ายแสดงผัง บริเวณ	4.65	1.03	ค่อนข้าง มาก	4.52	1.13	ค่อนข้าง มาก	1.012	0.312
7.2 ป้ายชี้บอก สถานที่	4.71	1.03	ค่อนข้าง มาก	4.43	1.09	ค่อนข้าง มาก	2.310	0.022

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา			t	sig
	\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย		
7.3 ป้ายให้ความรู้ทั่วไป	4.84	0.99	ค่อนข้างมาก	4.58	1.13	ค่อนข้างมาก	2.068	0.040
7.4 ป้ายบอกชื่อชนิดพันธุ์ไม้	4.97	1.06	ค่อนข้างมาก	4.91	1.15	ค่อนข้างมาก	0.512	0.609
8. มีถังขยะพลาสติก	4.23	1.23	ปานกลาง	4.07	1.32	ปานกลาง	1.067	0.287
รวม	4.52	0.82	ค่อนข้างมาก	4.22	0.90	ปานกลาง	3.004	0.003

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

4.8.1 สภาพน้ำหนักทางภายนอกพื้นที่

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.8.2 สถานที่จอดรถ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.8.3 จำนวนห้องน้ำ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.8.4 ความสะอาดของห้องน้ำ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.8.5 มีร้านอาหาร ร้านค้าบริการ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ 0.01

4.8.6 ความสะอาดเป็นระเบียบของร้านค้า

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.8.7 ป้ายสื่อความหมายประเภทต่าง ๆ

1) ป้ายชี้บอกรถานที่

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ป้ายให้ความรู้ทั่วไป

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.8.8. มีจังหวะพอเพียง

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนประเด็นอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และโดยภาพรวม ความพึงพอใจด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

**4.9 ความพึงพอใจด้านการใช้บริการอาคารสถานที่ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถานบัน
การศึกษา และนักศึกษาบันการศึกษา แตกต่างกัน**

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการใช้บริการอาคารสถานที่ ของ
ผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถานบันการศึกษา และนักศึกษาบันการศึกษา

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษา			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
1. ความพร้อมของ การให้บริการใช้ อาคารในการอบรม ประชุมสัมมนา								
1.1 โต๊ะ เก้าอี้	4.52	1.14	ค่อนข้าง มาก	4.51	1.03	ค่อนข้าง มาก	0.069	0.945
1.2 เครื่อง โสตทัศนูปกรณ์	4.24	1.14	ปานกลาง	4.15	0.99	ปานกลาง	0.701	0.484
1.3 เครื่องเสียง	4.52	1.14	ค่อนข้าง มาก	4.41	1.11	ค่อนข้าง มาก	0.701	0.451
1.4 จำนวนคนที่ สามารถรองรับได้	4.65	1.13	ค่อนข้าง มาก	4.61	0.94	ค่อนข้าง มาก	0.359	0.721
1.5 จำนวนห้องน้ำ	4.44	1.27	ค่อนข้าง มาก	4.28	1.09	ปานกลาง	1.117	0.265
1.6 จำนวนห้อง ประชุม	4.58	1.02	ค่อนข้าง มาก	4.44	1.01	ค่อนข้าง มาก	1.144	0.254
รวม	4.47	0.96	ค่อนข้าง มาก	4.40	0.78	ค่อนข้าง มาก	0.672	0.502
2. ความสะอาด ทั่วๆไปของอาคาร	4.98	0.88	ค่อนข้าง มาก	5.01	0.84	ค่อนข้าง มาก	-3.57	0.722
3. ความสะอาด ห้องน้ำ	4.70	0.96	ค่อนข้าง มาก	4.59	1.07	ค่อนข้าง มาก	0.927	0.355
4. การจัดอาหารเพื่อ [*] การใช้สอยของผู้มา รับความรู้และบริการ	4.75	0.99	ค่อนข้าง มาก	4.71	0.99	ค่อนข้าง มาก	0.324	0.746

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
5. การจัดส่วนให้บริการความรู้ บอร์ดนิทรรศการ และบอร์ดประชาสัมพันธ์	4.65	0.97	ค่อนข้างมาก	4.63	1.05	ค่อนข้างมาก	0.220	0.826
รวม	4.60	0.80	ค่อนข้างมาก	4.57	0.74	ค่อนข้างมาก	0.399	0.690

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

จากการศึกษาพบว่าทุกประเด็น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาพรวมความพึงพอใจด้านการใช้บริการสถานที่ของผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก และของผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก และไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.10 ความพึงพอใจด้านการจัดบริเวณแคนป์พักแรมของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถานบันการศึกษา และนอกสถานบันการศึกษา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการจัดบริเวณแคนป์พักแรม ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถานบันการศึกษา และนอกสถานบันการศึกษา

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
1. ความเป็นสัดส่วนของพื้นที่	5.16	0.92	ค่อนข้างมาก	4.97	0.89	ค่อนข้างมาก	1.879	0.061
2. สภาพภูมิทัศน์ของพื้นที่แคมป์	5.27	0.82	มาก	5.00	0.86	ค่อนข้างมาก	2.718	0.007
พักแรม								
3. ความสะอาดภายใน การเข้าใช้พื้นที่	5.12	0.91	ค่อนข้างมาก	4.79	0.97	ค่อนข้างมาก	2.961	0.003
4. จำนวนห้องน้ำ	4.40	1.20	ค่อนข้างมาก	3.83	1.56	ปานกลาง	3.530	0.000
5. ความสะอาดของห้องน้ำ	4.54	1.06	ค่อนข้างมาก	4.17	1.19	ปานกลาง	2.892	0.004

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา			t	sig
	\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย		
6. ไฟฟ้าแสงสว่าง	4.80	1.01	ค่อนข้างมาก	4.17	1.21	ปานกลาง	4.810	0.000
7. มีสังขะพอเพียง	4.26	1.26	ปานกลาง	3.60	1.51	ปานกลาง	4.095	0.000
รวม	4.79	0.79	ค่อนข้างมาก	4.36	0.89	ค่อนข้างมาก	4.412	0.000

จากตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

4.10.1 ความเป็นสัดส่วนของพื้นที่

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.10.2. สภาพภูมิทัศน์ของพื้นที่แคมปัสกแรม

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.10.3 ความสะดวกในการเข้าใช้พื้นที่

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.10.4 จำนวนห้องน้ำ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.10.5 ความสะอาดของห้องน้ำ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.10.6 ไฟฟ้าแสงสว่าง

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย

ค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.10.7 มีถังขยะพอเพียง

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลางมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนประเด็นอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และโดยภาพรวม ความพึงพอใจด้านการจัดบริเวณแคน็ปพักแรม ของผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.11 ความพึงพอใจด้านการบริการบ้านพักรับรองของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถานบันการศึกษา และนอกสถานบันการศึกษา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้านการบริการบ้านพักรับรอง ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถานบันการศึกษา และนอกสถานบันการศึกษา

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา			t	sig
	\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย		
1. ความพอใจของบ้านพัก	4.62	1.08	ค่อนข้างมาก	3.84	1.43	ปานกลาง	4.832	0.000
2. ความสะอาดในห้องพัก	4.75	1.04	ค่อนข้างมาก	4.18	1.23	ปานกลาง	3.763	0.000
3. สิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพัก	4.43	1.19	ค่อนข้างมาก	3.51	1.57	ค่อนข้างน้อย	5.197	0.000
4. การจัดสภาพพื้นที่บริเวณบ้านพัก	4.58	1.20	ค่อนข้างมาก	4.29	1.11	ปานกลาง	1.917	0.056
5. ความปลอดภัยบริเวณบ้านพัก	4.76	1.22	ค่อนข้างมาก	4.44	1.06	ค่อนข้างมาก	2.137	0.034
รวม	4.66	0.98	ค่อนข้างมาก	4.05	1.05	ปานกลาง	4.633	0.000

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

4.11.1 ความพอดีของบ้านพัก

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจ เฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.11.2 ความสะดวกในการเข้าพัก

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจ เฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.11.3 สิ่งอำนวยความสะดวกในบ้านพัก

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจ เฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างน้อย มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.11.4. การจัดสภาพพื้นที่บริเวณบ้านพัก

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจ เฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง ไม่มีระดับความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.11.5 ความปลอดภัยบริเวณบ้านพัก

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจ เฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยภาพรวมความพึงพอใจด้านการบริการบ้านพักบรร่อง ของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.12 ความพึงพอใจโดยภาพรวมในทุก ๆ ด้านของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถานบันการศึกษา และนอกสถานบันการศึกษา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจในทุก ๆ ด้านของผู้ใช้บริการที่อยู่ใน สถานบันการศึกษา และนอกสถานบันการศึกษา

ประเด็น	ผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษา			ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา			t-test	sig
	\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย		
1. ด้านการให้บริการ ความรู้	4.93	0.52	ค่อนข้างมาก	4.70	0.71	ค่อนข้างมาก	3.224	0.001
2. ด้านการให้บริการ ด้านการศึกษาที่ติดต่อของเจ้าหน้าที่	5.43	0.57	มาก	5.22	0.82	มาก	2.619	0.009
3. ด้านการจัดการพื้นที่	5.09	0.64	ค่อนข้างมาก	4.67	0.76	ค่อนข้างมาก	5.028	0.000
4. ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกความสะอาด	4.52	0.82	ค่อนข้างมาก	4.22	0.89	ปานกลาง	3.004	0.003
5. ด้านการให้บริการอาคารสถานที่	4.60	0.80	ค่อนข้างมาก	4.57	0.74	ค่อนข้างมาก	0.399	0.690
6. ด้านการจัดบริเวณแล้วปีพัก	4.79	0.79	ค่อนข้างมาก	4.36	0.89	ค่อนข้างมาก	4.412	0.000
7. ด้านการบริการบ้านพักรอง	4.66	0.98	ค่อนข้างมาก	4.05	1.05	ปานกลาง	4.633	0.000
รวม	4.89	0.50	ค่อนข้างมาก	4.58	0.64	ค่อนข้างมาก	4.663	0.000
			มาก			มาก		

จากตารางที่ 4.15 ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

4.12.1 ด้านการให้บริการความรู้

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.12.2 ด้านการให้บริการด้านการติดต่อเจ้าหน้าที่

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจ

เฉลี่ยมาก ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.12.3 ด้านการจัดการพื้นที่

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.12.4 ด้านการจัดการอิ่งอำนวยความสะดวก

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.12.5 ด้านการใช้บริการอาคารสถานที่

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.12.6 ด้านการจัดบริเวณแคร์ปั๊กแรม

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจค่อนข้างมาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.12.7 ด้านการบริการบ้านพักรับรอง

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยปานกลาง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

โดยภาพรวมความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้ความรู้และบริการของส่วนพุทธศาสนาตัวตนคือภาคใต้ ของผู้ที่อยู่ในสถานบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก ของผู้ที่อยู่นอกสถานบันการศึกษามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยค่อนข้างมาก และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการ

ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการส่วนพุกยศาสตร์วรรณคีภาคใต้ โดยการตอบแบบสอบถามจำนวน 144 ฉบับ จากแบบสอบถามทั้งหมด 300 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 48.00 ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่จะมีปัญหาในด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องจำนวนห้องน้ำมีน้อย จำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.88 น้ำใช้ไม่สะอาดจำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.58 ไฟฟ้าให้แสงสว่างบริเวณทางเดินระหว่างเก้าอี้พักเรนกับห้องน้ำไม่เพียงพอ จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.86 จำนวนถังขยะมีน้อย จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 25

สำหรับการให้บริการด้านความรู้ ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และวิทยากร ด้านการจัดการพื้นที่ด้านการใช้บริการอาคารสถานที่ ด้านการจัดพื้นที่เค้นปีพักแรม ด้านการให้บริการบ้านพักรับรองและปัญหาด้านอื่น ๆ ผู้ใช้บริการจะมีปัญหาและข้อเสนอแนะโดยทั่วไปสรุปได้ตามประเด็นดังนี้

ตารางที่ 4.16 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการ

ที่	ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
1.	ด้านการให้บริการความรู้	
	1.1 เอกสารความรู้ประเภทแผ่นพับเผยแพร่	1.1 ควรเพิ่มเอกสารความรู้ประเภทแผ่นพับเผยแพร่ข้อมูลความรู้ให้ผู้ใช้บริการ
	ข้อมูลความรู้ให้ผู้ใช้บริการส่วนพุกยศาสตร์ วรรณคีภาคใต้ ได้รับทราบขึ้นอยู่	ส่วนพุกยศาสตร์วรรณคีภาคใต้ ได้รับสาระความรู้ทางวิชาการและเป็นการประชาสัมพันธ์ส่วนพุกยศาสตร์ฯ อีกทางหนึ่ง
	1.2 การให้บริการสาระความรู้เรื่องซื้อพรรภ ไม่โดยเฉพาะพรรภ ไม่ที่เป็นสมุนไพรยังมีน้อย	1.2 ควรเพิ่มสาระความรู้เรื่องซื้อพรรภ ไม่โดยเฉพาะพรรภ ไม่ที่เป็นสมุนไพรควรบอกสรรพคุณของสมุนไพรให้ทราบด้วย
	1.3 การบริการสาระความรู้ในแต่ละฐานน้อยเกินไป	1.3 ควรเพิ่มสาระความรู้ในแต่ละฐานให้มากกว่านี้
2.	ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และวิทยากร	
	2.1 เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ไม่ค่อยดูแลและไม่ยิ้มเย้มแจ่มใส	2.1 เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ควรยิ้มเย้มแจ่มใส และให้การดูแลผู้มาใช้บริการให้มากกว่านี้

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ที่	ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
	2.2 จำนวนเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่เป็นวิทยากรมีน้อย	2.2 ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่วิทยากรให้มากกว่านี้
	2.3 วิทยากรให้ความรู้ไม่ได้แนะนำสถานที่ที่น่าสนใจในสวนพฤกษศาสตร์ฯ รวมทั้งพรมไม้ชินดิต่าง ๆ	2.3 วิทยากรที่ให้ความรู้ควรแนะนำสถานที่ที่น่าสนใจในสวนพฤกษศาสตร์ฯ รวมทั้งพรมไม้ชินดิต่าง ๆ ให้ผู้รับบริการได้รับทราบ
	2.4 วิทยากรให้ความรู้ขึ้นหาดทักษะในการนำเสนอและความรอบรู้	2.4 วิทยากรให้ความรู้ควรเพิ่มทักษะและรูปแบบการนำเสนอให้น่าสนใจและศึกษาค้นคว้าข้อมูลความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ให้มีความรอบรู้
3.	ค้านการจัดการพื้นที่	
	3.1 ถนนทางเข้าเดิมปีพักแรมแคบและไฟฟ้าสว่างไม่เพียงพอ	3.1 ควรปรับปรุงถนนทางเข้าเดิมปีพักแรมให้มีความกว้างและมีไฟฟ้าให้แสงสว่างอย่างพอเพียง
	3.2 ภูมิทัศน์รอบห้องน้ำไม่สวยงาม	3.2 ควรปรับปรุงภูมิทัศน์รอบห้องน้ำให้มีความสวยงามด้วยพรมไม้ที่สวยงาม
	3.3 การจัดป้ายสื่อความหมายที่ตั้งอาคาร ถนนทางและชื่อพรมไม้ยังมีน้อย และบอกทิศทางยังไม่ชัดเจน	3.3 ควรปรับปรุงป้ายสื่อความหมายที่ตั้งอาคารถนนทางและชื่อพรมไม้ให้พอเพียงและบอกทิศทางให้ชัดเจน
	3.4 จำนวนพรมไม้และสวนหย่อมไม้มีดอกไม้ประดับยังมีน้อย	3.4 ควรเพิ่มจำนวนพรมไม้และสวนหย่อมไม้ดอกไม้ประดับในจุดต่าง ๆ เพื่อความสวยงามอย่างทั่วถึง
	3.5 การจัดพื้นที่โดยรวมไม่มีความต่อเนื่อง และมีความห่างไกลกันมากเกินไประหว่างเดิมปีพักแรม ห้องน้ำ ห้องประชุมและบ้านพักรับรอง	3.5 ควรจัดพื้นที่โดยรวมให้มีความต่อเนื่องไม่ควรไกลกันเกินไประหว่างเดิมปีพักแรม ห้องน้ำ ห้องประชุมและบ้านพักรับรอง

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ที่	ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
4.	ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะ	
	4.1 จำนวนห้องน้ำมีน้อยไม่ทั่วถึงตามจุดต่างๆ และยังไม่ได้มาตรฐานและอยู่ห่างไกลจากเค้มป์พักแรมมากเกินไป	4.1 ควรเพิ่มจำนวนห้องน้ำให้พอเพียงทั่วถึงและได้มาตรฐานโดยแยกสัดส่วนชายหญิงอย่างชัดเจนและแยกสัดส่วนระหว่างห้องน้ำอาบกับห้องส้วมเพื่อความสะอาดในการใช้บริการและไม่ไกลจากเค้มป์พักแรมมากนัก
	4.2 น้ำใช้ซัพไม่สะอาดมีสีสุ่นและกลิ่นโคลน	4.2 ควรปรับปรุงน้ำใช้ให้มีความสะอาดและได้มาตรฐาน
	4.3 จำนวนไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณทางเดินระหว่างเค้มป์พักแรมกับห้องน้ำมีน้อย	4.3 ควรเพิ่มจำนวนไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณทางเดินระหว่างเค้มป์พักแรมกับห้องน้ำให้พอเพียง
	4.4 จำนวนร้านค้าบริการมีน้อย	4.4 ควรเพิ่มจำนวนร้านค้าบริการให้พอเพียง
	4.5 จำนวนถังขยะมีน้อยและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่	4.5 ควรเพิ่มจำนวนถังขยะให้พอเพียงและครอบคลุมทุกพื้นที่
	4.6 จำนวนศาลาพักผ่อนยังมีน้อย	4.6 ควรเพิ่มจำนวนศาลาพักผ่อนให้พอเพียง
5.	ด้านการใช้บริการอาคารสถานที่	
	5.1 ห้องประชุมคับแคบเกินไปและอยู่ไกลจากที่พักแรมมาก	5.1 ควรสร้างห้องประชุมอเนกประสงค์ที่มีขนาดใหญ่พอสำหรับผู้มาใช้บริการเข้าค่ายพักแรมและอยู่ไม่ไกลเเค้มป์พักแรมมากเกินไป
	5.2 เครื่องเสียงยังไม่มีคุณภาพ	5.2 ควรปรับปรุงเครื่องเสียงให้มีคุณภาพได้มาตรฐานสำหรับการทำกิจกรรมกลางแจ้งในพื้นที่ที่มีบริเวณกว้าง
	5.3 จำนวนห้องน้ำมีน้อยและไกลจากเค้มป์พักแรม	5.3 ควรเพิ่มจำนวนห้องน้ำให้พอเพียง ได้มาตรฐานและใกล้ที่ตั้งเเค้มป์พักแรม

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ที่	ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
6.	ค้านการขัดฟันที่แคนป์พักแรน	
	6.1 พื้นที่ดังแคนป์พักแรนอยู่ใกล้ห้องน้ำมาก เกินไป	6.1 สร้างห้องน้ำให้อยู่ไกลแคนป์พัก แรน
	6.2 จำนวนเต็นท์ให้บริการมีน้อยและบางหลัง มีสภาพชำรุด	6.2 เพิ่มจำนวนเต็นท์ที่ให้บริการอย่าง พอเพียง
7.	ค้านการให้บริการบ้านพักรับรอง	
	7.1 จำนวนบ้านพักรับรองมีน้อย ห่างไกลจาก ห้องประชุมและแคนป์พักแรน	7.1 เพิ่มจำนวนบ้านพักให้พอเพียงและ ไม่ควร远离ห้องประชุมและแคนป์พัก แรนจนเกินไป
	7.2 น้ำใช้ที่บ้านพักรับรองไม่สะอาด มีสีชุ่น	7.2 ปรับปรุงคุณภาพน้ำใช้ในบ้านพัก รับรองให้ได้มาตรฐาน
	7.3 ถนนหนทางเข้าบ้านพักรับรองไม่สะดวก	7.3 ปรับปรุงถนนทางเข้าบ้านพัก รับรองให้มีความสะดวก
	7.4 ไม่มีการให้บริการเครื่องรับโทรศัพท์ใน บ้านพักรับรอง	7.4 ให้บริการเครื่องรับโทรศัพท์ใน บ้านพักรับรอง

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้นำเสนอประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญ 3 ส่วน คือ สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของสวนพฤกษศาสตร์ วรรณคดีภาคใต้ (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ความคาดหวัง ผลที่บรรลุของประชาชนผู้ใช้บริการ เกี่ยวกับการให้ความรู้และบริการของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ (3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ความพึงพอใจ ความคาดหวัง ผลที่บรรลุ ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษาและนอกสถาบันการศึกษา (4) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการในการจัดการสวนพฤกษศาสตร์ วรรณคดีภาคใต้

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรในการวิจัยได้แก่ ผู้ที่มาใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ทั้งนี้ได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบพนโดยบังเอญจำนวน 300 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่อยู่ในสถาบันการศึกษา 150 คน และผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา 150 คน

1.2.2 เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 6 ตอน คือ (1) ข้อมูลพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจของประชาชนผู้มารับความรู้และบริการ (2) รูปแบบและลักษณะของการมารับความรู้และบริการของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ (3) ความคาดหวังในการเดินทางมารับความรู้และบริการของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ (4) ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้ความรู้และบริการของสวนพฤกษศาสตร์ วรรณคดีภาคใต้ (5) ปัญหาในการใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ (6) ข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ในการจัดการด้านต่าง ๆ

1.2.3 การทดสอบเครื่องมือการวิจัย

นำแบบสอบถามไปทดสอบกับผู้ที่ใช้บริการสวนพฤษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ จำนวน 25 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.973 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มาใช้บริการสวนพฤษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป โดยเก็บข้อมูลจากผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา 150 คน และผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา 150 คน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมา วัฒนธรรม ลักษณะทางกายภาพ และสภาพปัจจุบันของสวนพฤษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ จากเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ ที่หน่วยงานต่าง ๆ ได้รวบรวมไว้แล้ว รวมถึงการสำรวจสภาพของสวนพฤษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences) วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความแตกต่างของตัวแปรของ 2 กลุ่มโดยการใช้สถิติ t-test

1.2.6 การวัดตัวแปรและเกณฑ์การวัด

เกณฑ์การวัดระดับคะแนนทำการแบ่งระดับความคาดหวัง ระดับผลบรรลุ

ระดับความพึงพอใจ เป็น 6 ระดับ 1=ไม่คาดหวัง ไม่บรรลุ ไม่พอใจ 2=น้อย 3=ค่อนข้างน้อย

4=ปานกลาง 5=ค่อนข้างมาก 6=มาก

1.3 ผลการวิจัย

สรุปในประเด็นต่าง ๆ คือ

1.3.1 ด้านสภาพพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจของผู้ใช้บริการ

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุเฉลี่ย 25.62 ปี เรียนจบชั้นมัธยมศึกษา สถานภาพโสด มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา สถานภาพทางสังคมส่วนใหญ่จะไม่มีตำแหน่งในทางสังคม ส่วนใหญ่มีอาชีพและอาชีพส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 8,376.15 บาท และเมื่อเปรียบเทียบรายได้ของทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีรายได้เฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา

1.3.2 รูปแบบและลักษณะของการมารับความรู้และบริการของสวนพฤษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

กลุ่มที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่มี วัตถุประสงค์ในการมาใช้บริการเพื่อใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมกลางแจ้งเข้าค่ายพักแรม ส่วนใหญ่เดินทางมาใช้บริการโดยยานพาหนะของหน่วยงาน การเดินทางมาใช้บริการส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทาง 30 นาที – 1 ชั่วโมง มีความสะดวกในการเดินทางปานกลาง ประสบการณ์ในการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เคยไปเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติต่าง ๆ แต่ไม่เคยมาเที่ยวสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ ผู้มาใช้บริการส่วนใหญ่ทราบแหล่งข้อมูลจากการบอกเล่าของผู้ที่เคยมาใช้บริการ

1.3.3 การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ t-test โดยภาพรวมได้ผลดังนี้

- 1) ความคาดหวัง และผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01
- 2) ความคาดหวัง และผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01
- 3) ความคาดหวังของผู้ใช้บริการผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01
- 4) ผลบรรลุของผู้ใช้บริการผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01
- 5) ความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านความรู้ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01
- 6) ความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านการติดต่อเจ้าหน้าที่ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01
- 7) ความพึงพอใจด้านการจัดพื้นที่ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01
- 8) ความพึงพอใจด้านการจัดการลิ้งอำนวยความสะดวกของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01
- 9) ความพึงพอใจด้านการใช้บริการอาคารสถานที่ของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา ไม่แตกต่างกัน
- 10) ความพึงพอใจด้านการจัดบริเวณแคมป์

พักรแรมของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถานบันการศึกษา และนอกสถานบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างนี้ นับสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

- 11) ความพึงพอใจด้านการบริการบ้านพักรับรองของผู้ใช้บริการที่อยู่ใน สถานบันการศึกษา และนอกสถานบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01
- 12) ความพึงพอใจในทุก ๆ ด้านของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถานบันการศึกษา และนอกสถานบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.3.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการ

1) ด้านการให้บริการความรู้

- (1) เอกสารความรู้ประเภทแผ่นพับ เผยแพร่ข้อมูลความรู้ให้ผู้มาใช้ บริการได้รับความรู้/ข้อมูลข่าวสาร มีน้อย
- (2) การให้บริการสาระความรู้เรื่องชื่อพันธุ์ไม้ โดยเฉพาะพันธุ์ไม้ที่เป็น พืชสมุนไพร มีน้อย

(3) สาระความรู้ในการบรรยายภาคสนามมีน้อยเกินไป

2) ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และวิทยากร

- (1) เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ยังขาดความนุ่มนวลสัมพันธ์
- (2) เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่วิทยากรมีน้อย
- (3) วิทยากรผู้ให้ความรู้ไม่ได้แนะนำสถานที่ที่น่าสนใจใน

3) สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

(4) วิทยากรยังค่อนข้างขาดทักษะและความรอบรู้ในการนำเสนอ

3) ด้านการจัดการพื้นที่

- (1) ถนนทางเข้าແຄ้มปีพักรแรมแคบ ไฟฟ้าแสงสว่างไม่เพียงพอ
- (2) ภูมิทัศน์รอบห้องน้ำไม่สวยงาม
- (3) ป้ายสื่อความหมายของสถานที่ ป้ายชื่อต้นไม้ บังมีน้อยและไม่

ชัดเจน

(4) สวนหย่อมไม่คอกไม้ประดับเพื่อความรื่นรมย์มีน้อย

(5) การจัดพื้นที่โดยรวมไม่มีความต่อเนื่องและมีระบบห่างไกลกันมาก

เกินไป ระหว่างແຄ้มปีพักรแรม ห้องน้ำ ห้องประชุมและบ้านพักรับรอง

4) ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก

- (1) จำนวนห้องน้ำไม่กระจายตามจุดต่าง ๆ โดยเฉพาะที่บิรเวณແຄ้มปีพักร แรมอยู่ห่างที่พักเกินไป

- (2) นำใช้ไม่สะอาดมีสีทึบและกลิ่นโคลน
 (3) ไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณทางเดินจากแม่น้ำพักเรมไปห้องน้ำยังมีน้อย
 และสว่างไม่เพียงพอ

(4) ร้านค้ามีของขายน้อย และไม่ขายข้าวอาหารจานเดียว

(5) ถังขยะไม่ทั่วถึงทั้งบริเวณ

(6) ม้าน้ำ ศาลาพักผ่อนมีน้อย

5) ด้านการใช้อาคารสถานที่

(1) ห้องประชุมเล็กเกินไป

(2) เครื่องเสียงคุณภาพยังไม่ดี

6) ด้านการจัดพื้นที่แม่น้ำพักเรม

(1) ห้องน้ำบริเวณแม่น้ำพักเรມอยู่ไกลห้องประชุมและบริเวณพื้นที่ใช้สอยอื่น ๆ

(2) เต็นท์ที่ให้บริการมีน้อย และบางหลังมีสภาพชำรุด

7) ด้านการให้บริการบ้านพักบรรรอง

(1) บ้านพักมีน้อยและอยู่ไกลห้องประชุมและบริเวณพื้นที่ใช้สอยอื่น ๆ

(2) นำใช้ในบ้านพักไม่สะอาด

(3) ถนนเข้าบ้านพักไม่สะดวก

(4) ไม่มีโทรศัพท์ไว้บริการในบ้านพัก

8) ปัญหาด้านอื่น ๆ

(1) การประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานและการให้บริการของสวนพฤกษ์ฯ

‘ ศาสตร์ธรรมชาติภาคใต้มีน้อย

(2) ผู้หญิงจะรู้สึกค่อนข้างไม่ปลอดภัยในการเดินไปห้องน้ำบริเวณแม่น้ำพักเรม

(3) บริเวณทางเดินศึกษาธรรมชาติควรดูแลให้เดินได้สะดวก

โดยผู้ใช้บริการมีข้อเสนอแนะดังนี้

ในด้านการให้บริการความรู้ ควรจะเพิ่มเติมในส่วนของเอกสารความรู้

ประเภทแผ่นพับเผยแพร่ข้อมูลความรู้ให้ผู้ใช้บริการสวนพฤกษ์ฯ ศาสตร์ธรรมชาติภาคใต้ได้รับสาระความรู้ทางวิชาการซึ่งจะเป็นการประชาสัมพันธ์สวนพฤกษ์ฯ ศาสตร์ธรรมชาติภาคใต้อีกทางหนึ่ง เพิ่มสาระความรู้เรื่องชื่อพรรณไม้โดยเฉพาะพรรณไม้ที่เป็นสมุนไพรและออกสารพุทธของสมุนไพรให้ทราบ และการให้ความรู้ในแต่ละฐานควรให้ความรู้มากขึ้นกว่าที่ดำเนินการอยู่

ในด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และวิทยากร เจ้าหน้าที่ประปาสัมพันธ์ควรขึ้นเยี้ยมเจ้มใส่และให้การดูแลผู้มาใช้บริการ เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่วิทยากร วิทยากรที่ให้ความรู้ควรแนะนำสถานที่ที่น่าสนใจในสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ รวมทั้งวรรณไม้ชันดิตต่างๆ ให้ผู้รับบริการได้รับทราบ วิทยากรที่ให้ความรู้ควรเพิ่มทักษะและรูปแบบการนำเสนอให้น่าสนใจและศึกษาค้นคว้าข้อมูลความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ ให้มีความรอบรู้มากยิ่งขึ้น

ในด้านการจัดการพื้นที่ ควรปรับปรุงถนนทางเข้าແຄ้มปีที่พักแรมให้มีความกว้างและมีไฟฟ้าให้แสงสว่างอย่างพอเพียง ปรับปรุงภูมิทัศน์รอบห้องน้ำให้มีความสวยงามด้วยพรรณไม้ที่สวยงาม ปรับปรุงป้ายสื่อความหมายที่ตั้งอาคารถนนทางและชื่อพรรณไม้ให้พอเพียงและบอกริศทางให้ชัดเจน เพิ่มจำนวนพรรณไม้และสวนหย่อม ไม้ดอก ไม้ประดับในจุดต่างๆ เพื่อความสวยงามอย่างทั่วถึง และจัดพื้นที่โดยรวมให้มีความต่อเนื่องไม่ควรไกลกันเกินไประหว่างແຄ้มปีพักแรม ห้องน้ำ ห้องประชุมและบ้านพักรับรอง

ในด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ควรเพิ่มจำนวนห้องน้ำให้พอเพียงทั่วถึงและได้มาตรฐาน โดยแยกสัดส่วน ชาย หญิง อย่างชัดเจนและแยกสัดส่วนระหว่างห้องน้ำอาบกับห้องส้วมเพื่อความสะอาดในการใช้บริการและไม่ไกลจากແຄ้มปีพักแรมมากนัก ปรับปรุงน้ำใช้ให้มีความสะอาดและได้มาตรฐาน เพิ่มจำนวนไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณทางเดินระหว่างແຄ้มปีพักแรมกับห้องน้ำให้พอเพียง จัดให้มีร้านค้าบริการที่พอเพียง เพิ่มจำนวนถังขยะให้พอเพียงและครอบคลุมทุกพื้นที่ และจัดให้มีศาลาพักผ่อนที่พอเพียง

ในด้านการใช้บริการอาคารสถานที่ ควรสร้างห้องประชุมอนุกประสงค์ที่มีขนาดใหญ่พอสำหรับผู้มาใช้บริการ และตั้งอยู่ไม่ไกลແຄ้มปีพักแรมมากเกินไป ปรับปรุงเครื่องเสียงให้มีคุณภาพได้มาตรฐานสำหรับการทำกิจกรรมกลางแจ้งในพื้นที่ที่มีบริเวณกว้าง เพิ่มจำนวนห้องน้ำให้พอเพียงได้มาตรฐานและใกล้ที่ตั้งແຄ้มปีพักแรม

ในด้านการจัดพื้นที่ແຄ้มปีพักแรม ควรสร้างห้องน้ำให้อยู่ใกล้ແຄ้มปีพักแรม จัดให้มีไฟฟ้าแสงสว่างทั่วถึง และเพิ่มจำนวนเต็นท์ที่ให้บริการอย่างพอเพียง

ในด้านการให้บริการบ้านพักรับรอง ควรเพิ่มจำนวนบ้านพักให้พอเพียงและไม่ควรไกลจากห้องประชุมและແຄ้มปีพักแรมจนเกินไป ปรับปรุงคุณภาพน้ำใช้ในบ้านพักรับรองให้ได้มาตรฐาน ปรับปรุงถนนทางเข้าบ้านพักรับรองให้มีความสะอาด และควรมีเครื่องรับโทรศัพท์ที่ให้บริการในบ้านพักรับรอง

2. อภิปรายผล

2.1 จากการศึกษาพบว่าความแตกต่างในด้านความคาดหวัง ผลบรรลุ และความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา มีความแตกต่างกัน อภิปรายได้ดังนี้

1) ความคาดหวัง และผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา

ผลบรรลุจากการใช้บริการสูงกว่าความคาดหวัง ซึ่งให้เห็นว่าสวนพุกฤษศาสตร์ วรรณคดีภาคใต้ได้ตอบสนองต่อการจัดกิจกรรมของกลุ่ม โดยเฉพาะในด้านการจัดกิจกรรม กลางแจ้ง และการศึกษาหาความรู้เป็นอย่างดี ทั้งนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดทำ สวนพุกฤษศาสตร์ที่มุ่งหวังในด้านการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านพันธุ์พืช ธรรมชาติวิทยา นิเวศวิทยาและสิ่งแวดล้อม

2) ความคาดหวัง ผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา

ผลบรรลุ สูงกว่าความคาดหวังซึ่งให้เห็นว่าสวนพุกฤษศาสตร์ วรรณคดีภาคใต้ได้ ตอบสนองต่อการใช้บริการสวนพุกฤษศาสตร์ วรรณคดีภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดกิจกรรม กลางแจ้ง เข้าค่ายพักแรม และเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

3) ความคาดหวังของผู้ใช้บริการที่อยู่ในกลุ่มสถาบันการศึกษา และนอก สถาบันการศึกษา

พบว่ามีความแตกต่างกัน โดยที่ความคาดหวังของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา สูงกว่าความคาดหวังของผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา ซึ่งให้เห็นว่ากลุ่มที่อยู่ในสถาบันการศึกษา เห็นว่าสวนพุกฤษศาสตร์ วรรณคดีภาคใต้มีรูปแบบการดำเนินงานที่สามารถจะสนองต่อความ ต้องการในการเข้ามาใช้บริการมากกว่ากลุ่มที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา โดยที่กลุ่มที่อยู่ใน สถาบันการศึกษาเห็นว่าสวนพุกฤษศาสตร์ วรรณคดีภาคใต้เป็นแหล่งของการเรียนรู้ เป็นแหล่ง ศึกษาหาความรู้ และสอดคล้องกับการที่จะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษา ในกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ได้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียน นักศึกษาได้รับ ประสบการณ์ตรง ส่วนกลุ่มนอกสถาบันการศึกษาอาจจะมองในด้านการพักผ่อน และเพื่อความ รื่นรมย์

4) ผลบรรลุของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษา

พบว่าผลบรรลุของกลุ่มที่อยู่ในสถาบันการศึกษามากกว่ากลุ่มที่อยู่นอก สถาบันการศึกษา ซึ่งให้เห็นว่าสวนพุกฤษศาสตร์ วรรณคดีภาคใต้ได้ดำเนินงานสอดคล้อง และ ตอบสนอง ตามที่กลุ่มของผู้ใช้บริการที่อยู่ในสถาบันการศึกษา ประสงค์มาใช้บริการ

5) ความพึงพอใจต่อการให้ความรู้และบริการของสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้

พบว่าความพึงพอใจในด้านเนื้อหาสาระไม่แตกต่างกัน ซึ่งให้เห็นว่าสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้ได้จัดให้ความรู้ที่ชัดเจน มีความพอใจเท่ากัน รวมทั้งยังแสดงให้เห็นถึงระดับเท่ากันของมาตรฐานของการให้บริการที่มีต่อกลุ่มต่าง ๆ ส่วนด้านสื่อสารให้เห็นว่าผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษาให้การสนับสนุนที่จะศึกษา แสวงหาความรู้จากสื่อต่าง ๆ ที่สวนให้บริการ จึงทำให้ความพึงพอใจในด้านสื่อต่างกันไป

6) ความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านการติดต่อเจ้าหน้าที่

พบว่าความพึงพอใจของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษาจะมีความพึงพอใจสูงกว่าผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา ซึ่งให้เห็นว่ากลุ่มที่อยู่นอกสถาบันการศึกษาที่มาใช้บริการจะเป็นกลุ่มน้ำเสียงที่ผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษามักจะมาใช้บริการเป็นรายบุคคล กลุ่มบอย ทำให้กลุ่มของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษาได้รับการบริการจากเจ้าหน้าที่ใกล้ชิดกว่า อีกทั้งผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษาอยู่ในวัยทำงาน มีประสบการณ์ และมีมาตรฐานของการติดต่อกับบุคคลต่าง ๆ ทำให้ความพึงพอใจมีน้อยกว่าผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา

7) ความพึงพอใจด้านการจัดการพื้นที่ และด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก

ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษามีความพึงพอใจสูงกว่าผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา ซึ่งให้เห็นว่ากลุ่มที่อยู่ในสถาบันการศึกษาจะมีความต้องการในเรื่องการศึกษาหากความรู้มากกว่าด้านอื่น ๆ ส่วนผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษาจะเน้นถึงการใช้บริการที่เน้นเรื่องความรื่นรมย์บาระกอบด้วย

8) ความพึงพอใจด้านการใช้อาคารสถานที่

พบว่าความพึงพอใจในด้านการใช้อาคารสถานที่ของผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา และผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งให้เห็นว่าสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้มีความพร้อมในเรื่องของการใช้อาคารสถานที่ที่จัดไว้ให้แก่ผู้ใช้บริการ จึงทำให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้ใช้บริการทั้งสองกลุ่ม

9) ความพึงพอใจด้านการจัดบริเวณแคนป์พักระนง และการบริการด้านบ้านพัก

รับรอง

ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษาจะมีความพึงพอใจสูงกว่าผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา ซึ่งให้เห็นว่าผู้ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษาค่อนข้างที่จะมองในเรื่องของการตอบสนองด้านความสะดวกสบายมากกว่าด้านศึกษาหากความรู้ที่จะได้จากการใช้บริการ

2.2 จากการศึกษาข้อมูลด้านปัญหาอุปสรรคของผู้ใช้บริการ พบว่ามีปัญหา และอุปสรรค ดังนี้

1) ด้านการให้บริการความรู้

ผู้ใช้บริการได้เสนอปัญหาสรุปได้ 2 ประการ

(1) เอกสารความรู้ แผ่นพับ มีน้อย

(2) การให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของพันธุ์ไม้มีน้อย

จากปัญหาที่ผู้ใช้บริการเสนอไว้อาจมีสาเหตุจากการที่ ผู้ที่อยู่นอก

สถาบันการศึกษาใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรมในกลุ่มของตนเองเป็นส่วนใหญ่ และไม่ค่อยได้สัมผัส กับการศึกษาความรู้ที่สวนพฤกษศาสตร์จัดไว้ให้ ทำให้การได้รับบริการความรู้มีน้อย

2) ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และวิทยากร

พบว่ามีปัญหาในด้านการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการ เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการความรู้มีอยู่น้อย และในด้านความรู้ ความสามารถที่ขาดประสมการณ์ของเจ้าหน้าที่

3) ด้านการจัดการพื้นที่

ผู้ใช้บริการมีปัญหาในเรื่องการใช้ถนนหนทาง ไฟฟ้าแสงสว่าง การจัด ภูมิทัศน์ การขาดป้ายสื่อความหมาย และสวนหย่อมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

4) ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก

ผู้ใช้บริการมีปัญหาในเรื่องห้องน้ำไม่เพียงพอ น้ำอุปโภคไม่สะอาด ร้านขาย อาหารมีน้อย ถังขยะไม่เพียงพอ และศาลาพักผ่อนมีน้อย

จากประเด็นข้อ 3) และ 4) พบว่าในการจัดการพื้นที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ส่วนด้านที่เป็นสิ่งก่อสร้าง มีการสร้างนานาแล้วและชำรุดไปตามสภาพ ถนนบางช่วงลักษณะ เกิดการฉะล้าง การวางแผ่นพัฒนาไม่ต่อเนื่อง ประกอบกับสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ไม่มี แผนแม่บทเป็นแนวทางในการพัฒนาเป็นระยะ ทำให้การพัฒนาขาดความต่อเนื่องและเกิดเป็น ปัญหา

5) ด้านการจัดพื้นที่แฝงปักแรنم

ผู้ใช้บริการเสนอปัญหารือเรื่องเด็นท์พักแรنمมีน้อย และบางส่วนชำรุดเสียหาย ห้องน้ำอยู่ไกลจากพื้นที่พักแรنم

พบว่าปัญหาดังกล่าว เกิดจากการที่ห้องน้ำจัดทำแยกไว้ต่างหากจากที่ กางเต็นท์พักแรنم ทำให้ผู้ใช้บริการรู้สึกเป็นปัญหาว่าไกล โดยเฉพาะเมื่อต้องใช้ห้องน้ำในเวลา กลางคืน ส่วนเด็นท์พักแรนมีการจัดซื้อมาเป็นเวลา 3-4 ปี มาแล้วทำให้บางส่วนขาดชำรุดไปตาม สภาพ

6) ด้านบ้านพักรับรอง

ผู้ใช้บริการเสนอปัญหาเรื่องจำนวนบ้านพักน้อย อยู่ค่อนข้างไกลจากอาคารส่วนอื่น ๆ ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการใช้สอย น้ำใช้ในบ้านพักไม่สะอาด ถนนทางเข้าค่อนข้างชรุขระและไม่มีโทรศัพท์ด้วยบริการในบ้านพัก

จากปัญหาดังกล่าวพบว่า มีบ้านพักรับรองเพียง 2 หลังจำนวน 8 ห้องนอนซึ่งสามารถรองรับได้ประมาณ 30 คน ซึ่งบางครั้งกลุ่มที่มาใช้บริการเป็นหมู่คณะหลายคน ทำให้ไม่เพียงพอต่อการพัก น้ำใช้ของบ้านพักมีปัญหาร่องระบบท่อรั่ว ทางเข้าบ้านพักเป็นถนนลูกรังค่อนข้างลาดทำให้ฝนตกจะในหน้าฝน ส่วนการมีโทรศัพท์ไว้บริการในบ้านพักยังไม่มีการจัดเตรียมไว้ ทั้งนี้ในเรื่องที่ผู้ใช้บริการคาดหวังในเรื่องความสะอาดสวยงาม เป็นสิ่งที่ทางส่วนพุกามศาสตร์วรรณคดีภาคใต้จะต้องชี้แจงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ให้ผู้ใช้บริการเข้าใจต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

3.1.1 ข้อเสนอแนะต่อส่วนพุกามศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

1) ส่วนพุกามศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ได้ตอบสนองในการจัดทำกิจกรรมนอกพื้นที่ และการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ของกลุ่มผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในลักษณะของการบูรณาการสิ่งที่ได้เรียนรู้ในต่างจากห้องเรียนกับประสบการณ์จริง ดังนั้นส่วนพุกามศาสตร์วรรณคดีภาคใต้จึงเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญที่มีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนให้กระบวนการเรียนรู้ของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ส่วนพุกามศาสตร์วรรณคดีภาคใต้จึงควรที่จะมีทิศทางในการทำงานเพื่อรับการตอบสนองต่อกระบวนการเรียนรู้ และการศึกษาทำความรู้ของสถาบันการศึกษาโดยจะต้องปรับปรุงพัฒนาข้อค้อยในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มาใช้บริการให้ได้ประโยชน์สูงสุด โดยควรมีการปรับปรุงและพัฒนาดังนี้

(1) ด้านการให้บริการความรู้

- จัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่ให้มากขึ้น
- จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ ทั้งในเรื่องวรรณโน้มในวรรณคดีความรู้เรื่องพืชสมุนไพร ความรู้เรื่องนิเวศวิทยาป่าไม้ และในเรื่องทรัพยากรป่าไม้ที่เกี่ยวข้องโดยให้สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ในกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ของสถานศึกษา

- จัดทำป้ายสื่อความหมายในจุดบริเวณที่เหมาะสมให้มากขึ้น

(2) ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่วิทยากร

- พัฒนาให้เจ้าหน้าที่มีความรู้ในการเป็นวิทยากรมากขึ้น
- ปรับแนวคิดและวิสัยทัศน์ของเจ้าหน้าที่ในการให้การบริการแก่ผู้มา

ใช้บริการ

ช่วยเหลือ
ช่วยเหลือ
ช่วยเหลือ

- เพิ่มพูนพัฒนาความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ความ

(3) ด้านการจัดการพื้นที่

- ปรับปรุงถนนภายในพื้นที่
- ปรับปรุงภูมิทัศน์ทั่วบริเวณ
- จัดทำสวนหย่อมไม้ดอกไม้ประดับเพื่อการพักผ่อนให้เหมาะสมตาม

สภาพพื้นที่

(4) ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

- จัดสร้างห้องน้ำให้เพียงพอ และกระจายไปตามพื้นที่ที่มีการใช้สอย
- บริเวณแคน็ปปิ้กแรมควรเน้นเรื่องแสงสว่างและความปลอดภัย
- ปรับปรุงระบบกรองน้ำใช้ในพื้นที่ให้สะอาด
- จัดหาถังขยะให้เพียงพอและวางกระจายตามพื้นที่ที่ใช้สอย
- ควรมีร้านขายอาหารที่มีสุขอนามัย
- จัดทำม้านั่งพักผ่อนให้เพียงพอและกระจายตามพื้นที่ใช้สอย

(5) ด้านการใช้อาคารสถานที่

- ควรปรับปรุงเครื่องเสียงที่ใช้ในห้องประชุมให้มีคุณภาพเพียงพอ

(6) ด้านการจัดพื้นที่แ肯็ปปิ้กแรม

- จัดสร้างห้องน้ำรองรับไว้ให้เพียงแก่จำนวนผู้ที่เข้ามาใช้บริการ และ
- ควรอยู่ใกล้พื้นที่ตั้งแ肯็ปปิ้กแรมเพื่อสะดวกในการใช้สอย
- จัดหาเต็นท์พักแรมที่มีคุณภาพดีทนทานที่ชารุด และให้มีจำนวน

เพียงพอ

(7) ด้านการให้บริการบ้านพักรับรอง

- ควรปรับปรุงคุณภาพน้ำใช้ในบ้านพัก
- ปรับปรุงถนนเข้าบ้านพัก และป้องกันการฉะพังทลายของคิน

2) สรุปถุณศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ ควรประสานงานกับหน่วยงานและ

องค์กรต่างๆ ดังนี้

(1) ควรประชาสัมพันธ์และประสานงานกับสถาบันการศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้รู้จักและเข้ามาใช้ประโยชน์ค้านต่าง ๆ จากสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้มากขึ้น

(2) ควรประสานหน่วยงานในระดับจังหวัดเพื่อสนับสนุนการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านพฤกษศาสตร์ ตลอดจนประสานกับองค์กรท้องถิ่นเพื่อร่วมมือกันในการพัฒนาสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ให้เกิดประโยชน์กับชุมชนท้องถิ่นให้มากที่สุด

3.1.2 ข้อเสนอต่อกรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีป่า และพันธุ์พีช

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีป่า และพันธุ์พีช ควรหาแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานที่ดำเนินการในลักษณะเช่นเดียวกันกับสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ เพื่อจัดทำแผนแม่บท และกำหนดพิธิทางที่ชัดเจนต่อเนื่องระยะยาว รวมทั้งจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้เพียงพอ

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1) ควรให้มีการศึกษาในภาคอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบแล้วเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาในเชิงนโยบายโดยรวม

2) ควรจะมีการศึกษาติดตามผลกลุ่มที่เคยมาใช้บริการว่ามีความคิดเห็นต่อการ

ให้บริการ รวมถึงการได้นำความรู้จากสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ไปใช้ประโยชน์มากน้อยเพียงใด

3) ควรจะมีการศึกษาเชิงลึก ถึงความคาดหวัง ความต้องการ และความพึงพอใจของกลุ่มนักศึกษาเป็นอย่างที่หลากหลายยิ่งขึ้น เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการบริหารจัดการ การบริการของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการให้มากที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

เกynom จันทร์แก้ว (2530) วิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร อักษรสยามการพิมพ์ กุล趁 ธนาพงศ์ชร (2530) ประโภชน์และการบริการ (พิมพ์ครั้งที่เจ็ด) กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

จักรี โภคผล (2532) “ผลความไม่ต่อเนื่องของการส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อการบริการ การท่องเที่ยว” รายงานการสัมมนาเรื่อง การส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่ต่อเนื่องค่อสภาวะเศรษฐกิจและสังคม กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำลอง เพ็งคล้าย (2536) “สวนพฤกษาศาสตร์” ราชบัณฑิตสถาน เล่มที่ 2 (ธันวาคม) : 96-100 ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2542) การวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชุมพล งามผ่องใส (2531) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2536) “การให้บริการแบบครบวงจร : แนวทางการให้บริการเชิงรุกของ กรรมการปักธงชัย” เทศกิจวัฒนธรรม 88, (กรกฎาคม) : 8-20

หักษิณा นิมนตร์รัตน์ (2533) “ความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) : แนวคิดและ ข้อจำกัดของการใช้” จุดสารการท่องเที่ยว 1 (กุนกานันธ์-พฤฒาภรณ์ 2533) 61.

นิกร เกเลียงพินัย (2544) “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาสวนพฤกษาศาสตร์พุแค จังหวัดยะลา” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร ทรัพยากรป่าไม้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บรรจบ กาญจนคุล (2523) คำบรรยายกฎหมายปักธง กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

ปรัชญา เวสารัชช์ (2540) บริการประชาชนทำได้ไม่ยาก (ถ้าอยากทำ) กรุงเทพมหานคร บริษัทกราฟฟิคฟอร์เมท (ไทยแลนด์) จำกัด

ประกาศ ตั้งตรงกิจวงศ์ (2532) “รายงานเรื่อง ผลกระทบจากการท่องเที่ยว” รายงานการสัมมนา เรื่องการ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่ต่อเนื่องค่อสภาวะเศรษฐกิจและสังคม กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประยุร กาญจนคุล (2491) กฎหมายปักธง พระนคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พิทักษ์ ตรุษทิม (2538) “ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการในการบริการของกรุงเทพมหานคร : ศึกษากรณีสำนักงานเขตบ้านนาวา” ภาคนิพนธ์ปริญญา

รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

พิสมัย วิญญาลสวัสดิ์ และคณะ (2528) จิตวิทยาสังคมร่วมสมัย กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์สยาม
ศึกษาจำภาค

ไพบูลย์ เจริญพาณิช (2539) “ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการตามโครงการโรงพัก
ของเรา : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจนครบาลรายภูรบูรณะ” ภาคนิพนธ์ปริญญา

ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเกริก

กราเดช พยัชร์วิเชียร (2525) “การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว” จุลสารการท่องเที่ยว 3 (เมษายน
2525)

ณัฐวรรณ ตันไทย (2533) “พฤติกรรมให้บริการของเจ้าหน้าที่กองควบคุมฯ สำนักงาน

คณะกรรมการอาหารและยา ต่อประชาชนที่มาติดต่อ” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตร์
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2541) “รายงานการศึกษาเพื่อทบทวนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคเหนือ
ตอนบน” เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เมตตา เศวตเลข (2539) “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทนันทนาการ :
ศึกษาเฉพาะกรณี สวนสัตว์ดุสิต” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

โยธิน กันสนะบุษ และชุมพล พูลภัทรชีวิน (2524) จิตวิทยา พระนคร สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ

รัชยา ฤกานิช ไซบันน์ท์ (2535) “ความพึงพอใจของผู้ประกันตนต่อการบริการทางการแพทย์”

ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสังคม
มหาวิทยาลัยเกริก

รัฐุติ จียมศรีพงษ์ (2542) “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณ

ชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ลำพอง ศรีทับทิม (2533) “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
บริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์

มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วัลลภา ชาญหาด (2532) “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการสาธารณูปการด้านรักษาระบบสุขาภิบาลในกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี สาขาวิชาสุขาภิบาล มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิชิต อุกกะโชค (2545) “ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมล่องแก่งน้ำร้า ยำเกอแม่จริม จังหวัดน่าน” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาบริหารทรัพยากรป่าไม้ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วินลสิตธิ์ ทรงกร (2535) พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม : มูลฐานทางพฤติกรรมเพื่อการออกแนวและวางแผน กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศิรินภา จำรนวน และพิพယัลย์ สุรินยา (2530) “วิชาจิตวิทยาสิ่งแวดล้อม” (เอกสารประกอบคำบรรยาย) ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิริวุฒิ อุยู่ครรภ์ (2524) “การประเมินค่าสินค้าที่มีไว้ได้ผ่านตลาด ศึกษาเฉพาะเรื่องสวนลุมพินี” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาสุขาภิบาล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศุภษ์วิจัยป่าไม้ (2541) คู่มือพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแนวการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรุงเทพมหานคร การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2540) รายงานข้อสรุปท้ายการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบาย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (พิมพ์ครั้งที่2) กรุงเทพมหานคร กองบริการที่ปรึกษา ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

สมชาย ไชวัพันธ์ (2539) “การสนับสนุนความต้องการของชุมชนของรัฐ : ศึกษาเฉพาะกรณีการจัดหน่วยบริการอาเภอเคลื่อนที่ อำเภอวนรนิวัต จังหวัดสกลนคร”

วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี สาขาวิชาสุขาภิบาล มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนพุทธศาสนา (2542) “สวนพุทธศาสนา และสวนรุกขชาติ” (เอกสารอัคสำเนา) ส่วนพุทธศาสนาป่าไม้ สำนักวิชาการป่าไม้ กรมป่าไม้

ส่วนอุทิyanทางทะเล (2541) รายงานการฝึกอบรมหลักสูตรการให้การบริการด้านการท่องเที่ยว สำหรับเจ้าหน้าที่อุทยาน กรุงเทพมหานคร กรมป่าไม้

สันติ ชุตินธร (2526) “การพัฒนาการท่องเที่ยวกับการอนุรักษ์สภาวะแวดล้อม” วุลสารการท่องเที่ยว 1 (สิงหาคม 2526) 81.

- สุพีร์ ธีรดากร (2525) จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพมหานคร สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด สุราษฎร์ เชยญูมาส (2525) “การจัดการพื้นที่นันทนาการ” เอกสารประกอบคำบรรยายวิชา อนุรักษ์ 497 ภาควิชาอนุรักษ์ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุราษฎร์ เชยญูมาส (2535) แนวทางการจัดสร้างสวนสาธารณะ ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- .(2537) การศึกษารูปแบบและขนาดที่เหมาะสมของพื้นที่สวนสาธารณะในเขต กรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุราษฎร์ เชยญูมาส และศิริลักษณ์ ปันเกยร (2535) “นันทนาการกับการป่าไม้ชุมชน” เอกสาร ประกอบการสอนชุดวิชาการป่าไม้ชุมชน หน่วยที่ 8-15 สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สุรังค์ จันทร์เอม (2524) สุขภาพจิต กรุงเทพมหานคร อักษรบัณฑิต
- สุวรรณชัย ฤทธิรักษ์ (2535) ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ในหนังสือการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการพื้นที่ดิน
- หลุย จำปาเทศ (2533) จิตวิทยาการชูงิ่ว กรุงเทพมหานคร บริษัท สามัคคีสาส์น จำกัด คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อมร รักษาสัตย์ (2522) บทบาทของผู้บังคับบัญชาในการส่งเสริมประสิทธิภาพของข้าราชการ กรุงเทพมหานคร สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย
- อัน นิมนานเหมินทร์ (2516) “การวางแผนเมืองระบบขยายความเจริญของนครหลวง” รายงาน สำนักงานเรื่องปัญหานครหลวง กรุงเทพมหานคร สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย
- เอกศิริ สิริพงษ์ทักษิณ (2533) “การศึกษาประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชนของสำนัก ทะเบียนอำเภอเขตเพชรบูรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากำลัง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เออมอร ประจวนมณฑ (2538) “การพัฒนาบุคลากรเพื่อรับการท่องเที่ยว” เอกสารประกอบการ สัมมนา เรื่อง ศักยภาพของแผนพัฒนาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่รองรับการท่องเที่ยว ของไทยในศตวรรษหน้า กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เอื้อมพร วีสมหมาย (2525) “สวนสาธารณะและที่พักผ่อนหย่อนใจ” วันเดือนไม้ประจำปีแห่งชาติ 2525 กองสวนสาธารณะ สำนักสวัสดิการสังคม
- .(2527) หลักการจัดสวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ภาควิชาพืชสวน

- Bertam, M.G. (1964). *Organization and their Managing*. New York: The Free Press of Glencoe.
- Buston T.L. and Magaret Roberts, (1975). *An Introduction to town Planning Techniques*. London: Hutchrisow.
- Carson, J.J. (1963). *Public Administration in Modern Societies*. New York: Mc Graw Hill, Book Company.
- Clawson and Knetsch J.L. (1966). *Economic of Outdoor Recreation*. Baltimoor: The John Hopkins Press.
- Hackett, Brian. (1971). *Landscape Planning ad Introduction to Theory and Practice*. New Castle, Eng.: Oriel Press.
- Hall, E.T. (1966). *The Hidden Dimension*. Garden City, New York: Doubleday.
- Halprin, L. (1963). *Cities*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Katz, Elihu. and Danet, Brenda. (1973). *Bureaucracy and the Public*. New York: Basic.
- Krech, David and Crutchfield, Richards. (1962). *Individual in Society*. New York: Mc.Graw-Hill.
- Lewin, Kurt. (1951). "Field Theory and Learning" Ind. Cartwright (ed.) *Field Theory in Social Science: Selected Theoretical paper by Kurt Lewin*. New York: Harper and Row.
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and Personality*. 2 nd ed. NewYork: Harper and Row.
- Max, Webber. (1966). *The Theory of Social and Economic Organization*. New York: The Free Press.
- Millet, J.D. (1996). *Management in the Public Service*. New York: Mc Graw Hill, Book Company.
- Newman, Sandra J. (1977). *Human Response to Tall Building*. Pennsylvania: Dowden Hutchison & Press.
- O'Reilly, A.M. (1986). "Tourism Carrying Capacity: Concept and Issue". *Tourism and Management*. December.
- Pearce, D.G. and Kirk, R.M. (1986). "Carrying Capacities for Coastal Tourism: Urep." *Industry and Environment*. January-March.
- Romney, Ott. (1945). *Off the Job Living*. New York: A.S. Barnes.

Shelly, Maynard W. (1975). *Responding to Social Change*. Pennsylvania: Dowden Hutchision & Press.

Tiffin, Joseph. and Esnest J. Mccormic, (1965). *Industrial Psychology*. Englewood Cliffs N.J.: Prentice Hall.

Wallestein, Harvey. (1971). *A Dictionary of Psychology*. Maryland: Penquin Books.

Wolman, Benjamin B. (1973). *Dictionary of Behavioral Science*. Van Nostrand: Rein Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เลขที่แบบสอบถาม.....

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

เรื่อง

ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะทราบข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้ ว่าผู้ที่มาใช้บริการของสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้มีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการให้บริการของสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้อย่างบ้าง ทั้งนี้เพื่อจะนำมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงานของสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้ให้มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการให้ได้มากที่สุด

2. คำตอบในแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่ขอความร่วมมือจากท่านได้กรุณาตอบคำถามทุกข้อตรงตามความจริงที่ปฏิบัติ และตรงตามความคิดเห็นของท่าน

3. เลขที่แบบสอบถามมีไว้เพื่อการติดตามแบบสอบถามเท่านั้น

4. แบบสอบถามทั้งหมดมี 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ ของผู้ใช้บริการ

ตอนที่ 2 รูปแบบและลักษณะของการมาใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดี

ภาคใต้

ตอนที่ 3 ความคาดหวังในการเดินทางไปใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดี

ภาคใต้

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้

ตอนที่ 5 ปัญหาในการใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการที่อยากริบสวนพฤกษศาสตร์วรวรรณคดีภาคใต้มีการจัดการในด้านต่าง ๆ

5. ผู้วิจัยได้รับข้อมูลทุกท่านที่กรุณารอแบบสอบถามและให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ หน้าข้อความ และช่องในตารางที่ตรงกับ
ความจริงและความคิดเห็นของท่าน

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

(นายวัชรินทร์ นวลแก้ว)

นักศึกษาปริญญาเกียรติศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร
สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ตอนที่ 1 : ข้อมูลสภาพพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ ของประชาชนผู้มารับความรู้ และบริการ

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ ปี

3. การศึกษา

☐ 1. ไม่ได้เรียนหนังสือ	☐ 2. จบชั้นประถม	☐ 3. จบชั้นมัธยม
☐ 4. ระดับปวช.	☐ 5. ระดับปวส.	☐ 6. ระดับปริญญาตรี
☐ 7. สูงกว่าปริญญาตรี		

4. สถานภาพสมรส

1. โสด 2. สมรส 3. หม้าย / หย่าร้าง

5. ภูมิลำเนา

☐ 1. จังหวัดสงขลา	☐ 2. จังหวัดอื่นๆในภาคใต้
☐ 3. จังหวัดในภาคอื่น (ระบุ).....	

6. การดำรงตัวแห่งในสังคม

1. ในสถาบันการศึกษา...

- 1.1 ครูผู้สอน
- 1.2 ผู้บริหาร
- 1.3 อื่นๆ (ระบุ).....

2. นอกสถาบันการศึกษา...

- 2.1 กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน
- 2.2 กรรมการกลุ่มองค์กร
- 2.3 นักการเมืองท้องถิ่น
- 2.4 อื่นๆ (ระบุ).....

7. การประกอบอาชีพหลัก

- 1.ยังไม่มีอาชีพ

- 2.มีอาชีพ...(ตอบเพียงข้อเดียว)

☐ 2.1 รับจ้างทั่วไป	☐ 2.2 ทำงานบ้าน
☐ 2.3 เกษตรกรรม	☐ 2.4 ลูกจ้างชั่วคราว

☐ 2.5 ลูกจ้างประจำ	☐ 2.6 พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ 2.7 พนักงานบริษัทเอกชน	☐ 2.8 เจ้าของธุรกิจ
☐ 2.9 งานด้านบริการ	
☐ 2.10 ข้าราชการหน่วยงาน (ระบุ).....	
☐ 11. อื่นๆ (ระบุ).....	

8. รายได้

1. ยังไม่มีรายได้
 2. มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน บาท

ตอบที่ 2 : รูปแบบและลักษณะของการมารับความรู้ และบริการของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

1. วัตถุประสงค์ของท่านในการมาใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

☐ 1. เพื่อการศึกษาหาความรู้	☐ 2. เพื่อการศึกษาวิจัย
☐ 3. เพื่อใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรม	☐ 4. เพื่อใช้อาคารสถานที่ในการจัด
กลางแจ้ง / เข้าค่ายพักแรม
	ประชุม สัมมนา
☐ 5. เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	

2. พาหนะที่ท่านใช้ในการเดินทางมาเยี่งสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

☐ 1. รถยนต์ส่วนตัว	☐ 2. รถยนต์โดยสารประจำทาง
☐ 3. รถของหน่วยงาน	☐ 4. เช่ารถ

3. ระยะเวลาที่ท่านใช้ในการเดินทางจากที่พักถึงสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

ใช้เวลา ชม. นาที

4. ระดับความสะดวกในการเดินทางมาสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

☐ 1. ไม่สะดวก
☐ 2. สะดวกน้อย
☐ 3. สะดวกค่อนข้างน้อย
☐ 4. สะดวกปานกลาง
☐ 5. สะดวกค่อนข้างมาก
☐ 6. สะดวกมาก

5. ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวของท่าน

5.1 การเคยมาเที่ยวที่สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

- 1. ไม่เคยมา
- 2. เคยมา ครั้ง

5.2 การเคยไปเที่ยวในสถานที่ต่างๆ เช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกข์ชาติ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ

- 1. ไม่เคย
- 2. เคย ครั้ง

6. แหล่งที่ท่านได้รับทราบข้อมูลของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

- 1. แผ่นพับประชาชนพันธ์
- 2. สื่อวิทยุ / โทรทัศน์
- 3. การบอกเล่า...(ระบุ)
 - 3.1 จากจ้าหน้าที่ของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้
 - 3.2 จากผู้ที่เคยมาใช้บริการสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

ตอนที่ 3 : ความคาดหวังในการมารับความรู้ และบริการของส่วนพุกษศาสตร์วิเคราะห์ภาคใต้

ประเด็น	ความคาดหวังก่อนมาใช้บริการ						ผลบรรลุเมื่อมามาใช้บริการแล้ว					
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย	ไม่คาดหวัง	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย	บรรลุผล
1. เพื่อการศึกษาหาความรู้												
2. เพื่อการศึกษาวิจัย												
3. เพื่อใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมกลางแจ้ง / เข้าค่ายพักแรม												
4. เพื่อใช้อาคารสถานที่ในการจัดประชุมสัมมนา												
5. เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ												

ตอนที่ 4 : ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้ความรู้ และบริการของส่วนพุกษศาสตร์วิเคราะห์ภาคใต้

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย	ไม่พอใจ
1. ความพึงพอใจด้านการให้บริการด้านความรู้						
1.1 ด้านเนื้อหาสาระ						
1.1.1 เนื้อหาสาระความรู้ที่เกี่ยวกับไม่วิเคราะห์ภาคใต้ที่ตรงกับความต้องการ						
1.1.2 ความชัดเจนและรายละเอียดของเนื้อหา						
1.1.3 ความรู้เกี่ยวกับการปลูกและดูแลรักษาพันธุ์ไม้						

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	ไม่พอใจ
1.2 ด้านสื่อในการให้บริการความรู้						
1.2.1 เอกสารเผยแพร่ ต่างพิมพ์เกี่ยวกับพันธุ์ไม้ในวรรณคดี						
1.2.2 ป้ายสื่อความรู้เกี่ยวกับป้าขี้อ พันธุ์ไม้						
1.2.3 ป้ายสื่อความรู้เกี่ยวกับไม้ในวรรณคดี						
1.2.4 การให้บริการของห้องสมุด						
2. ความพึงพอใจด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และวิทยากร						
2.1 ความสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่						
2.2 การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านการต้อนรับ						
- สุภาพอ่อนน้อม						
- เอื้อเพื่อเพื่อแผ่						
- อัชญาศักดิ์						
- การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย						
2.3 การให้บริการของเจ้าหน้าที่ วิทยากรด้านวิชาการ						
- ความรู้ของเจ้าหน้าที่						
- ให้ความรู้ด้วย เช่น ใจง่าย						
- พูดคุยเป็นกันเอง ชวนติดตาม						
3. ความพึงพอใจด้านการจัดการพื้นที่						
3.1 การจัดโครงสร้างพื้นฐาน ถนน หนทาง						
3.2 การจัดวางตำแหน่งของอาคาร เหมาะสมกับสภาพพื้นที่						
3.3 การจัดภูมิทัศน์ของพื้นที่ทั่วบริเวณ						

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	ไม่พอใจ
3.4 การจัดแปลงรวมรวมพื้นที่ไม่ว่าใน วรรณะดี						
3.5 สภาพบริเวณบ้านพักรับรอง						
3.6 สภาพบริเวณพื้นที่แฝดบ้านพักเรน						
4. ความพึงพอใจในด้านการจัดการสิง ^{ห้อง} อันวายความสะดวก						
4.1 สภาพถนนหนทางภายในพื้นที่						
4.2 สถานที่จอดรถ						
4.3 จำนวนห้องน้ำ						
4.4 ความสะอาดของห้องน้ำ						
4.5 มีร้านอาหาร ร้านค้าบริการ						
4.6 ความสะอาด เป็นระเบียบบริเวณ ร้านค้า						
4.7 ป้ายสื่อความหมายประเภทต่าง ๆ - ป้ายแสดงผังบริเวณ						
- ป้ายชื่อกลุ่มสถานที่						
- ป้ายให้ความรู้ทั่วๆไป						
- ป้ายบอกชื่อชนิดพื้นที่ไม่ว่า						
4.8 มีถังขยะพอเพียง						
5. ความพึงพอใจด้านการใช้บริการ อาคารสถานที่						
5.1 ความพร้อมของการให้บริการใช้ อาคารในการอบรุณ ประชุม และ สัมมนา						
- โต๊ะ เก้าอี้						
- เครื่องโสตทัศนูปกรณ์						
- เครื่องเสียง						
- จำนวนคนที่สามารถรองรับได้						
- จำนวนห้องน้ำ						
- จำนวนห้องประชุม						

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	ไม่พอใจ
5.2 ความสะอาดทั่วๆ ไปของอาคาร						
5.3 ความสะอาดห้องน้ำ						
5.4 การจัดอาหารเพื่อการใช้สอยของผู้ มารับความรู้และบริการ						
5.5 การจัดส่วนให้บริการความรู้ บอร์ด นิทรรศการ และบอร์ด ประชาสัมพันธ์						
6. ความพึงพอใจด้านการจัดบริเวณ พื้นที่แฉ้มปีพักเรียน						
6.1 ความเป็นสัดส่วนของพื้นที่						
6.2 สภาพภูมิทัศน์ของพื้นที่แฉ้มปีพัก เรียน						
6.3 ความสะอาดในการเข้าใช้พื้นที่						
6.4 จำนวนห้องน้ำ						
6.5 ความสะอาดของห้องน้ำ						
6.6 ไฟฟ้าแสงสว่าง						
6.7 มีดังขยะพอเพียง						
7. ความพึงพอใจด้านการบริการบ้าน พักรับรอง						
7.1 ความพอใจของบ้านพัก						
7.2 ความสะอาดในการเข้าพัก						
7.3 ถึงอำนวยความสะดวกความสะอาดในบ้านพัก						
7.4 การจัดสภาพพื้นที่บริเวณบ้านพัก						
7.5 ความปลอดภัยบริเวณบ้านพัก						

ตอนที่ 5 ปัญหาในการใช้บริการส่วนพุกามาสตร์วัฒนคีภาคใต้**1. ด้านการจัดการพื้นที่**

.....
.....
.....

2. ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก

.....
.....
.....

3. ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่

.....
.....
.....

4. ด้านการให้บริการความรู้

.....
.....
.....

5. ด้านการใช้บริการอาคารสถานที่

.....
.....
.....

6. ด้านการจัดพื้นที่แคนป์ปิ้กแรม

.....
.....
.....

7. ด้านการให้บริการบ้านพักบรรจง

.....
.....
.....

8. ปัญหาด้านอื่นๆ

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการที่อยากให้ส่วนพฤษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้มีการจัดการในด้านต่อไปนี้อย่างไรบ้าง

1. ด้านการจัดการพื้นที่

2. ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก

3. ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่

4. ด้านการให้บริการความรู้

5. ด้านการใช้บริการอาคารสถานที่

6. ด้านการจัดพื้นที่เก็บปีพักแรม

7. ค้านการให้บริการบ้านพักบอร์ง

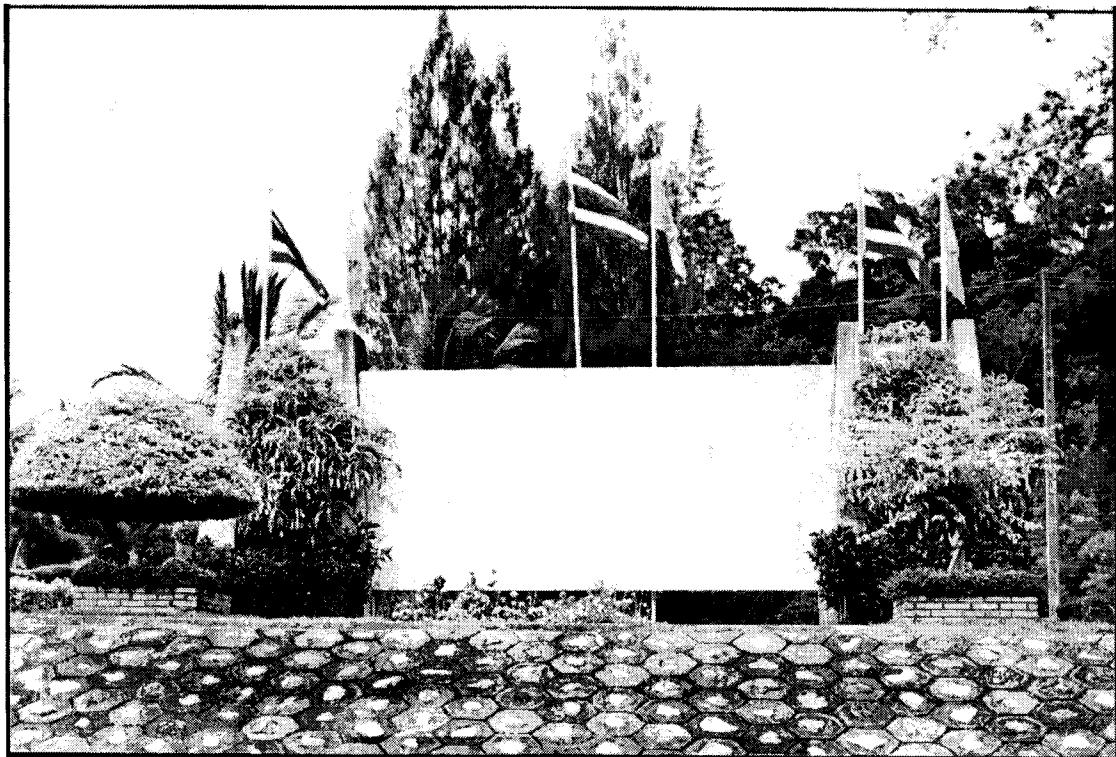
.....
.....
.....

8. ข้อเสนอแนะค้านอื่น ๆ

.....
.....
.....

ภาคผนวก ๘

ภาพแสดงพื้นที่ทั่วไป และกิจกรรมของสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

ป้ายสวนพฤษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

ป้ายแสดงผังบริเวณ

บริเวณพื้นที่สวนพักผ่อนหย่อนใจ

ทัศนียภาพบริเวณศาลาพักผ่อนกลางน้ำ

บริเวณพื้นที่สวนพักผ่อนห่ายอนใจ

บริเวณพื้นที่สวนพักผ่อนห่ายอนใจ

อาคารอเนกประสงค์

ให้บริการห้องประชุม

ให้บริการความรู้แก่ผู้มาใช้บริการที่เป็นหมู่คณะ

ให้บริการความรู้แก่เยาวชน

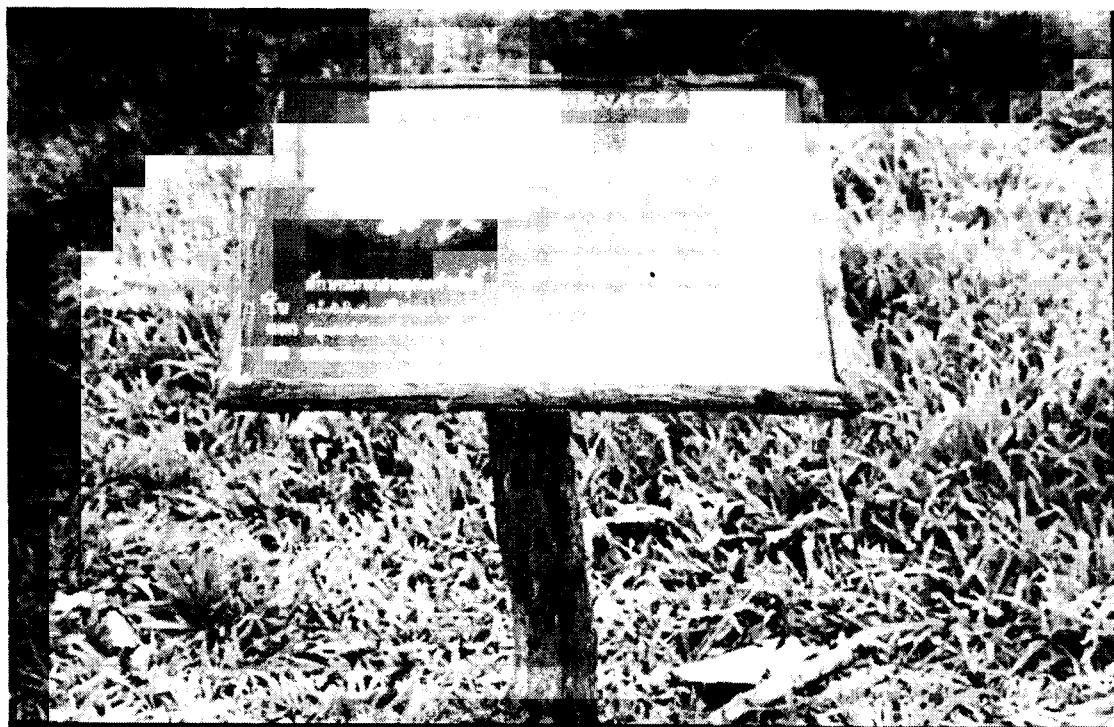
กลุ่มนักเรียนที่มาศึกษาหาความรู้

การจัดให้ความรู้ในแปลงรวมพรมไม้วารรณคดี

ให้บริการความรู้เกี่ยวกับพันธุ์ไม้

ป้ายสื่อความหมายให้ความรู้เรื่องพันธุ์ไม้

ป้ายสื่อให้ความรู้บริเวณทางเดินศึกษาธรรมชาติ

บ้านพักนักท่องเที่ยว

บริเวณพื้นที่ค่ายพักแรม

ทัศนีภาพบริเวณพื้นที่ค่ายพักแรม

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สำนักบรรณสารสนเทศ

133

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายวัชรินทร์ นวลแก้ว
วัน เดือน ปีเกิด	16 กันยายน พ.ศ. 2502
สถานที่เกิด	ตำบลเขาพังไกร อําเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	วท.บ. (วนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2525
สถานที่ทำงาน	กลุ่มงานวิชาการ สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 20 60 ถนนรามวิถี ตำบลบ่ออย่าง อําเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ตำแหน่ง	นักวิชาการป่าไม้ 7 ว